

การควบคุมหน่วยการผลิตอัตโนมัติขนาดเล็กและกลางผ่านเครือข่าย

นายราเชิด สิมปีจันทร์



สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล

คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

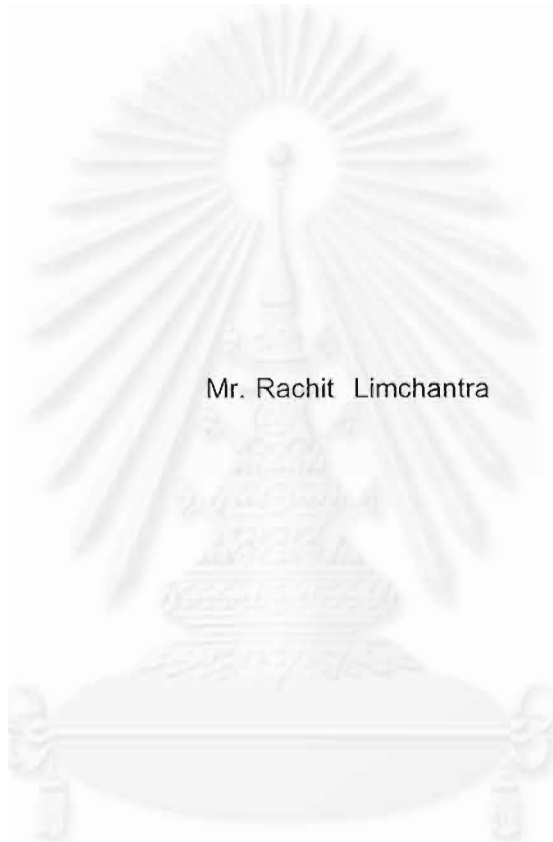
ปีการศึกษา 2542

ISBN 974-334-634-1

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

I19282795

SMALL AND MEDIUM SIZE AUTOMATION-CELL CONTROL THROUGH A NETWORK



Mr. Rachit Limchantra

สถาบันวิทยบริการ

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements  
for the Degree of Master of Engineering in Mechanical Engineering

Department of Mechanical Engineering

Faculty of Engineering

Chulalongkorn University

Academic Year 1999

ISBN 974-334-634-1

หัวข้อวิทยานิพนธ์  
โดย  
ภาควิชา  
อาจารย์ที่ปรึกษา


การควบคุมหน่วยการผลิตอัตโนมัติขนาดเล็กและกลางผ่านเครือข่าย  
นาย ราชิต ลิ้มปิจันทร  
วิศวกรรมเครื่องกล  
รองศาสตราจารย์ ดร. วิบูลย์ แสงวีระพันธุ์ศิริ


คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น  
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

  
..... คณะบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์  
(ศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ ปัญญาแก้ว)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

  
..... ประธานกรรมการ  
(รองศาสตราจารย์ ดร. อธิธิพล ปานงาม)

  
..... อาจารย์ที่ปรึกษา  
(รองศาสตราจารย์ ดร. วิบูลย์ แสงวีระพันธุ์ศิริ)

  
..... กรรมการ  
(รองศาสตราจารย์ ดร. วิทยา ยงเจริญ)

  
..... กรรมการ  
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชัยโรจน์ คุณพนิชกิจ)

ราชิต ลิ้มปิ่นทรา : การควบคุมหน่วยการผลิตอัตโนมัติขนาดเล็กและกลางผ่านเครือข่าย.  
(SMALL AND MEDIUM SIZE AUTOMATION-CELL CONTROL THROUGH A NETWORK) อ.ที่ปรึกษา : รศ. ดร. วิบูลย์ แสงวีระพันธุ์ศิริ, 90 หน้า.  
ISBN 974-334-634-1.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แสดงถึงการนำเอาระบบเครือข่ายการควบคุมมาใช้กับระบบการผลิตอัตโนมัติแบบโมดูล ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบของสายการผลิตได้หลากหลายรูปแบบ ระบบเครือข่ายที่นำมาใช้จะครอบคลุมทุกระดับของการสื่อสาร ตั้งแต่ระดับล่างสุดเป็นเครือข่ายของอุปกรณ์ตรวจรู้ (Sensor) และอุปกรณ์ขับ (Actuator) ระดับกลางเป็นเครือข่ายของพีแอลซี (PLC) และระดับบนสุดเป็นเครือข่ายโรงงาน นอกจากนี้ยังได้พัฒนาโปรแกรมสำหรับตรวจดู (Monitor) สายการผลิตในรูปแบบของรูปภาพสามารถแสดงการเคลื่อนไหวได้ตามการการทำงานของสายการผลิตจริง

ผลที่ได้จากการวิจัย แสดงให้เห็นถึงความยืดหยุ่น (Flexibility) ของสายการผลิต สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบของสายการผลิตได้ง่าย และรวดเร็ว รวมทั้งสามารถตรวจดูการทำงาน และข้อมูลชิ้นงานที่ผลิตได้จากทุกที่ภายในโรงงาน ซึ่งเป็นการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในอุตสาหกรรมการผลิตปัจจุบัน

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา ..... วิศวกรรมเครื่องกล  
สาขาวิชา ..... วิศวกรรมเครื่องกล  
ปีการศึกษา ..... 2542

ลายมือชื่อนิสิต ..... ราชิต ลิ้มปิ่นทรา  
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ..... อ.วิบูลย์ แสงวีระพันธุ์ศิริ  
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม .....

# # 4070393221 : MAJOR MECHANICAL ENGINEERING

KEY WORD: AUTOMATION / NETWORK / PLC / FIELDBUS / HUMAN MACHINE INTERFACE

RACHIT LIMCHANTRA : SMALL AND MEDIUM SIZE AUTOMATION-CELL CONTROL THROUGH A NETWORK. THESIS ADVISOR : ASSO. PROF. VIBOON SANGVERAPHUNSIRI, Ph.D. 90 pp. ISBN 974-334-634-1.

This thesis studies the advantage of using control network in modular production system that can be adjusted or changed the combination of individual modules. This network includes all level of communication between software and hardware components. Low level is sensor and actuator network, middle level is PLC network and top level is factory network. The research shows development of monitor program of the production line. The monitor program will obtain the sensor and actuator status through high level network and link the information with graphic objects for displaying the animated result on the client screen.

The research also shown, when incorporation the high-level network to the controller, we can improve the flexibility of production line. The production line can be adjusted to a new possible combination with simpler and faster. Furthermore, Operators can real-time monitor the product and status of production line from everywhere in the factory through network client.

ภาควิชา .....วิศวกรรมเครื่องกล  
สาขาวิชา .....วิศวกรรมเครื่องกล  
ปีการศึกษา 2542

ลายมือชื่อผู้คิด ..... รชิต ลิ้มจันทร์  
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา .....  
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม .....



## กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ รศ.ดร. วิบูลย์ แสงวีระพันธุ์ศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้เสียสละเวลาคอยให้คำแนะนำปรึกษา และให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ พร้อมทั้งจัดหาอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำวิจัย วิทยานิพนธ์นี้มาด้วยดีโดยตลอด ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้ให้ทุนอุดหนุนการวิจัย และ ขอบใจเพื่อน ๆ พี่ ๆ นิสิตปริญญาโทด้วยกันที่ได้ให้ข้อคิดเห็นและกำลังใจตลอดมา

ท้ายนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณ บิดา-มารดา ซึ่งสนับสนุนทางด้านทุนทรัพย์และ ให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา



สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## สารบัญ

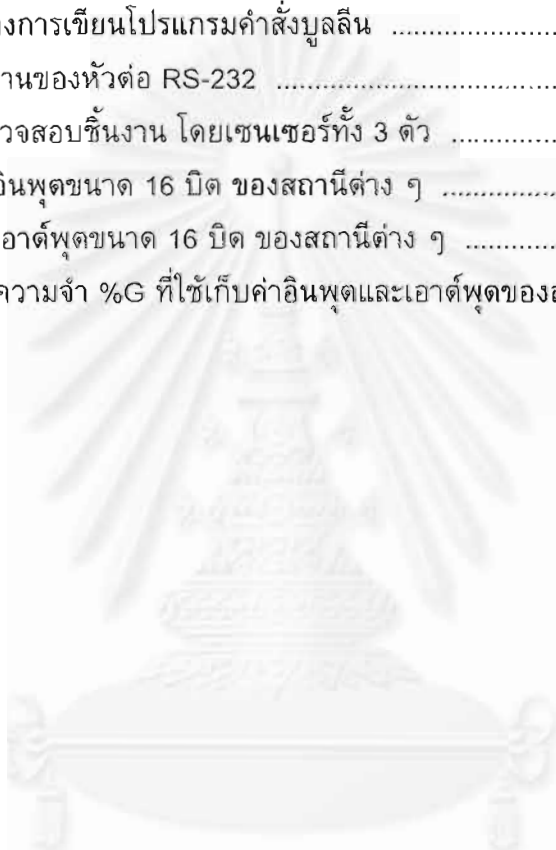
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย .....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ .....	จ
กิตติกรรมประกาศ .....	ฉ
สารบัญ .....	ช
สารบัญตาราง .....	ฅ
สารบัญภาพ .....	ญ
บทที่	
1. บทนำ .....	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของวิทยานิพนธ์ .....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์ .....	1
1.3 ขอบเขตของวิทยานิพนธ์ .....	1
1.4 ขั้นตอนในการทำวิทยานิพนธ์ .....	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์ .....	2
2. ระบบการผลิตอัตโนมัติ .....	3
2.1 ระบบการผลิตแบบโมดูลาร์ .....	3
2.2 อุปกรณ์และเซนเซอร์ที่ใช้ในโมดูลต่าง ๆ .....	5
2.3 ชิ้นงานที่ใช้ผลิตในระบบการผลิตแบบโมดูลาร์ .....	9
2.4 โปรแกรมเมเบิลลอจิกคอนโทรลเลอร์ .....	11
2.5 PLC ของ GE FANUC ที่นำมาใช้กับโมดูลการผลิตต่าง ๆ .....	15
3. เครือข่ายการสื่อสารของระบบการผลิตอัตโนมัติ .....	19
3.1 เครือข่ายการสื่อสารระดับต่าง ๆ ในโรงงานอัตโนมัติ .....	19
3.2 เทคโนโลยีฟิลด์บัส .....	19
3.3 การสื่อสารอนุกรม .....	21
3.4 อีเทอร์เน็ต .....	25
3.5 โปรโตคอลจีเนียสบัส .....	26
3.6 โปรโตคอล SNP/SNP-X .....	30
3.7 โปรโตคอล TCP/IP .....	33
3.8 ซอฟต์แวร์ CIMPLICITY HMI .....	34
4. การเขียนโปรแกรมการทำงานของ 7 สถานี .....	35
4.1 การเขียนโปรแกรมด้วยภาษาแลดเดอร์ .....	35
4.2 โปรแกรมการทำงานของสถานีจ่ายชิ้นงาน .....	36
4.3 โปรแกรมการทำงานของสถานีทดสอบชิ้นงาน .....	37

บทที่	หน้า
4.4 โปรแกรมการทำงานของสถานีควบคุมคุณภาพ .....	38
4.5 โปรแกรมการทำงานของสถานีפקซ์งาน .....	40
4.6 โปรแกรมการทำงานของสถานีผลิตชิ้นงาน .....	41
4.7 โปรแกรมการทำงานของสถานีแขนกลเพื่อเคลื่อนย้ายหรือเก็บชิ้นงาน .....	42
4.8 โปรแกรมการทำงานของสถานีแยกชิ้นงาน .....	44
5. การจัดเครือข่ายการควบคุมในระบบการผลิตอัตโนมัติแบบ 7 โมดูล .....	46
5.1 การจัดเครือข่ายการสื่อสาร เมื่อใช้ 7 โมดูล .....	46
5.2 การรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานี .....	46
5.3 การเขียนโปรแกรมรับ-ส่งข้อมูล .....	49
5.4 ลักษณะการทำงานของสายการผลิต .....	50
6. การพัฒนาโปรแกรมสำหรับการตรวจระบบโดยใช้ซอฟต์แวร์ CIMPLICITY HMI .....	52
7. การทดลองปรับเปลี่ยนสายการผลิตในอีก 6 รูปแบบ .....	63
7.1 การปรับเปลี่ยนรูปแบบของสายการผลิต .....	63
7.2 เครือข่ายการควบคุมในสายการผลิตอีก 6 รูปแบบ .....	63
8. สรุปผลและข้อเสนอแนะ .....	75
สรุปผลการทำวิทยานิพนธ์ .....	75
ข้อเสนอแนะ .....	76
รายการอ้างอิง .....	77
ภาคผนวก .....	78
ภาคผนวก ก โปรแกรมการทำงานของสถานีจ่ายชิ้นงาน .....	79
ภาคผนวก ข โปรแกรมสำหรับรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีต่าง ๆ .....	88
ประวัติผู้เขียน .....	90



## สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงข้อมูลบิต D0 .....	10
2.2 แสดงข้อมูลบิต D1 และ D2 .....	10
2.3 แสดงข้อมูลบิต D3 และ D4 .....	10
2.4 แสดงข้อมูลบิต D5 .....	10
2.5 แสดงตัวอย่างการเขียนโปรแกรมคำสั่งบูลีน .....	14
3.1 แสดงมาตรฐานของหัวต่อ RS-232 .....	25
4.1 แสดงการตรวจสอบชิ้นงาน โดยเซนเซอร์ทั้ง 3 ตัว .....	38
5.1 แสดงข้อมูลอินพุตขนาด 16 บิต ของสถานีต่าง ๆ .....	48
5.2 แสดงข้อมูลเอาต์พุตขนาด 16 บิต ของสถานีต่าง ๆ .....	48
5.3 แสดงหน่วยความจำ %G ที่ใช้เก็บค่าอินพุตและเอาต์พุตของสถานีต่างๆ .....	49



## สารบัญภาพ

รูปที่	หน้า
2.1 แสดงสายการผลิตในรูปแบบต่าง ๆ	4
2.2 แสดงสายการผลิตที่ประกอบด้วย 7 สถานี	4
2.3 แสดงเครื่องอัดลม	6
2.4 แสดงชุดปรับปรุงคุณภาพลมอัด	6
2.5 แสดงโซลินอยด์วาล์ว	7
2.6 แสดงกระบอกสูบลม	7
2.7 แสดง Semi-rotary actuator	7
2.8 แสดง Pneumatic / Electronic Switch	7
2.9 แสดง Suction cup	8
2.10 แสดง Position sensor	8
2.11 แสดง Inductive, Capacitive และ Optical proximity sensor ในสถานีทดสอบชิ้นงาน	8
2.12 แสดงชิ้นงานในแบบต่าง ๆ	9
2.13 แสดงโครงสร้างของ PLC	11
2.14 แสดงตัวอย่างการเขียนโปรแกรมภาษาแลดเดอร์	13
2.15 แสดงตัวอย่างภาษา SFC	14
2.16 แสดง PLC รุ่น 90-30	15
2.17 แสดง PLC รุ่น 90-70	16
2.18 แสดง 28-Point Micro PLC	17
2.19 แสดง Field Control	18
3.1 แสดงเครือข่ายการสื่อสารระดับต่าง ๆ ในโรงงานอัตโนมัติ	20
3.2 แสดงเลเยอร์ของสถาปัตยกรรม ISO/OSI Communication Model และ Fieldbus	21
3.3 แสดงรหัส ASCII ที่ใช้แทนตัวอักษรหนึ่งตัว	23
3.4 แสดงสัญญาณทางไฟฟ้าของการส่งข้อมูลแบบไม่ต่อเนื่อง	23
3.5 แสดงค่าของบิตพาริตี ในแบบ odd และ even	23
3.6 แสดงการคำนวณและใส่ค่า LRC	23
3.7 แสดงการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างอุปกรณ์ด้วยมาตรฐาน RS-232 (ไม่ใช้ Flow control)	26
3.8 แสดงโครงสร้างของเครือข่ายอีเทอร์เน็ต	26
3.9 แสดงการใช้งาน Genius Bus	28
3.10 แสดงวิธีการสื่อสารโดยใช้ Token passing	28
3.11 แสดงการส่งค่าอินพุตของ I/O Block	29
3.12 แสดงการส่งค่าเอาต์พุตจาก CPU	29

## สารบัญภาพ (ต่อ)

รูปที่	หน้า
3.13 แสดงบัสสำหรับสื่อสาร และบัสสำหรับควบคุม I/O .....	29
3.14 แสดงการสร้างส่วนติดต่อสื่อสารระหว่าง Master กับ Slave ของ SNP .....	31
3.15 แสดงการส่งการร้องขอข้อมูลจาก Master และ Slave ส่งข้อมูลตอบกลับของ SNP ...	31
3.16 แสดงการสร้างส่วนติดต่อสื่อสารของ SNP-X .....	32
3.17 แสดงส่วนการรับ-ส่งข้อมูลของ SNP-X .....	32
3.18 แสดงการรับ-ส่งข้อมูลมากกว่า 2 bytes ของ SNP-X .....	32
3.19 แสดงการส่งข้อมูลแบบ Broadcast ไปยัง Slave ทุกตัวของ SNP-X .....	33
3.20 แสดงสถาปัตยกรรมของระบบโดยใช้ซอฟต์แวร์ SIMPLICITY HMI .....	34
4.1 แสดงตัวอย่างหน้าจอของการเขียนโปรแกรมด้วยซอฟต์แวร์ Logicmaster .....	35
4.2 แสดงสถานีจ่ายชิ้นงาน .....	36
4.3 แสดงสถานีทดสอบชิ้นงาน .....	38
4.4 แสดงสถานีควบคุมคุณภาพ .....	39
4.5 แสดงสถานีพักชิ้นงาน .....	40
4.6 แสดงสถานีผลิตชิ้นงาน .....	41
4.7 แสดงสถานีแขนกล .....	43
4.8 แสดงสถานีแยกชิ้นงาน .....	44
5.1 แสดงเครือข่ายการสื่อสารแบบใช้ 7 โมดูล .....	47
5.2 แสดงบิตข้อมูลที่รับ-ส่งระหว่างสถานี .....	47
5.3 แสดงการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีต่าง ๆ .....	50
5.4 แสดงสายการผลิตอัตโนมัติ 7 โมดูล .....	50
6.1 ตัวอย่างหน้าจอการทำงานในส่วนของการสร้างกลุ่มรูปภาพ .....	52
6.2 แสดงภาพบนจอคอมพิวเตอร์ในหน้าจอหลัก .....	53
6.3 แสดงภาพบนจอคอมพิวเตอร์ในการตรวจสอบสถานีจ่ายชิ้นงาน .....	54
6.4 แสดงภาพบนจอคอมพิวเตอร์ในการตรวจสอบสถานีทดสอบชิ้นงาน .....	55
6.5 แสดงภาพบนจอคอมพิวเตอร์ในการตรวจสอบสถานีควบคุมคุณภาพ .....	56
6.6 แสดงภาพบนจอคอมพิวเตอร์ในการตรวจสอบสถานีพักชิ้นงาน .....	57
6.7 แสดงภาพบนจอคอมพิวเตอร์ในการตรวจสอบสถานีผลิตชิ้นงาน .....	58
6.8 แสดงภาพบนจอคอมพิวเตอร์ในการตรวจสอบสถานีแขนกล .....	59
6.9 แสดงภาพบนจอคอมพิวเตอร์ในการตรวจสอบสถานีแยกชิ้นงาน .....	60
7.1 แสดงสายการผลิตในอีก 6 รูปแบบ .....	63
7.2 แสดงสายการผลิตแบบ 2 โมดูล .....	64

รูปที่	หน้า
7.3 แสดงเครือข่ายการสื่อสารและการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีของสายการผลิตแบบ 2 โมดูล .....	65
7.4 แสดงสายการผลิตแบบ 3 โมดูล .....	66
7.5 แสดงเครือข่ายการสื่อสารและการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีของสายการผลิตแบบ 3 โมดูล .....	67
7.6 แสดงสายการผลิตแบบ 4 โมดูลต่อเป็นรูปตัว O .....	68
7.7 แสดงเครือข่ายการสื่อสารและการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีของสายการผลิตแบบ 4 โมดูลต่อเป็นรูปตัว O .....	69
7.8 แสดงสายการผลิตแบบ 4 โมดูล ต่อเป็นรูปตัว L .....	68
7.9 แสดงเครือข่ายการสื่อสารและการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีของสายการผลิตแบบ 4 โมดูล ต่อเป็นรูปตัว L .....	70
7.10 แสดงสายการผลิตแบบ 5 โมดูล .....	72
7.11 แสดงเครือข่ายการสื่อสารและการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีของสายการผลิตแบบ 5 โมดูล .....	73
7.12 แสดงสายการผลิตแบบ 6 โมดูล .....	72
7.13 แสดงเครือข่ายการสื่อสารและการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีของสายการผลิตแบบ 6 โมดูล .....	74



### 1.1 ความสำคัญและที่มาของวิทยานิพนธ์

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ระบบการผลิตแบบอัตโนมัติสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพและมาตรฐานเท่ากัน ลดความเสียหายของผลิตภัณฑ์ รวมทั้งเพิ่มความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งในอุตสาหกรรมการผลิตปัจจุบันที่มีการแข่งขันสูงขึ้นในยุคโลกาภิวัตน์ ตลาดต้องการผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายและต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์อยู่ตลอดเวลาทำให้หลาย ๆ บริษัทต้องปรับระบบการผลิตให้สามารถผลิต ผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายได้ในเวลาที่รวดเร็วขึ้น เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงในการเพิ่มความสามารถในการผลิต ก็คือ การใช้เทคโนโลยีของระบบควบคุมแบบอัตโนมัติ ในสายการผลิตแบบอัตโนมัติ และ โปรแกรมเมเบิลลอจิกคอนโทรลเลอร์ (PLC)

การนำเทคโนโลยีของระบบควบคุมแบบอัตโนมัติมาใช้ เช่น ระบบการผลิตแบบโมดูลาร์ (Modular) เทคโนโลยีเซนเซอร์ (Sensor) ระบบตรวจสอบโดยใช้กล้อง (Vision system) การใช้หุ่นยนต์ (Robot) การใช้เครือข่ายการควบคุม (Network) รวมไปถึงซอฟต์แวร์ที่ใช้ตรวจดูแบบ Human Machine Interface (HMI) ซึ่งทั้งหมดนี้สามารถนำมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตเปลี่ยนรูปแบบของโรงงาน ให้เป็นโรงงานอัตโนมัติ (Factory Automation)

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ต้องการแสดงให้เห็นถึงการใช้เครือข่ายการควบคุมในระดับต่าง ๆ ในโรงงานอัตโนมัติ ความยืดหยุ่นของการใช้เครือข่ายการควบคุม โดยการเปลี่ยนรูปแบบของสายการผลิตในแบบต่าง ๆ

### 1.2 วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์

1. จัดระบบเครือข่ายการควบคุม ระดับต่าง ๆ ในสายการผลิตอัตโนมัติแบบโมดูล
2. เพื่อศึกษาเทคโนโลยีการสื่อสารฟิลด์บัส (Fieldbus)

### 1.3 ขอบเขตของวิทยานิพนธ์

1. จัดระบบเครือข่ายการควบคุมในสายการผลิตอัตโนมัติแบบโมดูลโดยใช้โปรโตคอลฟิลด์บัส GENIUS BUS และ SNP/SNP-X และใช้ซอฟต์แวร์ CIMPLICITY HMI ในการมอนิเตอร์ระบบการผลิต

2. ทดลองปรับเปลี่ยนสายการผลิตอัตโนมัติในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งหมด 7 รูปแบบ

#### 1.4 ขั้นตอนในการทำวิทยานิพนธ์

1. ศึกษาการทำงานและโปรแกรมใน PLC ของโมดูลต่าง ๆ ทั้ง 7 โมดูลในชุดการผลิตอัตโนมัติ
2. ศึกษาการเขียนโปรแกรมแลดเดอร์ใน PLC ของ GE FANUC โปรโตคอลฟิลด์บัส GENIUS BUS และ SNP/SNP-X และซอฟต์แวร์ CIMPLICITY HMI
3. ติดตั้ง PLC ของ GE FANUC ลงในโมดูลต่าง ๆ ตามความเหมาะสม พร้อมทั้งเขียนโปรแกรมและทดสอบการทำงานในโมดูลต่าง ๆ
4. จัดเตรียมการสื่อสารของ GENIUS BUS และ SNP/SNP-X เดินสายสื่อสารสำหรับโมดูลต่าง ๆ และต่อเชื่อม PLC เข้ากับเครือข่ายอีเทอร์เน็ต
5. จัดสายการผลิตโดยใช้ทั้ง 7 โมดูล เขียนโปรแกรมรับ-ส่งข้อมูลระหว่างโมดูล จากนั้นทดสอบการทำงานของสายการผลิตอัตโนมัติ
6. เขียนโปรแกรมเพื่อใช้ตรวจสอบระบบ โดยแสดงการทำงานในลักษณะรูปภาพบนจอคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรม CIMPLICITY HMI
7. ทดลองปรับเปลี่ยนรูปแบบสายการผลิต แบบอื่น ๆ อีก 6 รูปแบบ ให้ทำงานได้ตามลักษณะสายการผลิตแบบนั้น ๆ
8. รวบรวมข้อมูลและสรุปผลการทำวิทยานิพนธ์

#### 1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์

1. ได้โปรแกรมแลดเดอร์ เพื่อควบคุมการทำงานในโมดูลต่าง ๆ เครือข่ายการสื่อสาร และโปรแกรมตรวจสอบระบบ สำหรับระบบการผลิตอัตโนมัติแบบโมดูล
2. ได้เข้าใจถึงประโยชน์ของการนำเอาเครือข่ายการควบคุมมาใช้ในระบบการผลิตอัตโนมัติแบบโมดูล

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## บทที่ 2

### ระบบการผลิตอัตโนมัติ

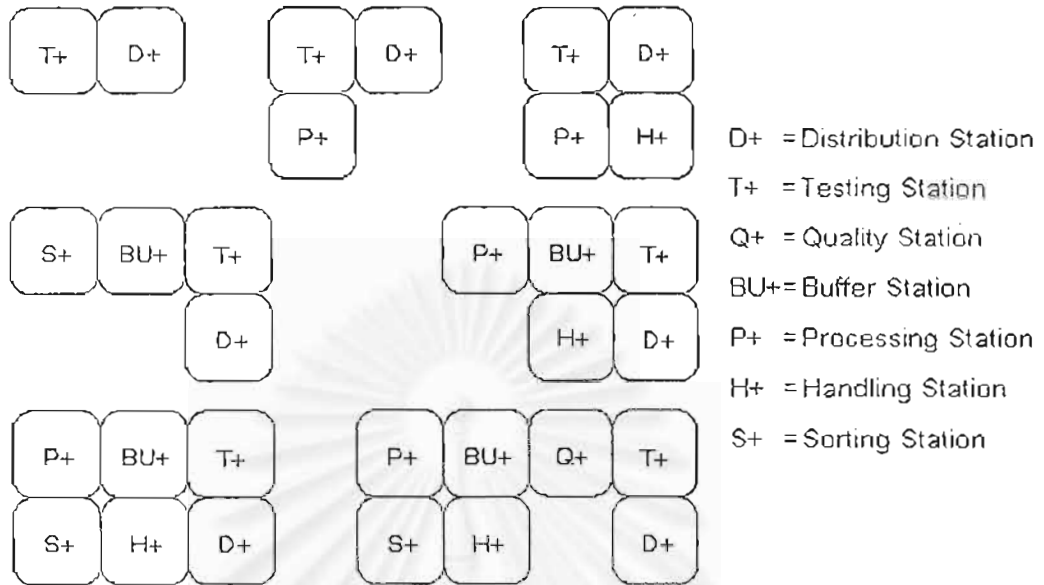
#### 2.1 ระบบการผลิตแบบโมดูลาร์ (Modular production system)

ระบบการผลิตแบบโมดูลาร์ คือระบบการผลิตที่ประกอบไปด้วยโมดูลการผลิตย่อย ๆ ตามลักษณะหน้าที่ในการทำงาน เช่น โมดูลทดสอบชิ้นงาน โมดูลแยกชิ้นงาน เป็นต้น ระบบการผลิตแบบนี้สามารถเพิ่มความยืดหยุ่น (Flexibility) กับการผลิต การปรับเปลี่ยนสายการผลิตเมื่อต้องการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ ก็เพียงแค่เปลี่ยนโมดูลเครื่องจักร ซึ่งทำได้ง่ายและรวดเร็ว

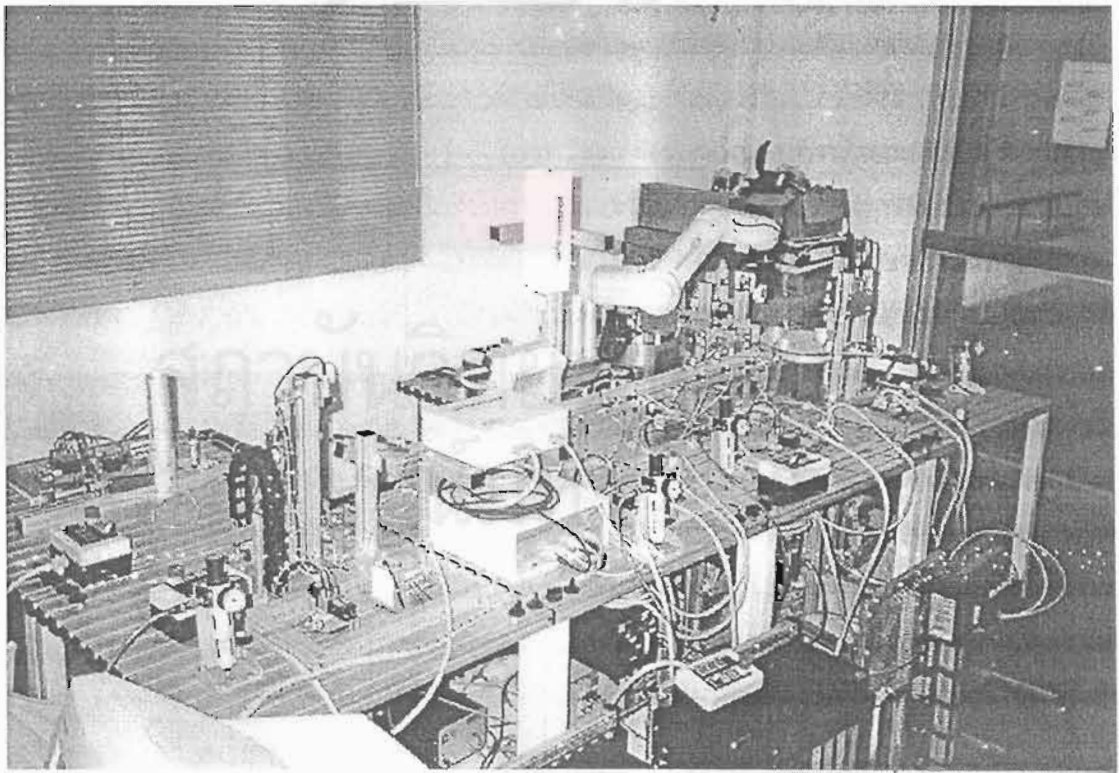
ระบบการผลิตที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ประกอบไปด้วยโมดูลทั้งหมด 7 โมดูล หรือ 7 สถานีดังนี้

1. สถานีจ่ายชิ้นงาน (Distribution station) หรือ D+ ทำหน้าที่จ่ายชิ้นงานจากกระบอกบรรจุชิ้นงานเข้าสู่สายการผลิต
2. สถานีทดสอบชิ้นงาน (Testing station) หรือ T+ ทำหน้าที่ตรวจสอบชิ้นงานโดยสามารถตรวจสอบความเป็นโลหะ, ตรวจสอบการสะท้อนแสง และตรวจสอบความสูงของชิ้นงานได้ ซึ่งสามารถใช้แยกชิ้นงานโลหะ, ชิ้นงานสีแดง และชิ้นงานสีดำ ที่มีความสูงใช้ได้ และใช้ไม่ได้
3. สถานีควบคุมคุณภาพ (Quality station) หรือ Q+ ทำหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพชิ้นงานโดยใช้กล้อง ซึ่งสามารถใช้วัดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางวงนอก และความหนาของร่องวงแหวนบนชิ้นงาน
4. สถานีพักชิ้นงาน (Buffer station) หรือ BU+ ทำหน้าที่พักชิ้นงานชั่วคราว ซึ่งสามารถพักชิ้นงานไว้ได้สูงสุด 3 ชิ้น
5. สถานีผลิตชิ้นงาน (Processing station) หรือ P+ ทำหน้าที่จำลองการผลิตชิ้นงาน โดยจะมีหัวสว่าน ทำหน้าที่เจาะรูชิ้นงาน และหัวทดสอบรูเจาะ ทำหน้าที่ตรวจสอบรูเจาะบนชิ้นงาน
6. สถานีแขนกลเพื่อเคลื่อนย้ายหรือจัดเก็บชิ้นงาน (Handling station) หรือ H+ ทำหน้าที่เคลื่อนย้ายชิ้นงาน จากสถานีหนึ่งไปอีกจากสถานีหนึ่ง และทำหน้าที่จัดเก็บชิ้นงานที่ผลิตเสร็จแล้ว โดยแยกใส่กระบอกใส่ชิ้นงาน (Magazine) ตามลักษณะชิ้นงานนั้น
7. สถานีแยกชิ้นงาน (Sorting station) หรือ S+ ทำหน้าที่แยกชิ้นงาน ให้ไหลลงในรางรับชิ้นงาน ตามลักษณะชิ้นงานนั้น

โมดูล หรือสถานีทั้งเจ็ดสถานีนี้ สามารถนำมาประกอบเป็นสายการผลิต ได้หลากหลายรูปแบบ ตามลักษณะของชิ้นงานที่จะผลิต ซึ่งการปรับเปลี่ยนรูปแบบของสายการผลิตสามารถทำได้ง่าย และรวดเร็ว ดังรูปที่ 2.1 และรูปที่ 2.2 แสดงแบบหนึ่งของสายการผลิตที่ใช้สถานีเจ็ดสถานีประกอบกัน



รูปที่ 2.1 แสดงสายการผลิตในรูปแบบต่าง ๆ



รูปที่ 2.2 แสดงสายการผลิตที่ประกอบด้วย 7 สถานี



## 2.2 อุปกรณ์และเซนเซอร์ที่ใช้ในโมดูลต่าง ๆ

เครื่องอัดลม (Compressor) มีหน้าที่ดูดอากาศเข้า แล้วอัดอากาศให้มีความดันสูงขึ้นกว่าเดิมจากนั้นจึงส่งอากาศที่ถูกอัดตัวแล้วไปยังถังพักลม ก่อนถูกส่งไปใช้งานในการควบคุมระบบนิวแมติก ดังรูปที่ 2.3

ชุดปรับปรุงคุณภาพลมอัด (Service unit) ทำหน้าที่กรองฝุ่นและน้ำ ออกจากลมอัดก่อนที่จะส่งเข้าเครื่องจักร ประกอบด้วย ฟิวเตอร์ (Filter) ใช้กรองเศษฝุ่นผงและน้ำ เรีกกูเรเตอร์ (Regulator) ใช้ปรับหรือควบคุมความดันลมในระบบดังรูปที่ 2.4

โซลินอยด์วาล์ว (Solenoid valve) ทำหน้าที่ควบคุมการไหลของลมอัดให้ไปตามทิศทางที่ต้องการ โดยใช้ไฟฟ้าเข้ามาควบคุมการทำงานของวาล์วให้เปิด-ปิดการจ่ายลมสู่อุปกรณ์ เช่น กระบอกสูบ ดังรูปที่ 2.5

กระบอกสูบลม (Cylinder) ทำหน้าที่เปลี่ยนพลังงานลมอัดให้เป็นการเคลื่อนที่ ประกอบด้วยลูกสูบ ซึ่งเคลื่อนที่ไป-กลับในกระบอกสูบตามทิศทางของลมที่เข้ามาดังรูปที่ 2.6

Semi-rotary actuator ลักษณะการทำงานคล้ายกับกระบอกสูบแต่การเคลื่อนที่จะเป็นการหมุนไปและหมุนกลับจาก 0 องศา ถึง 180 องศา ดังรูปที่ 2.7

Pneumatic / Electronic switch ทำหน้าที่เป็นสวิทช์ความดันสัญญาณอากาศ เมื่อเกิดแรงดันสัญญาณอากาศ เช่น ในกรณีที่หัวดูด ดูดชิ้นงานแล้ว สวิทช์ความดันจะเปิด (ON) และเมื่อไม่มีแรงดันสัญญาณอากาศ สวิทช์ความดันจะปิด (OFF) ดังรูปที่ 2.8

Suction cup ทำหน้าที่เป็นหัวดูด ดูดจับชิ้นงาน ดังรูปที่ 2.9

Position sensor ใช้ทำหน้าที่ตรวจสอบความสูงของชิ้นงานโดยค่าความสูงที่วัดได้ถูกแปลงเป็นสัญญาณแอนะล็อก 0-10 โวลต์ ดังรูปที่ 2.10

Proximity Sensors เป็นอุปกรณ์ใช้สำหรับตรวจจับวัตถุทำหน้าที่เหมือนกับลิมิตสวิทช์ แต่สามารถใช้งานได้กว้างกว่าและเป็นอุปกรณ์ตรวจจับอิเล็กทรอนิกส์ ไม่มีส่วนเคลื่อนที่ที่มีอายุการใช้งานนานกว่าลิมิตสวิทช์ การใช้งานสามารถเลือกใช้ฟลักซ์มิติเซนเซอร์ (Proximity Sensor) ชนิดต่าง ๆ ตามลักษณะการใช้งาน หรือลักษณะของวัตถุที่ตรวจจับ ดังนี้

- *Inductive proximity sensor* ใช้หลักการของการเปลี่ยนแปลงของค่าความเหนี่ยวนำ (Inductive) โดยสามารถใช้ตรวจจับวัตถุที่เป็นตัวนำชนิดต่าง ๆ ตรวจจับประกอบด้วยขดลวดพันเป็นขด อยู่บริเวณผิวด้านหน้า ขดลวดจะสร้างสนามแม่เหล็กออกมา เมื่อมีวัตถุที่เป็นตัวนำผ่านเข้ามาในบริเวณสนามแม่เหล็กจะเหนี่ยวนำให้เกิดกระแสขึ้นที่ผิวของวัตถุ ซึ่งถือเป็นไหลดของขดลวด ทำให้การสั้นของคลื่นแม่เหล็กเปลี่ยนแปลงไป และค่าของการสั้นจะถูกเปรียบเทียบกับระดับอ้างอิง เพื่อกำหนดสถานะของตัวตรวจจับให้เปิด (ON) หรือปิด (OFF)
- *Capacitive proximity sensor* ใช้หลักการของการเปลี่ยนแปลงของค่าความเก็บประจุ (Capacitance) โดยสามารถใช้ตรวจจับวัตถุที่เป็นตัวนำและ

ไม่เป็นตัวนำได้ เมื่อมีวัตถุเคลื่อนที่เข้ามาในสนามไฟฟ้าด้านหน้าของอุปกรณ์ตรวจจับ จะทำให้ค่าความเก็บประจุเปลี่ยนไป เนื่องจากวัตถุมีค่า Permittivity มากกว่าอากาศที่มีค่าเท่ากับ 1 และค่าความเก็บประจุจะถูกเปรียบเทียบกับค่าอ้างอิง เพื่อกำหนดสถานะของตัวตรวจจับให้เปิด (ON) หรือปิด (OFF)

- *Optical proximity sensor* ใช้หลักการของการส่ง-รับแสง ประกอบด้วยตัวส่งลำแสง ปกติแล้วจะใช้แสงอินฟราเรดซึ่งคนมองไม่เห็น และตัวรับลำแสง การใช้งานจะติดตั้งให้ตัวรับและส่งอยู่ตรงกัน ในกรณีที่ไม่มีวัตถุแสงจะสามารถส่งจากตัวส่งไปสู่ตัวรับได้ แต่ในกรณีที่วัตถุเคลื่อนที่เข้ามาขวางลำแสงจะทำให้ลำแสงจากตัวส่งไปไม่ถึงตัวรับ ซึ่งจะเป็นการเปลี่ยนสถานะของตัวตรวจจับให้เปิด (ON) หรือปิด (OFF)

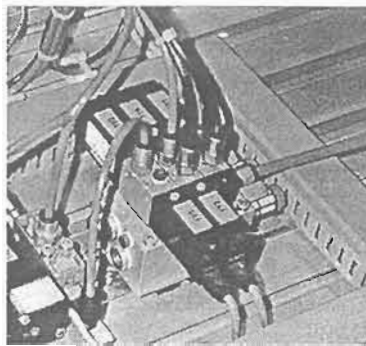
ตัวอย่างการใช้งานพรีเซนเซอร์ชนิดเซ็นเซอร์ เช่น ในสถานีทดสอบชิ้นงาน มีการใช้ Inductive, Capacitive และ Optical proximity sensor ในการตรวจสอบวัสดุ และสีของชิ้นงาน ดังรูปที่ 2.11



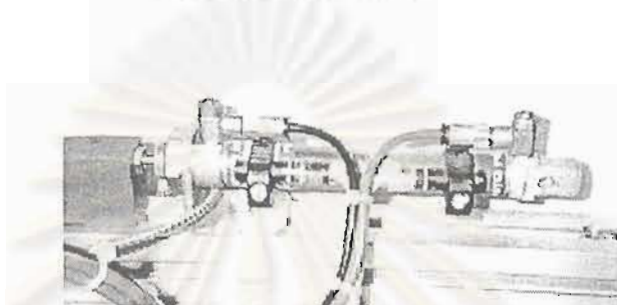
รูปที่ 2.3 แสดงเครื่องอัดลม



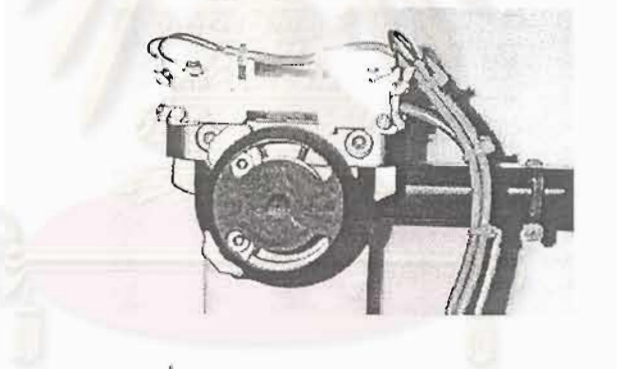
รูปที่ 2.4 แสดงชุดปรับปรุงคุณภาพลมอัด



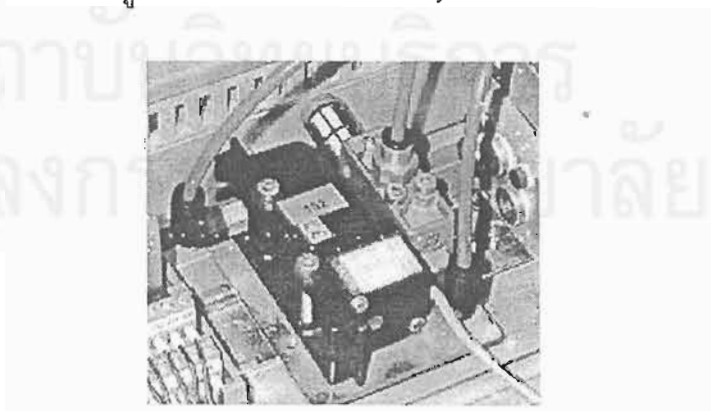
รูปที่ 2.5 แสดงโซลินอยด์วาล์ว



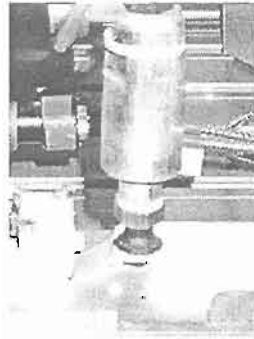
รูปที่ 2.6 แสดงกระบอกสูบลม



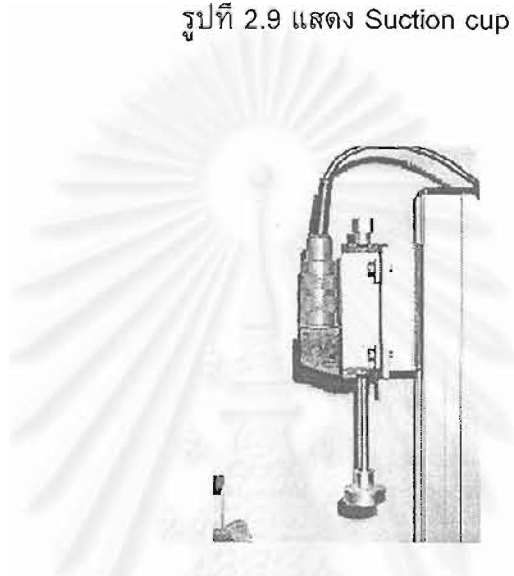
รูปที่ 2.7 แสดง Semi-rotary actuator



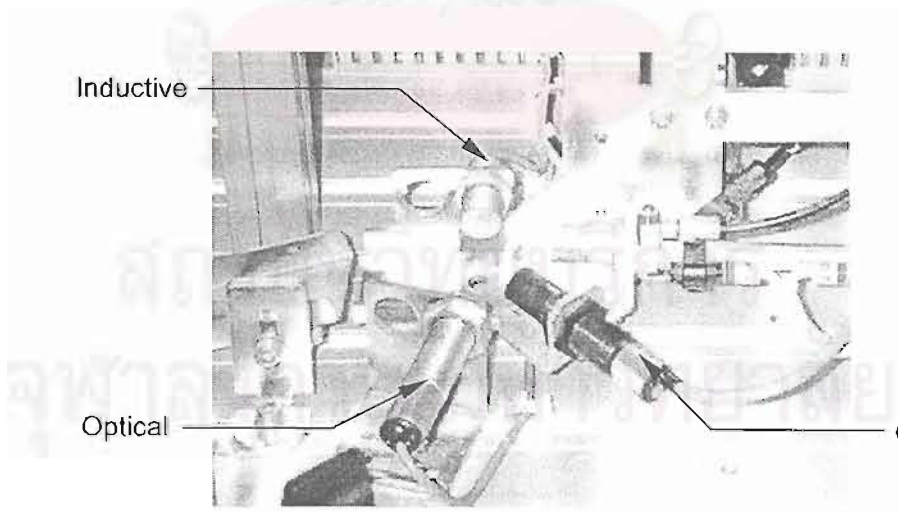
รูปที่ 2.8 แสดง Pneumatic / Electronic Switch



รูปที่ 2.9 แสดง Suction cup



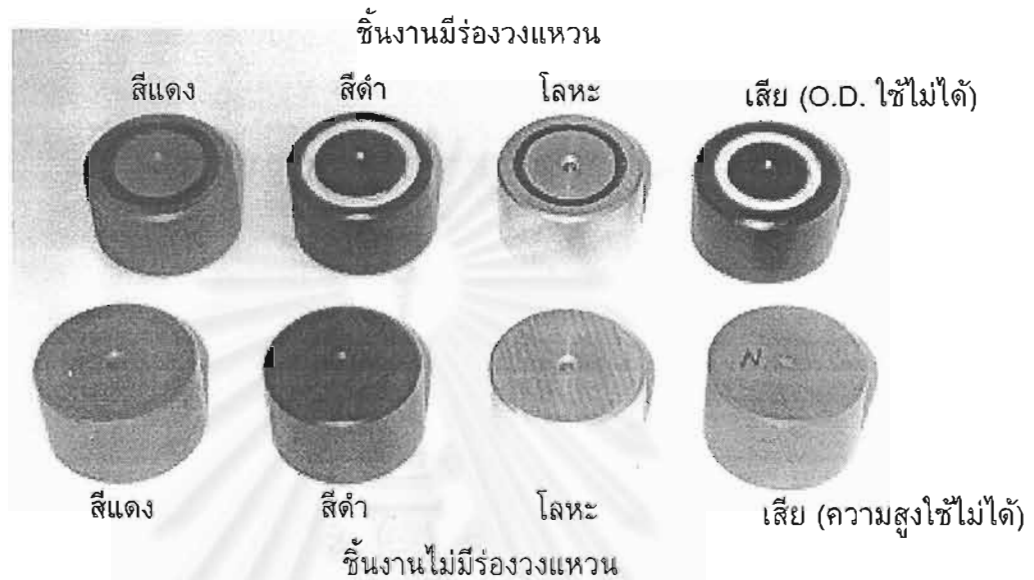
รูปที่ 2.10 แสดง Position sensor



รูปที่ 2.11 แสดง Inductive, Capacitive และ Optical proximity sensor ในสถานีทดสอบ  
ชิ้นงาน

### 2.3 ชิ้นงานที่ใช้ผลิตในระบบการผลิตแบบโมดูลาร์

ลักษณะชิ้นงานที่ใช้ผลิตเป็นชิ้นงานทรงกระบอกในแบบต่าง ๆ คือ ชิ้นงานโลหะ, ชิ้นงานพลาสติกสีแดง และชิ้นงานพลาสติกสีดำ ซึ่งบางชิ้นงานจะมีร่องวงแหวนด้านบน ชิ้นงานในแบบต่าง ๆ สามารถผลิตในสายการผลิตเดียวกันดังรูปที่ 2.12



รูปที่ 2.12 แสดงชิ้นงานในแบบต่าง ๆ

เมื่อชิ้นงานถูกส่งต่อ จากสถานีหนึ่งไปยังสถานีถัดไปจะมีการรับ-ส่งข้อมูลกันระหว่างสถานี ซึ่งข้อมูลที่รับ-ส่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ

1. ข้อมูลของสถานี เป็นข้อมูลที่แสดงถึงสถานะของสถานี ซึ่งจะถูกส่งไปที่สถานีก่อนหน้า ประกอบด้วยบิตข้อมูลดังนี้

- บิตข้อมูล *S\_RDY* ใช้แสดงว่าสถานีเปิดทำงานและพร้อมทำงานแล้ว
- บิตข้อมูล *P\_RDY* ใช้แสดงว่าสถานีพร้อมรับชิ้นงาน
- บิตข้อมูล *D\_REQ* ใช้แสดงว่าสถานีร้องขอข้อมูล

2. ข้อมูลของชิ้นงาน เป็นข้อมูลที่แสดงถึงลักษณะของชิ้นงาน ซึ่งข้อมูลของชิ้นงานนี้จะถูกใส่ข้อมูลเพิ่มมากขึ้นที่สถานีต่าง ๆ ระหว่างที่ชิ้นงานไหลผ่านไป สถานีที่จะใส่ข้อมูลชิ้นงานเพิ่มขึ้น มีดังนี้

- *Testing station* จะทำการใส่ข้อมูลชิ้นงานใน 3 บิต คือ บิต *D0*, *D1* และ *D2* ซึ่งเป็นข้อมูลของวัสดุและสี รวมทั้งความสูงของชิ้นงาน ดังตารางที่ 2.1 และตารางที่ 2.2
- *Quality station* จะทำการใส่ข้อมูลชิ้นงานใน 2 บิต คือ บิต *D3* และ *D4* ซึ่งเป็นข้อมูลของร่องวงแหวนบนชิ้นงาน ดังตารางที่ 2.3

- *Processing station* จะทำการใส่ข้อมูลชิ้นงานใน 1 บิต คือบิต D5 ซึ่งเป็นข้อมูลการทดสอบรูเจาะของชิ้นงาน ดังตารางที่ 2.4 และยังมีข้อมูลเพิ่มเติมที่ถูกส่งไปพร้อมกับข้อมูลของชิ้นงานอีก 2 บิตดังนี้
    - บิตข้อมูล *EN* ใช้แสดงว่ามีข้อมูลพร้อมส่งแล้ว
    - บิตข้อมูล *HS* ใช้แสดงการร้องขอให้แขนกลหยิบชิ้นงานมาให้
- ตารางที่ 2.1 แสดงข้อมูลบิต D0

D0	ลักษณะชิ้นงาน
0	ชิ้นงานสูงไปหรือต่ำไป
1	ชิ้นงานสูงใช้ได้

ตารางที่ 2.2 แสดงข้อมูลบิต D1 และ D2

D1	D2	ลักษณะชิ้นงาน
0	0	ชิ้นงานเสีย
1	0	ชิ้นงานสีแดง
0	1	ชิ้นงานสีดำ
1	1	ชิ้นงานโลหะ

ตารางที่ 2.3 แสดงข้อมูลบิต D3 และ D4

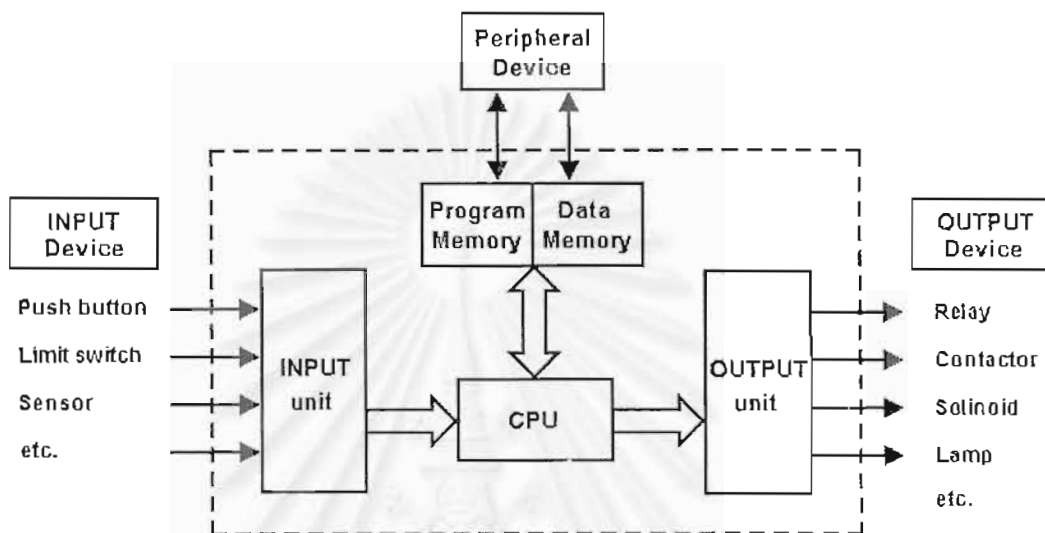
D3	D4	ลักษณะชิ้นงาน
0	0	O.D. และความหนาร่องวงแหวนใช้ไม่ได้
1	0	O.D. ใช้ได้
0	1	ความหนาร่องวงแหวนใช้ได้
1	1	O.D. และความหนาร่องวงแหวนใช้ได้

ตารางที่ 2.4 แสดงข้อมูลบิต D5

D5	ลักษณะชิ้นงาน
0	ไม่มีรูเจาะหรือรูเจาะใช้ไม่ได้
1	รูเจาะบนชิ้นงานใช้ได้

## 2.4 โปรแกรมเมเบิลลอจิกคอนโทรลเลอร์ (PLC)

PLC เป็นอุปกรณ์ควบคุมการทำงานของเครื่องจักรหรือกระบวนการต่าง ๆ ที่มีลักษณะการทำงานเป็นซีเคັນซ์ตามโปรแกรมคำสั่งของผู้ใช้ โครงสร้างของ PLC โดยทั่วไป แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ หน่วยประมวลผลกลาง (Central Processing Unit) หน่วยความจำ (Memory) และ หน่วยอินพุต/เอาต์พุต (Input/Output) ดังรูปที่ 2.13



รูปที่ 2.13 แสดงโครงสร้างของ PLC

1. หน่วยประมวลผลกลาง หรือ CPU เป็นตัวประมวลผลและควบคุมการทำงานของ PLC โดยทั่วไปจะใช้ ไมโครโปรเซสเซอร์ เป็นตัวประมวลผล หน้าทีของ CPU ก็คือ เมื่อรับอินพุตเข้ามาจะทำการประมวลผลตามโปรแกรมการทำงานที่บันทึกไว้ จากนั้นจะส่งผลที่ได้ออกไปยังเอาต์พุต และจะวนกลับไปรับข้อมูลอินพุตเข้ามาอีก แล้วทำซ้ำเดิมในลักษณะนี้เรื่อย ๆ ซึ่งเรียกว่า การสแกน (Scan)

2. หน่วยความจำ (Memory) เป็นหน่วยความจำที่ใช้เก็บโปรแกรมและข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. หน่วยความจำระบบ ทำหน้าที่เก็บโปรแกรมระบบและข้อมูลระบบของ PLC
2. หน่วยความจำผู้ใช้ ทำหน้าที่เก็บโปรแกรมการทำงานที่ผู้ใช้เขียนขึ้น ข้อมูลของหน่วยอินพุต/เอาต์พุต และข้อมูลของอุปกรณ์ภายใน เช่น รีจิสเตอร์ รีเลย์ ภายใน

หน่วยความจำมีหลายชนิดแล้วแต่การใช้งาน และชนิดของข้อมูลที่จัดเก็บ ดังนี้

- ROM (Read Only Memory) เป็นหน่วยความจำที่ไม่อนุญาตให้ผู้ใช้เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขข้อมูลภายใน สามารถเก็บรักษาข้อมูลได้โดยไม่มีกระแสไฟ ส่วนใหญ่ใช้เก็บโปรแกรมและข้อมูลระบบของตัว PLC

- *RAM (Random Access Memory)* เป็นหน่วยความจำที่ผู้ใช้สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อมูลได้ตลอดเวลา สามารถเก็บข้อมูลได้โดยไม่ต้องมีกระแสไฟ ในการนำไปใช้งานจะต้องมีการต่อแหล่งจ่ายไฟสำรองไว้เพื่อป้องกันไม่ให้ข้อมูลสูญหาย ส่วนใหญ่ใช้เก็บข้อมูลอุปกรณ์ภายใน
- *EPROM (Erasable Programmable Read Only Memory)* เป็นหน่วยความจำคล้ายกับ ROM แต่สามารถล้างโปรแกรม และเขียนโปรแกรมใหม่ได้โดยใช้เครื่องเขียนชนิดพิเศษ ส่วนใหญ่ใช้สำหรับเก็บโปรแกรมการทำงานที่ได้พัฒนาจนใช้งานได้ดีแล้ว
- *EEPROM (Electrically Erasable Programmable Read Only Memory)* เป็นหน่วยความจำคล้ายกับ EPROM แต่สามารถลบและเขียนได้ด้วยไฟฟ้าและข้อมูลจะคงอยู่แม้ไม่มีกระแสไฟ ส่วนใหญ่ใช้สำหรับเก็บโปรแกรมการทำงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว

3. หน่วยอินพุต/เอาต์พุต (Input/Output) ทำหน้าที่เชื่อมต่ออุปกรณ์ภายนอก เข้ากับ CPU ซึ่งจะทำให้การแปลงระดับสัญญาณให้เป็นระดับที่เหมาะสมกับตัว CPU และแยกสัญญาณภายนอกและสัญญาณภายในให้ออกจากกันเพื่อป้องกันไม่ให้ CPU ได้รับความเสียหายในกรณีเกิดการลัดวงจร การใช้งานสามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ

- *อินพุต (Input)* ทำหน้าที่รับสภาวะหรือปริมาณทางกายภาพ จากอุปกรณ์ตรวจเช็ค เช่น พร็อกซิมีตีเซนเซอร์ ลิมิตสวิตช์ ปุ่มกด อุณหภูมิ และแรงดันกระแสอื่น ๆ แล้วส่งไปยัง CPU เพื่อประมวลผลตามโปรแกรมคำสั่งของผู้ใช้
- *เอาต์พุต (Output)* ทำหน้าที่รับคำสั่งสัญญาณที่ได้จากการประมวลผลของ CPU ไปขยายให้สัญญาณออกมีขนาดใหญ่พอที่จะขับอุปกรณ์ภายนอกเช่น มอเตอร์ วาล์ว บี้ม โซลินอยด์ หลอดไฟ และอื่น ๆ

หน่วยอินพุต/เอาต์พุตที่ใช้งานทั่วไป สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

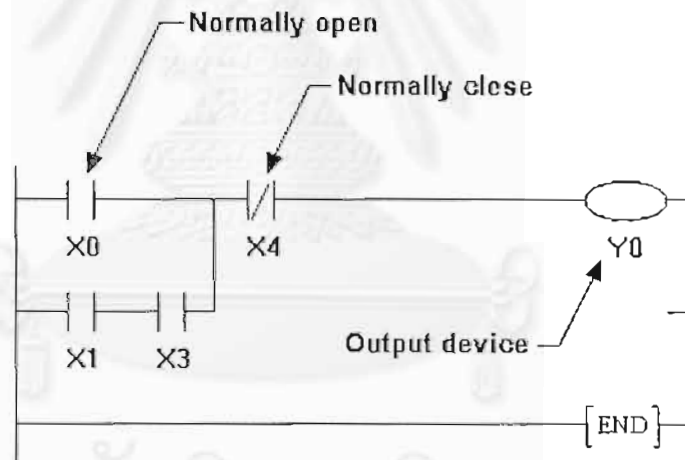
1. *ดิจิตอล หรือแบบลอจิก* สัญญาณที่เข้าออกจะอยู่ในรูป 0 หรือ 1 เท่านั้น
2. *แอนะล็อก* สัญญาณที่เข้า-ออกจะเปลี่ยนค่าได้ในช่วงที่กำหนด มีทั้งแบบปรับเปลี่ยนค่ากระแส และแรงดัน ซึ่งโดยปกติจะอยู่ในช่วงกระแส 4-20 mA และแรงดัน 0-10 V
3. *แบบพิเศษ* สัญญาณเข้า-ออกจะอยู่ในรูปแบบอื่น ๆ ตามลักษณะของอินพุต/เอาต์พุต นั้น เช่นอยู่ในรูปของพัลส์ (Pulse)



### การเขียนโปรแกรมการทำงานใน PLC

ภาษาหรือคำสั่งที่ใช้เขียนโปรแกรม PLC มีอยู่หลายภาษา หรือหลายแบบด้วยกัน แต่ที่นิยมใช้กัน มีดังนี้

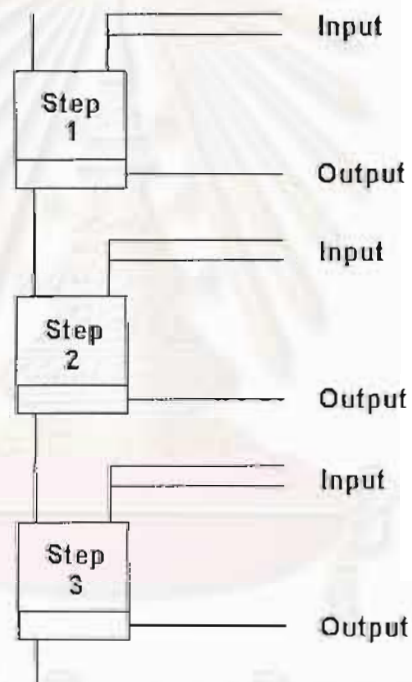
- **ภาษาแลตเตอร์** ประกอบไปด้วยสัญลักษณ์หน้าสัมผัส มีลักษณะคล้ายวงจรรีเลย์ การเขียนโปรแกรมภาษาแลตเตอร์ทำได้ง่าย และเป็นภาษาพื้นฐานสำหรับ PLC คำสั่งภาษาแลตเตอร์ประกอบด้วยสัญลักษณ์ของหน้าสัมผัส และขดลวด เพื่อแสดงเงื่อนไขในการควบคุมระหว่างอุปกรณ์ หน่วยอินพุต/เอาต์พุต และอุปกรณ์ภายใน ดังรูปที่ 2.14
- **ภาษาบูลีน** เป็นภาษาพื้นฐานของ PLC เช่นเดียวกับภาษาแลตเตอร์ คำสั่งในภาษาบูลีนมีลักษณะคล้ายกับพีชคณิตบูลีน ประกอบไปด้วยกลุ่มคำสั่ง เช่นเดียวกับ ภาษาแลตเตอร์ ดังตารางที่ 2.5
- **ฟังก์ชันชาร์ต** เรียกย่อ ๆ ว่า SFC เป็นภาษาที่ใช้บรรยายการควบคุม ซีควเ้นซ์ โดยใช้แผนภาพสถานะ ซึ่งเข้าใจได้ง่าย และสามารถเขียนได้ทันทีจากการทำงานของเครื่องจักร ดังรูปที่ 2.15



รูปที่ 2.14 แสดงตัวอย่างการเขียนโปรแกรมภาษาแลตเตอร์

ตารางที่ 2.5 แสดงตัวอย่างการเขียนโปรแกรมคำสั่งบูลีน

ADDRESS	INSTRUCTION	DATA
0	LD	X1
1	AND	X3
2	OR	X0
3	AND NOT	X4
4	OUT	Y0
5	END	

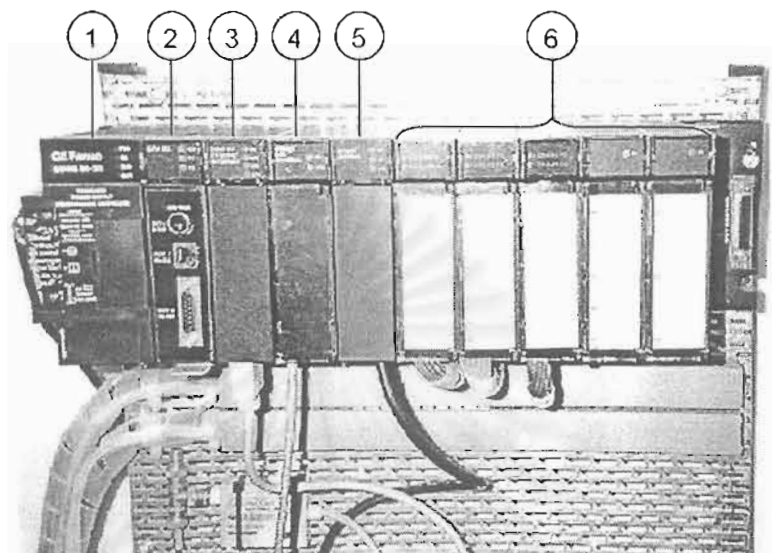


รูปที่ 2.15 แสดงตัวอย่างภาษา SFC

## 2.5 PLC ของ GE FANUC ที่นำมาใช้กับโมดูลการผลิตต่าง ๆ

PLC ของ GE FANUC ที่นำมาใช้ประกอบไปด้วยรุ่นต่าง ๆ ดังนี้

PLC รุ่น 90-30 นำมาใช้กับสถานีจ่ายชิ้นงานและสถานีทดสอบชิ้นงาน ทำหน้าที่เป็นตัวมาสเตอร์ (Master) รับ-ส่งข้อมูลกับตัว PLC อื่นประกอบด้วยโมดูลใช้งาน ดังรูปที่ 2.16



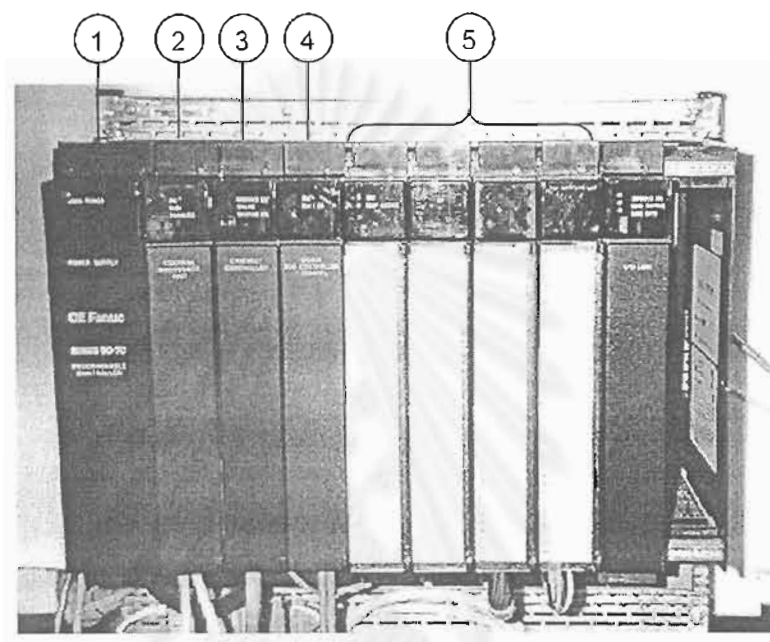
รูปที่ 2.16 แสดง PLC รุ่น 90-30

1. *POWER SUPPLY* ใช้จ่ายไฟให้กับตัว PLC สามารถจ่ายไฟได้สูงสุด 30 watts
2. *CPU 351* ใช้ไมโครโปรเซสเซอร์ รุ่น 80386 EX ทำงานที่ความเร็ว 25 MHZ สามารถกำหนดค่าอินพุตและเอาต์พุตได้สูงสุดอย่างละ 2048 บิต และสามารถเขียนโปรแกรมได้สูงสุด 80 Kbytes
3. *CMM 321 ETHERNET INTERFACE* ใช้เชื่อมต่อ PLC เข้ากับ Ethernet LAN โดยต่อโมดูลเข้ากับตัว Transceiver ผ่านทางสาย AUI เข้าสู่เครือข่ายอีเทอร์เน็ต (Ethernet) เพื่อใช้สื่อสารกับ Host หรือ อุปกรณ์ควบคุมอื่น ๆ บนเครือข่าย
4. *BEM 331 GENIUS BUS CONTROLLER* ใช้เชื่อมต่อ PLC เข้ากับ Genius I/O serial bus โดยสามารถใช้รับ-ส่งข้อมูลได้สูงสุดครั้งละ 128 bytes และต่อกับอุปกรณ์ได้สูงสุด 31 ตัว
5. *CMM 311 COMM COPROC* เป็นโมดูลเพื่อใช้สื่อสารแบบอนุกรมผ่านทางพอร์ตอนุกรม (Serial port) ซึ่งจะมีให้ 2 พอร์ต คือ พอร์ต 1 สำหรับสื่อสารโดยใช้มาตรฐาน RS-232 และ พอร์ต 2 สำหรับสื่อสารได้ทั้งมาตรฐาน RS-232 และ RS-485 ในส่วนของโปรโตคอลสื่อสารสามารถเลือกใช้ได้ 3 แบบ คือ CCM Communication Protocol, The RTU (Modbus) Slave Communications Protocol และ SNP Protocol

6. *I/O Modules* เป็นโมดูลสำหรับอินพุตและเอาต์พุต มีทั้งหมด 5 โมดูล ดังนี้ 24V 16Pt Input 2 โมดูล, 24V 16 Pt Output, 4 Pt Analog input (V&I) และ 2Pt Analog Output (V&I)

PLC รุ่น 90-70 นำมาใช้กับสถานีทดสอบชิ้นงาน ประกอบไปด้วยโมดูลใช้งาน ดังรูปที่

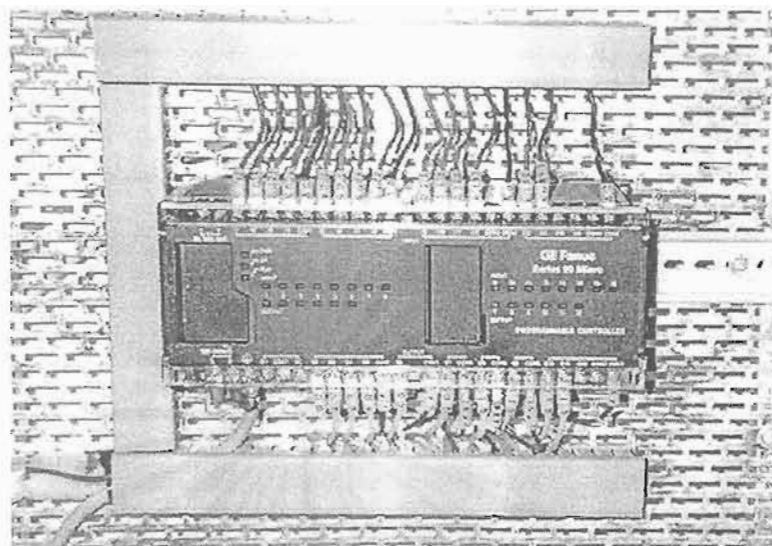
2.17



รูปที่ 2.17 แสดง PLC รุ่น 90-70

1. *PWR 710 POWER SUPPLY* ใช้จ่ายไฟให้กับตัว PLC สามารถจ่ายไฟได้สูงสุด 55 watts
2. *CPU 772* ใช้ไมโครโปรเซสเซอร์ 80C186 และมีบอร์ดเพิ่มหน่วยความจำจำนวน 64 KB สามารถกำหนดค่าอินพุตและเอาต์พุตได้สูงสุดอย่างละ 2048 บิต
3. *CMM 741 ETHERNET INTERFACE* ใช้เชื่อมต่อ PLC เข้ากับ Ethernet LAN
4. *BEM 731 GENIUS BUS CONTROLLER* ใช้เชื่อมต่อ PLC เข้ากับ Genius I/O serial bus
5. *I/O Modules* เป็นโมดูลสำหรับอินพุตและเอาต์พุตมีทั้งหมด 4 โมดูล ดังนี้ 8Pt Analog Input (I), 4Pt Analog Output (V&I), 24V 32pt Input และ 24V 16pt Output

PLC รุ่น MICRO 28-Point เป็น PLC ขนาดเล็ก นำมาใช้กับสถานีผลิตชิ้นงานและสถานีแขนกล ดังรูปที่ 2.18

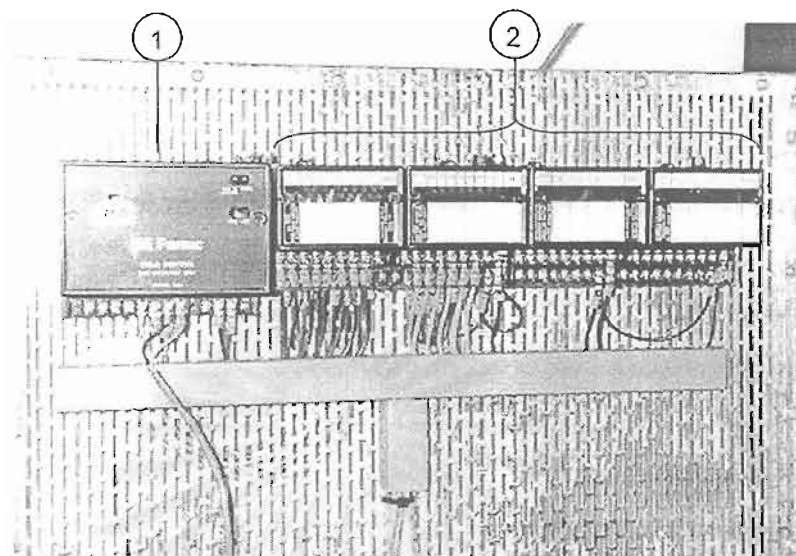


รูปที่ 2.18 แสดง 28-Point Micro PLC

ภายในตัว PLC จะประกอบไปด้วย 3 ส่วนคือ Power Supply board, CPU circuit board และ I/O board มีคุณสมบัติต่าง ๆ ดังนี้

- CPU ใช้ไมโครโปรเซสเซอร์ H8/3003 ทำงานที่ความเร็ว 9.84 MHz
- 256 kX16 flash memory สำหรับระบบปฏิบัติการภายใน และ 64 Kbyte RAM
- สามารถเขียนโปรแกรมใช้งานได้สูงสุด 6K words
- มี 24 V Input จำนวน 16pt และ Relay Output 8pt
- มี 2 พอร์ต สื่อสารอนุกรม สามารถใช้สื่อสาร SNP/SNP-X ได้

Field control รุ่น Genius Bus Interface Unit เป็น I/O Module ที่ใช้กับ Genius Bus นำมาใช้กับสถานีพักชั้นงานและสถานีแยกชั้นงานประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังรูปที่ 2.19



รูปที่ 2.19 แสดง Field Control

1. *Genius Bus Interface Unit* ใช้เชื่อมต่อการควบคุม I/O Modules เข้ากับ *Genius I/O serial bus* สามารถรองรับการเชื่อมต่อได้ 2 บัส
2. *I/O Modules* เป็นโมดูลสำหรับอินพุตและเอาต์พุต ประกอบไปด้วย 4 โมดูล ดังนี้ 24V 16pt Input, Relay 8pt Output, 4pt Analog Input (I) และ 8pt Analog Output (I)

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

### บทที่ 3

## เครือข่ายการสื่อสารของระบบการผลิตอัตโนมัติ

### 3.1 เครือข่ายการสื่อสารระดับต่าง ๆ ในโรงงานอัตโนมัติ

เครือข่ายการสื่อสารในโรงงานอัตโนมัติแบ่งเป็นระดับต่าง ๆ ดังรูปที่ 3.1 จะเห็นว่าการแบ่งระดับการสื่อสารออกเป็น 3 ระดับ ตามลักษณะและจำนวนของข้อมูลดังนี้

Field level เป็นเครือข่ายในระดับต่ำที่สุด ใช้สื่อสารระหว่างอุปกรณ์สนาม (Field device) ที่ต้องทำงานสัมพันธ์กันเช่น ตัวตรวจรู้ (Sensor) และตัวขับ (Actuator) จำนวนข้อมูลในการสื่อสารไม่มาก (Bit level) และต้องการความเร็วในการสื่อสารสูงหรือเป็นการสื่อสารแบบเวลาจริง (Real time)

Cell level เป็นเครือข่ายการสื่อสารที่ใช้รับ-ส่งข้อมูลระหว่างหน่วยหรือใช้สื่อสารระหว่าง PLC จำนวนข้อมูลในการสื่อสารปานกลาง (Byte level) และต้องการความเร็วในการสื่อสารสูง

Factory level เป็นเครือข่ายในระดับบนสุด ใช้เป็นเครือข่ายการสื่อสารเพื่อควบคุมการทำงานของระบบโดยรวมทั้งหมด รวมทั้งสามารถรวบรวม เรียงลำดับ และจัดเก็บข้อมูลจากเครือข่ายต่ำกว่า

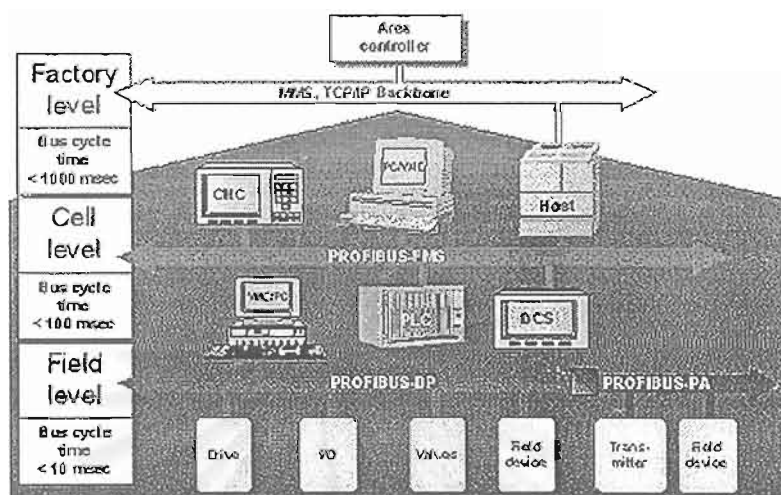
### 3.2 เทคโนโลยีฟิลด์บัส

ในช่วงปี 1940 เครื่องมือควบคุมกระบวนการอาศัยสัญญาณความดัน 3-15 psi สำหรับตรวจดูอุปกรณ์ควบคุม ต่อมาในช่วงปี 1960 ได้มีการนำมาตรฐานสัญญาณแอนะล็อก 4-20 mA มาใช้กับเครื่องมือต่าง ๆ และเนื่องจากการพัฒนาตัวประมวลผลดิจิทัลในช่วงปี 1970 จึงเริ่มมีการใช้คอมพิวเตอร์มาใช้ควบคุมและตรวจดูระบบจากศูนย์ควบคุมกลาง ทำให้เกิดระบบการควบคุมแบบรวมศูนย์ หลังจากนั้นในช่วงปี 1980 ได้มีการพัฒนาอุปกรณ์ควบคุมแบบดิจิทัลโดยใช้ไมโครโปรเซสเซอร์ ซึ่งเรียกว่าอุปกรณ์สมาร์ท (Smart) จึงกระตุ้นให้มีการพัฒนาการส่งสัญญาณแบบใหม่คือฟิลด์บัส เพื่อให้เป็นการสื่อสารอนุกรมดิจิทัลแบบเปิด ไม่ขึ้นอยู่กับผู้ผลิตสามารถสื่อสารแบบ Multi-drop และเป็นระบบการสื่อสารดิจิทัลแบบสองทาง

โปรโตคอล (Protocol) เป็นข้อตกลงระหว่างส่วนต่าง ๆ ของเครือข่ายเกี่ยวกับวิธีการถ่ายโอนข้อมูล องค์ประกอบสำคัญของโปรโตคอลคือ วิธีการสร้างประโยค (Syntax) ความหมายของคำ (Semantic) และจังหวะเวลา (Timing) ซอฟต์แวร์ที่ทำตามโปรโตคอลมาตรฐานสามารถทำให้การสื่อสารระหว่างระบบที่แตกต่างกันเป็นไปได้

## มาตรฐานและการทำงานของ ฟิลด์บัส

มาตรฐานฟิลด์บัสเกิดขึ้นโดยองค์กรระหว่างประเทศคือ Instrument Society of America (ISA) และ International Electrotechnical Commission (IEC) มีการประชุมร่วมกันเพื่อกำหนดมาตรฐานเรียกว่า IEC/ISA SP50



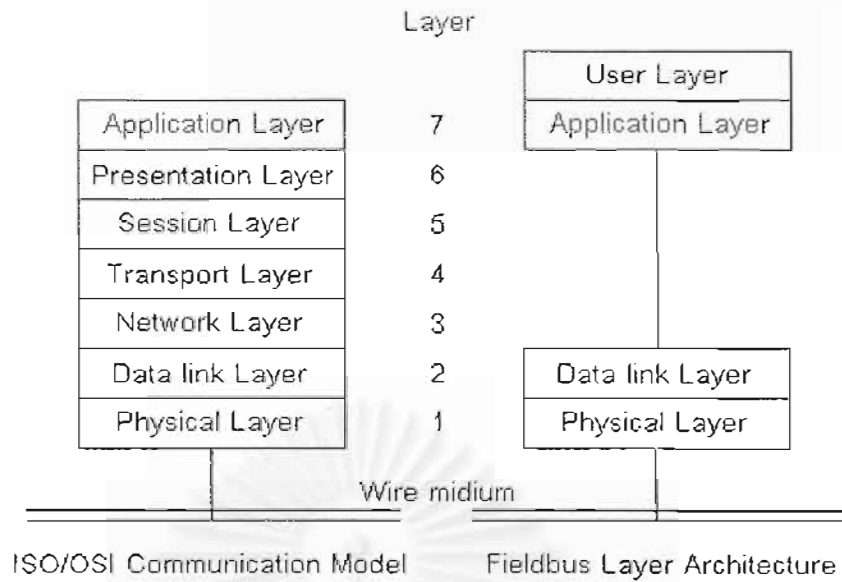
รูปที่ 3.1 แสดงเครือข่ายการสื่อสารระดับต่าง ๆ ในโรงงานอัตโนมัติ

การกำหนดมาตรฐานการสื่อสารโพรโตคอลฟิลด์บัสเป็นไปตาม ISO/OSI Communication Model ซึ่งประกอบไปด้วย 7 Layers แต่สำหรับฟิลด์บัส จะใช้เพียง 3 เลเยอร์ คือ Physical Layer, Data Link Layer และ Application Layer (Layer 1, 2 และ 7) Layer 3 ถึง Layer 7 ไม่นำมาใช้งาน เพื่อให้การสื่อสารเป็นแบบเวลาจริง (Real time) และได้มีการเพิ่มเลเยอร์ใหม่คือ User Layer เข้าไปชั้นบนสุดต่อจาก Application Layer ดังรูปที่ 3.2

เลเยอร์ทั้งสี่มีหน้าที่ดังนี้

- *Physical Layer* ทำหน้าที่ในการรับและแปลงข้อมูลจากเลเยอร์ที่สูงกว่าให้อยู่ในรูปของสัญญาณทางไฟฟ้า เพื่อส่งไปตามสายส่งข้อมูล รวมทั้งสามารถแปลงสัญญาณทางไฟฟ้กลับมาเป็นข้อมูลเพื่อส่งต่อให้เลเยอร์สูงขึ้นไป
- *Data Link Layer* ทำหน้าที่จัดเรียงข้อมูลและควบคุมการส่งชุดข้อมูลบนฟิลด์บัสว่าจะส่งไปที่ใด รวมทั้งตรวจสอบความผิดพลาดที่เกิดขึ้น
- *Application Layer* ทำหน้าที่จัดการการแปลงการร้องขอการบริการผู้ใช้จาก User Layer ไปเป็นข้อความหรือชุดข้อมูลที่อุปกรณ์ทุกตัวในเครือข่ายสามารถเข้าใจได้ แล้วส่งผ่านไปยัง Data Link Layer และสามารถทำในทางตรงข้ามได้
- *User Layer* เป็นส่วนของซอฟต์แวร์ที่กำหนดการติดต่อภายใน ทำหน้าที่เก็บฟังก์ชันการควบคุม (Control Function) และฐานข้อมูลของอุปกรณ์วัดและควบคุม เพื่อที่จะจัดสถานะแวดล้อมในการใช้งานหรือจัดตารางในการปฏิบัติงานและการสื่อสารของ Function Block บนฟิลด์บัส นอกจากนี้ยังดูแลความเรียบร้อยของระบบโดยรวม





รูปที่ 3.2 แสดงเลเยอร์ของสถาปัตยกรรม ISO/OSI Communication Model และ Fieldbus

### 3.3 การสื่อสารอนุกรม

การส่งข้อมูลไปตามสายสื่อสารอนุกรมจะต้องมีการแปลงข้อความ ให้อยู่ในรูปของรหัสของเลขฐานสองเพื่อส่งไปตามสายส่งข้อมูลในรูปของสัญญาณทางไฟฟ้า ทางด้านผู้รับจะต้องมีการตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับ ซึ่งจะใช้วิธีการต่าง ๆ แล้วแปลงกลับมาเป็นข้อความได้ การสื่อสารอนุกรมจะประกอบไปด้วย ส่วนต่าง ๆ ดังนี้

#### การแปลงรหัสข้อมูล

รหัสข้อมูลถูกนำมาใช้เมื่อต้องการส่งตัวเลข ข้อความ สัญลักษณ์ และตัวอักษรควบคุมไปตามสายสื่อสารอนุกรม ซึ่งในปัจจุบันมีหลายวิธีที่จะแปลงข้อความเป็นรหัสข้อมูล แต่มีวิธีหนึ่งที่ใช้กันแพร่หลายมากก็คือ การแปลงเป็น ASCII Code ซึ่งจะแปลงตัวอักษรแต่ละตัวให้อยู่ในรูปของข้อมูลฐานสอง 8 บิต และจะมีการเพิ่มเติมบิตเริ่มต้น และบิตจบ บางครั้งอาจจะมีบิตตรวจสอบหรือพาริตีบิต (Parity bit) เพิ่มขึ้นมาอีกดังรูปที่ 3.3

#### การส่งข้อมูลแบบไม่ต่อเนื่อง (Asynchronous)

การส่งข้อมูลแบบนี้จะเป็นการส่งข้อมูลแบบไม่ต่อเนื่อง จะส่งเมื่อไรก็ได้ จึงต้องมีบิตเริ่มต้นและบิตจบ ตัวส่งและตัวรับข้อมูล ต้องทำงานที่อัตราการรับ-ส่งข้อมูลเดียวกัน หรือ Baud rate เดียวกัน เมื่อตัวรับตรวจสอบพบบิตเริ่มต้น (Start bit) ซึ่งปกติจะเป็น Logic 0 จะเริ่มมีการเข้าจังหวะตามอัตราการส่งข้อมูลเพื่อตรวจจับบิตข้อมูลที่ตามมา จนกระทั่งตรวจสอบพบบิตจบ (Stop bit) ซึ่งปกติเป็น Logic 1 อย่างน้อยคงอยู่ 1 บิต จึงจะครบการส่งข้อมูลหนึ่งตัวอักษร ดังรูปที่ 3.4

### การตรวจสอบความผิดพลาดของการรับ-ส่งข้อมูล

การตรวจสอบความผิดพลาดเป็นการลดความผิดพลาดในการรับ-ส่งข้อมูล และเป็นการยืนยันความน่าเชื่อถือของข้อมูล ซึ่งมีวิธีที่จะตรวจสอบได้หลายวิธี ดังนี้

- *Parity Checking* มีการกำหนดการตรวจสอบคือ odd, even หรือไม่ตรวจสอบ บิตพาริตี ถูกกำหนดขึ้นโดยผู้ส่งและตรวจสอบโดยผู้รับ ถ้ามีการกำหนดการตรวจสอบแบบ odd จำนวนรวมของบิตที่เป็น 1 (รวมบิตพาริตีด้วย) ต้องเป็นเลขคี่ แต่ถ้ากำหนดการตรวจสอบแบบ even จำนวนรวมของบิตที่เป็น 1 (รวมบิตพาริตี) ต้องเป็นเลขคู่ และถ้าไม่ตรวจสอบบิตพาริตีก็ จะไม่มีการใส่ค่าในบิตพาริตี ดังรูปที่ 3.5

- *Block Check Code Checking (BCC)* ใช้ตรวจสอบความผิดพลาดในการรับ-ส่ง ข้อมูลเมื่อใช้ SNP/SNP-X Protocol โดยจะมีการเพิ่ม BCC ความยาว 1 ไบต์ เข้าไปท้ายสุด ของ SNP message เพื่อใช้ตรวจสอบข้อความภายใน message การคำนวณค่าของ BCC จะ ถูกคำนวณจากไบต์ทั้งหมดใน message ยกเว้นไบต์สุดท้ายซึ่งเป็นไบต์ของ BCC เอง ซึ่งแบบ แผนของการคำนวณค่า BCC เป็นดังนี้

Initialize Temp BCC byte to zero

For first to last byte in message range to be checked

Exclusive – OR Temp BCC byte with message byte

Rotate Temp BCC byte left by 1 bit (with wrap around)

Bump to next message byte

End for

Temp BCC byte now contains final BCC value

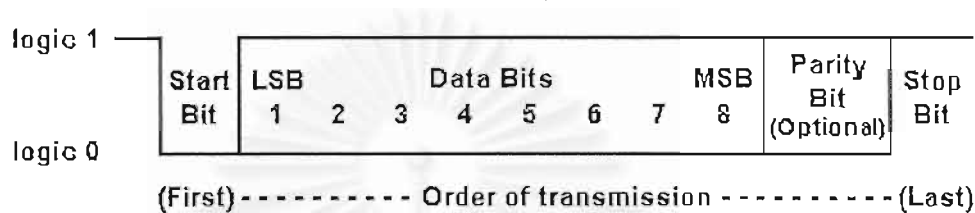
- *Longitudinal Redundancy Checking (LRC)* เป็นวิธีตรวจสอบความผิดพลาด ตลอดทั้งบล็อกข้อมูลโดยจะเพิ่ม LRC เข้าไปตอนท้ายของบล็อกข้อมูล เพื่อตรวจสอบ พาริตี ของตัวอักษรทุกตัวภายในเฟรม การคำนวณค่าของ LRC จะใช้การ exclusive OR (XOR) ใน แต่ละไบต์ของข้อมูลในบล็อก ดังรูปที่ 3.6

- *Cyclic Redundancy Checking (CRC)* เป็นการตรวจสอบความผิดพลาด โดยจะ คำนวณและเติม CRC ไว้ตอนท้ายของบล็อกข้อมูล วิธีการคำนวณ CRC เป็นดังนี้

1. บิตข้อมูลที่ต้องการส่งจะถูกคูณด้วย จำนวนของบิตใน CRC
2. นำผลจากข้อ 1 ไปหารด้วย Generating polynomial โดยใช้ Modulo 2 with no carries เศษเหลือที่ได้จากการหาร คือ CRC
3. ผลลัพธ์จากการหารจะไม่นำมาใช้ โดยจะใช้เศษเหลือ หรือ CRC เพิ่มต่อ เข้าไปในบิตข้อมูลที่จะส่งและส่งข้อมูลไปพร้อม CRC
4. ผู้รับจะหารข้อมูลที่ได้รับ (รวม CRC) ด้วย Generating polynomial ซึ่งถ้า เศษมีค่าเป็น 0 แสดงว่าการส่งข้อมูลไม่มีความผิดพลาด

		MSB		Data Bits				LSB		
10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
Stop	Parity (Optional)								Start	

รูปที่ 3.3 แสดงรหัส ASCII ที่ใช้แทนตัวอักษรหนึ่งตัว



รูปที่ 3.4 แสดงสัญญาณทางไฟฟ้าของการส่งข้อมูลแบบไม่ต่อเนื่อง

Parity Bit (odd)	Received Data Byte							
	8	7	6	5	4	3	2	1
1	0	1	0	0	0	0	0	1

Parity Bit (even)	Received Data Byte							
	8	7	6	5	4	3	2	1
0	0	1	0	0	0	0	0	1

รูปที่ 3.5 แสดงค่าของบิตพาริตี ในแบบ odd และ even

Parity Bit (odd)	Received Data Byte								
	8	7	6	5	4	3	2	1	
0	0	0	0	0	0	0	0	1	- 1st data char. transmitted
0	0	0	0	0	0	0	1	0	- 2nd data char. transmitted
0	0	0	0	0	0	1	1		- XOR result of 1st and 2nd data characters
1	0	0	0	0	0	1	0	1	- 3rd data char. transmitted
0	0	0	0	0	1	1	0		- LRC=XOR of previous XOR and 3rd data char.

รูปที่ 3.6 แสดงการคำนวณและใส่ค่า LRC

### สายสื่อสารอนุกรม

สายสื่อสารเป็นตัวกลางในการรับ-ส่งข้อมูล ซึ่งคุณสมบัติของสายสื่อสารจะขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้ใช้ และมาตรฐานการเชื่อมต่อสายสัญญาณของสายสื่อสารนั้น ๆ รูปแบบของการสื่อสาร แบ่งออกได้เป็น 3 รูปแบบ คือ

1. *Simplex* ข้อมูลสามารถส่งไปได้ในทิศทางเดียวจากผู้ส่งไปยังผู้รับ
2. *Half-duplex* ข้อมูลสามารถส่งได้ทั้งสองทิศทาง (ไป-กลับ) แต่คนละเวลากัน ไม่สามารถส่งข้อมูลสองทิศทางในเวลาเดียวกันได้

3. *Full-duplex* ข้อมูลสามารถส่งได้ทั้งสองทิศทางพร้อม ๆ กัน

รูปแบบของการสื่อสารจะขึ้นอยู่กับมาตรฐานของการเชื่อมต่อ ซึ่งจะกำหนดลักษณะของสัญญาณ สายเชื่อมต่อสัญญาณและหัวต่อสายสัญญาณ การกำหนดเข็มของหัวต่อสายสัญญาณ และการควบคุมลำดับในการส่งสัญญาณระหว่างอุปกรณ์ มาตรฐานของการเชื่อมต่อมีอยู่หลายมาตรฐาน เช่น

- RS-232 เป็นมาตรฐานการต่อถึงกันระหว่าง Data Terminal Equipment (DTE) เช่น เครื่องพิมพ์ กับ Data Communications Equipment (DCE) เช่น โมเด็ม เพื่อส่งข้อมูลผ่านโครงข่ายโทรศัพท์ ซึ่งเราสามารถนำมาใช้สื่อสารในระยะทางสั้น ๆ ได้โดยไม่ใช้โมเด็ม การส่งสัญญาณทางไฟฟ้าของมาตรฐาน RS-232 จะเป็นแบบไม่สมดุลย์ (Unbalanced) ก็คือ แรงดันของวงจรรับและส่งสัญญาณจะถูกวัดเทียบกับคอมมอนกราวนด์ (Common ground) หรือใช้กราวนด์ร่วมกัน การนำไปใช้งานสามารถใช้ส่งข้อมูลด้วยอัตราการส่งสัญญาณสูงสุด 20 kilobits/sec ในระยะทางสูงสุดไม่เกิน 15 เมตร หัวต่อ RS-232 จะใช้แบบ 25-pin-D-type และมีการกำหนดสัญญาณทางไฟฟ้างดตรงที่ 3.1 และการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างอุปกรณ์เป็นดังรูปที่ 3.7

- RS-449, RS-422 และ RS-485 เป็นกลุ่มของมาตรฐานที่เกิดขึ้นใหม่ ซึ่งสามารถให้อัตราส่งข้อมูลและระยะทางในการส่งข้อมูล สูงขึ้น RS-422 และ RS-485 เป็นมาตรฐานที่กำหนดลักษณะของการเชื่อมต่อทางไฟฟ้า การกำหนดเข็มของหัวต่อสาย สายสัญญาณและหัวต่อสาย และการควบคุมลำดับการส่งสัญญาณ ส่วนมาตรฐาน RS-449 จะใช้ร่วมกับ RS-422 และ RS-485 ลักษณะของการส่งสัญญาณของ RS-422 และ RS-485 จะเป็นแบบสมดุลย์ (Balanced) หรือใช้ค่าความแตกต่างของแรงดันในการส่งสัญญาณ ซึ่งจะแยกจากกราวนด์ทำให้สามารถส่งข้อมูลได้เร็วขึ้นในระยะทางที่ไกลขึ้น ตัวอย่างลักษณะของการสื่อสารโดย RS-485 เป็นดังนี้

- ความยาวของสายส่งสัญญาณได้สูงสุดเท่ากับ 1200 เมตร
- อัตราการส่งข้อมูลสูงสุดเท่ากับ 1 Megabits/sec ที่ความยาว 1200 เมตร และ 10 Megabits/sec ที่ความยาว 12 เมตร
- ใช้หัวต่อแบบ 25-pin-D-type

- การกำหนด Logic 0 หรือ 1 จะใช้ความแตกต่างของแรงดันดังนี้  
 Logic 0: วงจร A มีแรงดัน + 200 mV ถึง 6 V เมื่อเทียบกับวงจร B  
 Logic 1: วงจร A มีแรงดัน - 200 mV ถึง -6 V เมื่อเทียบกับวงจร B

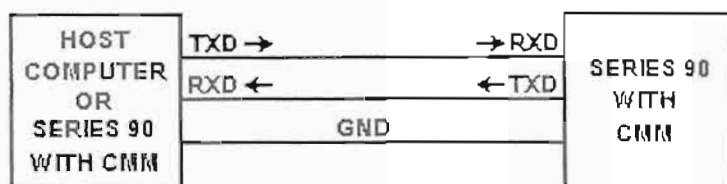
ตารางที่ 3.1 แสดงมาตรฐานของหัวต่อ RS-232

Pin #	Function	Abbrev.	Type	Direction
1	Protective Ground	PROT GND	-	-
2	Transmit data	TXD	Data	From DTE
3	Receive data	RXD	Data	To DTE
4	Request to send	RTS	Control	From DTE
5	Clear to send	CTS	Control	To DTE
6	Data Set Ready	DSR	Control	To DTE
7	Signal Ground	GND	-	-
8	Recvd Line Signal Detect or Data Carrier Detect	RLSD or DCD	Control	To DTE
20	Data Terminal Ready	DTR	Control	From DTE

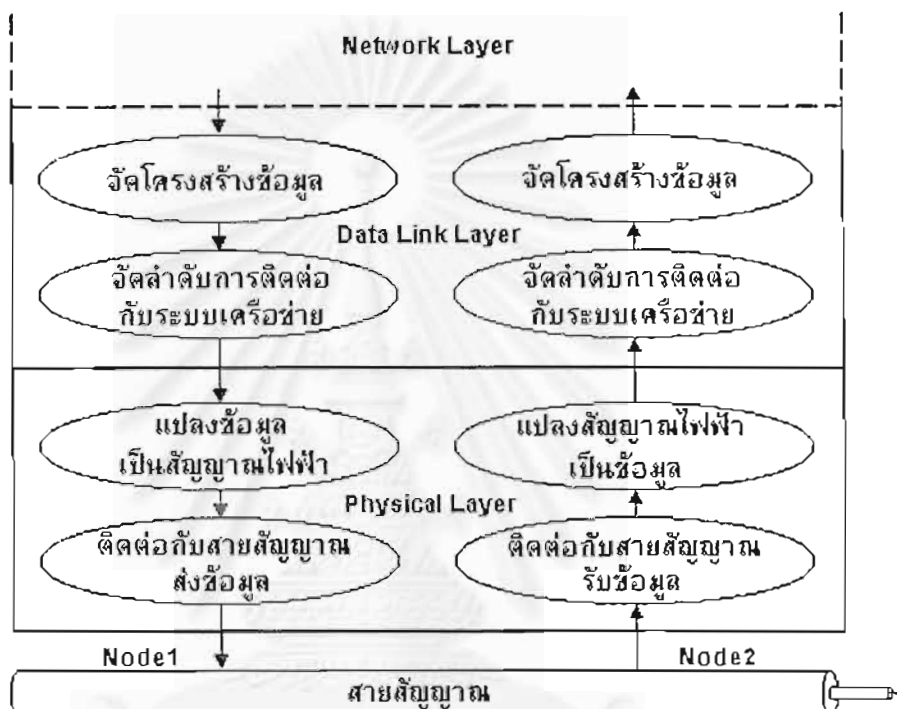
### 3.4 อีเทอร์เน็ต (Ethernet)

เครือข่ายอีเทอร์เน็ต เป็นแบบการเชื่อมต่อสำหรับคอมพิวเตอร์ ที่ได้รับความนิยมมากในปัจจุบัน เนื่องจากการส่งข้อมูลความเร็วสูงในราคาประหยัด การพัฒนาแบบการเชื่อมต่อเครือข่ายอีเทอร์เน็ตเริ่มจากบริษัท Xerox เป็นการกำหนดมาตรฐานของระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์สำหรับเครื่องคอมพิวเตอร์จำนวนมากเชื่อมต่อกันและใช้สายสัญญาณร่วมกัน อีเทอร์เน็ตครอบคลุมพีซีคอล และดาต้าลิงก์เลเยอร์ ตามแบบจำลองของ ISO

การสื่อสารข้อมูลของอีเทอร์เน็ต จะใช้วิธีการ CSMA/CD (Carrier Sense Multiple Access/Collision Detect) ซึ่งนิยมใช้สำหรับการต่อระบบเครือข่ายในลักษณะบัสโดยทุก ๆ โหนด (Node) ที่ต้องการส่งข้อมูลจะต้องเช็คดูก่อนว่าสัญญาณว่างหรือเปล่านั้นกำลังอยู่ในระหว่างการใช้งาน และถ้าพบว่าช่องสัญญาณว่างก็จะเริ่มส่งสัญญาณทันที แต่เนื่องจากว่าสัญญาณเคลื่อนที่จากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งจะใช้เวลา ดังนั้นหากจุดต่อจุดหนึ่งเริ่มส่งสัญญาณในขณะที่อีกจุดหนึ่ง ซึ่งอยู่ห่างออกไปยังไม่สามารถเช็คได้ว่ามีผู้ใช้ช่องสัญญาณอยู่ ก็จะคิดว่าช่องสัญญาณว่าง ก็เริ่มส่งสัญญาณออกมาทำให้เกิดการชนกันของสัญญาณ (Collision) ซึ่งเมื่อจุดต่อที่ส่งสัญญาณออกมาพบว่าการชนกันของสัญญาณเกิดขึ้น ก็จะหยุดส่งสัญญาณแล้วรอเช็คใหม่ว่าช่องสัญญาณว่างหรือยังถ้าว่างก็จะส่งใหม่อีกครั้ง การรอเพื่อส่งสัญญาณใหม่ในแต่ละจุดจะไม่เท่ากันเพื่อป้องกันการชนซ้ำอีก โครงสร้างการสื่อสารของอีเทอร์เน็ตเป็นดังรูปที่ 3.8



รูปที่ 3.7 แสดงการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างอุปกรณ์ด้วยมาตรฐาน RS-232 (ไม่ใช้ Flow control)



รูปที่ 3.8 แสดงโครงสร้างของเครือข่ายอีเทอร์เน็ต

### 3.5 โพรโตคอลจีเนียสบัส (Genius Bus Protocol)

จีเนียสบัสถูกพัฒนาขึ้นโดยบริษัท GE FANUC เพื่อให้เป็นการสื่อสารที่ทนทาน ในสถานะแวดล้อมภายในโรงงาน สายบัสจะใช้สายคู่ตีเกลียวหุ้มฉนวน (Single shielded twisted pair) สามารถต่อกับอุปกรณ์ได้สูงสุด 32 ตัว ในหนึ่งบัส อัตราการรับ-ส่งข้อมูลสูงสุด 153.6 Kbits/s ข้อมูลที่รับ-ส่งจะมีการตรวจสอบความผิดพลาดโดยวิธี Cyclic Redundancy Checksum การสื่อสารบนจีเนียสบัส สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

#### 1. I/O Service

- Input จะถูก Broadcast ไปที่ CPU ทุกตัวบนบัสทุก ๆ Bus scan
- Output จะถูกส่งจาก CPU ไปที่ I/O Block ที่กำหนด ทุก ๆ Bus scan

## 2. Datagrams

- ในหนึ่ง Bus scan สามารถส่งได้หนึ่ง Datagram
- มีการตรวจสอบผลของการส่ง และส่งข้อมูลซ้ำได้เอง
- สามารถส่งอัตโนมัติจากอุปกรณ์หนึ่งไปยังอุปกรณ์อื่น
- สามารถส่งจากโปรแกรมบนคอมพิวเตอร์ไปยัง I/O Block หรือ CPU อื่น ๆ บนบัส
- สามารถส่งข้อมูลได้สูงสุดครั้งละ 128 bytes ไปยัง CPU ตัวอื่น ๆ

## 3. Global data

- ไม่ต้องการการเขียนโปรแกรมเพื่อรับ-ส่งข้อมูล
- ข้อมูลจะถูก Broadcast โดยอัตโนมัติทุก ๆ Bus scan
- ในแต่ละ CPU สามารถส่งข้อมูลได้สูงสุด 128 bytes
- CPU ทุกตัวสามารถรับข้อมูลที่ Broadcast อยู่บนบัส

### วิธีการสื่อสารระหว่างอุปกรณ์ด้วยจีเนียสบัส

ในแต่ละบัส (Bus) สามารถกำหนดอุปกรณ์ได้ทั้งหมด 32 ตัว การกำหนดจะใช้ Block numbers หรือ Serial bus address ซึ่งจะถูกระบุตั้งค่าลงในอุปกรณ์ทุกตัว ดังรูปที่ 3.9

ในเครือข่ายจีเนียสบัส อุปกรณ์ที่เป็น I/O Block จะส่งข้อมูลแบบ Broadcast ไปยัง CPU ทุกตัวบนบัส และอุปกรณ์ที่เป็น Bus controller จะสามารถรับข้อมูลที่ Broadcast และสามารถส่งข้อมูลไปยัง I/O Block แบบเจาะจงได้

การติดต่อสื่อสารบนบัสจะใช้วิธีการที่เรียกว่า Token passing โดยอุปกรณ์แต่ละตัวจะได้รับโทเก้น (Token) หรือ สิทธิในการส่งข้อมูล และเมื่อส่งข้อมูลเสร็จแล้วจะผ่านโทเก้น ไปยังอุปกรณ์ตัวอื่น ๆ บนบัสตามลำดับจาก Address 0 ไปจนถึง 31 แล้วจึงวนกลับไปเริ่มที่ 0 ใหม่ ดังรูปที่ 3.10 ในกรณีของการส่งข้อมูลอินพุตจาก I/O Block เมื่อ I/O Block นั้นได้รับโทเก้น จะ Broadcast ค่าของอินพุต ทั้งหมดไปยังทุก ๆ CPU บนบัสจากนั้นจะส่งค่าโทเก้นต่อไปยังอุปกรณ์ถัดไป ดังรูปที่ 3.11 ในกรณีของการส่งข้อมูลเอาต์พุตจาก CPU ผ่านทาง Bus controller เมื่อ Bus controller ได้รับโทเก้น จะส่งค่าเอาต์พุต ไปยัง I/O Block โดยตรง โดยไม่ Broadcast จากนั้นจะส่งค่าโทเก้นต่อไปยังอุปกรณ์ถัดไป ดังรูปที่ 3.12

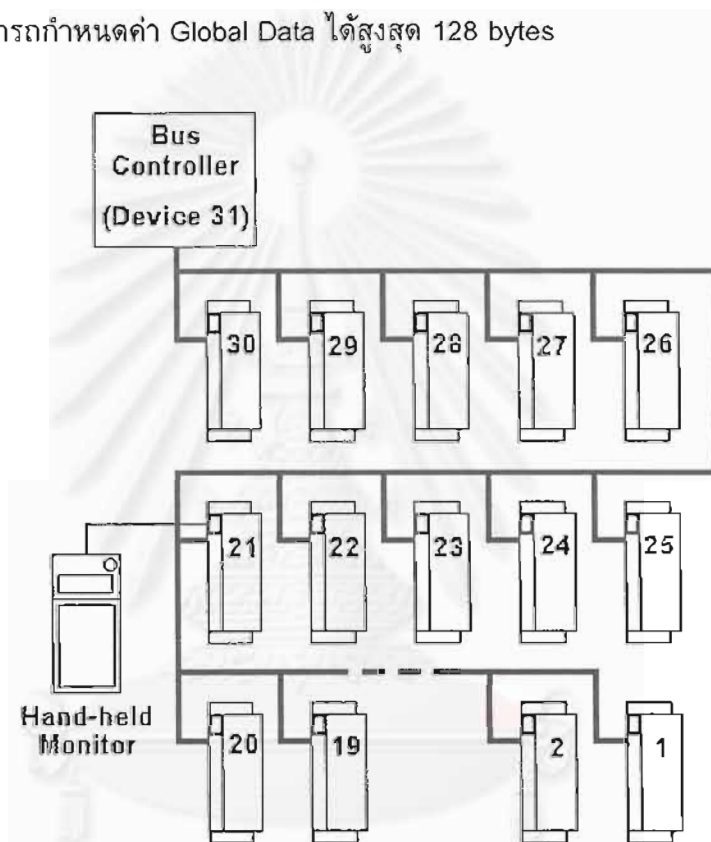
### การใช้งานจีเนียสบัส

จีเนียสบัสสามารถใช้งานเป็นได้ทั้งบัสสำหรับสื่อสาร และบัสสำหรับควบคุม I/O ผ่านอุปกรณ์ I/O Block โดยบัสทั้งสองชนิดอาจรวมอยู่บนบัสเดียวกัน หรือแยกบัสกันก็ได้ ดังรูปที่ 3.13

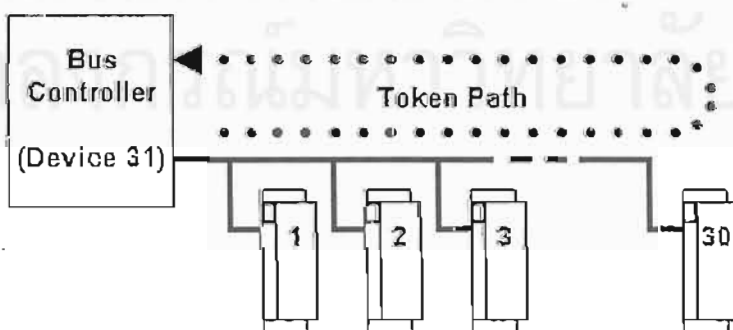
การใช้จีเนียสบัสนในการรับ-ส่งข้อมูล สามารถรับ-ส่งได้ 2 แบบ คือ

1. *Individual Datagram* สามารถส่งจาก PLC หรือคอมพิวเตอร์ ไปยัง I/O Block หรือ CPU อื่น ๆ บนบัส ตัวอย่างเช่น ส่ง Datagram เพื่อเปลี่ยนแปลงค่า Configuration ของ I/O Block, ตรวจสอบสถานะของ I/O Block หรือใช้อ่านค่าข้อมูลของอินพุตบน I/O Block ซึ่งในหนึ่ง Datagram สามารถรับ-ส่งข้อมูลได้สูงสุด 128 bytes

2. *Global Data* ใช้รับ-ส่งข้อมูลอินพุตและเอาต์พุตระหว่าง CPU กับ I/O Block หรือใช้รับ-ส่งข้อมูลในหน่วยความจำระหว่าง CPU ด้วยกัน Global Data ต่างจาก Datagram ตรงที่ข้อมูลสามารถรับ-ส่งได้โดยอัตโนมัติในทุก ๆ Bus scan สามารถรับ-ส่งข้อมูลได้สูงสุด 128 bytes หรือสามารถกำหนดค่า Global Data ได้สูงสุด 128 bytes

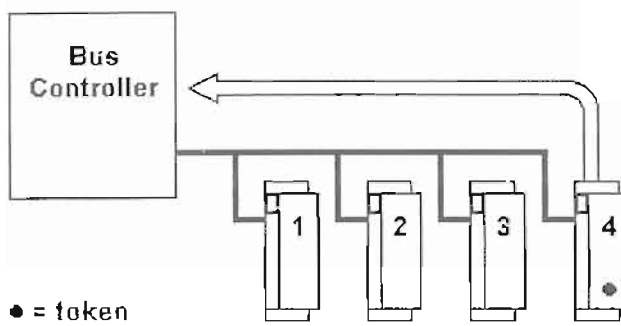


รูปที่ 3.9 แสดงการใช้งาน Genius Bus

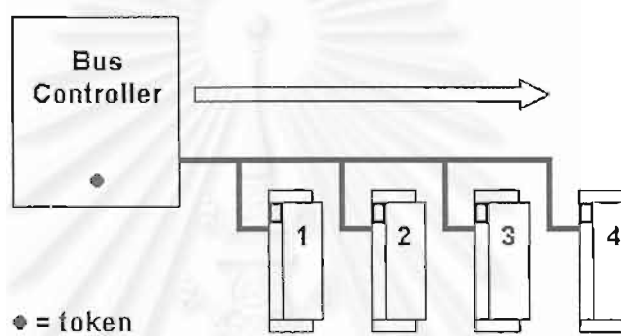


รูปที่ 3.10 แสดงวิธีการสื่อสารโดยใช้ Token passing

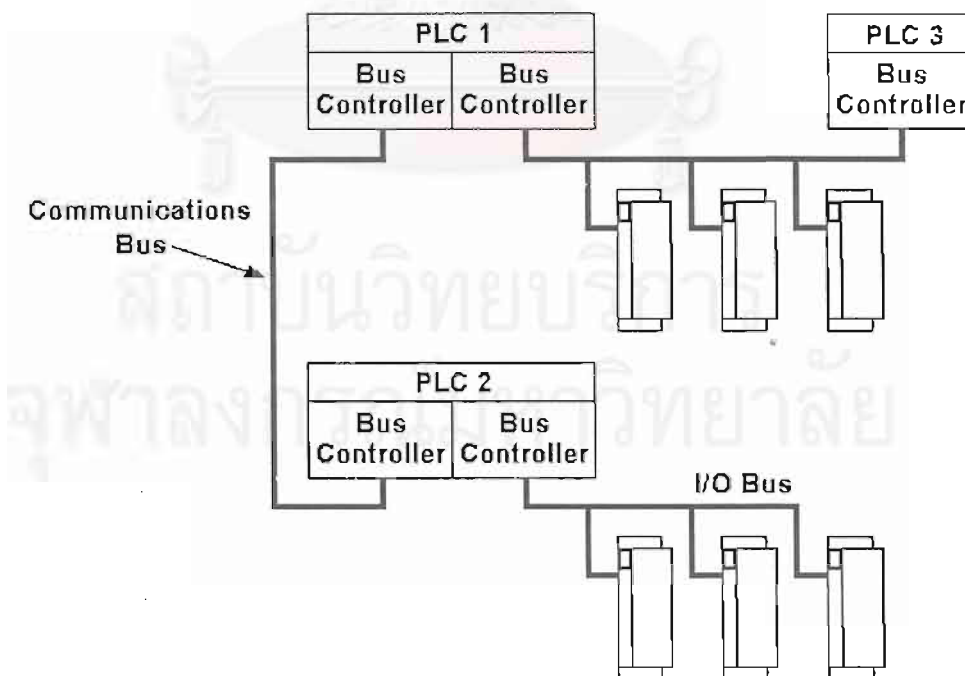




รูปที่ 3.11 แสดงการส่งค่าอินพุตของ I/O Block



รูปที่ 3.12 แสดงการส่งค่าเอาต์พุตจาก CPU



รูปที่ 3.13 แสดงบัสสำหรับสื่อสาร และบัสสำหรับควบคุม I/O

### 3.6 โพรโตคอล SNP/SNP-X

SNP ย่อมาจาก Serial Ninety Protocol เป็นโพรโตคอลสำหรับการสื่อสารอนุกรม ซึ่งถูกพัฒนาโดย GE FANUC เพื่อใช้สื่อสารระหว่าง PLC Series 90 โดยจะบรรจุ SNP Protocol ไว้ใน EPROM และใช้เป็นโพรโตคอลมาตรฐาน สำหรับทุก ๆ โมเดลใน PLC Series 90 สำหรับ SNP-X Protocol เป็นโพรโตคอลเพิ่มเติมจาก SNP Protocol เพื่อให้ใช้งานได้ง่าย และมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น แต่จะมีคำสั่งใช้งานน้อยกว่า ซึ่ง SNP-X Protocol เป็นส่วนเพิ่มเติมของ SNP Protocol และจะใช้งานได้เมื่อ SNP ได้ถูกตั้งค่าและใช้งานอยู่แล้ว

การรับ-ส่งข้อมูลโดยใช้ SNP และ SNP-X Protocol จะใช้ระบบ Master/Slave ซึ่งการรับ-ส่งจะเป็นแบบ Half-duplex และใช้มาตรฐาน RS-485 และ RS-232 ในการเชื่อมต่อสัญญาณทางไฟฟ้า การตรวจสอบความผิดพลาดจะใช้วิธี Block Check Code Checking อุปกรณ์บนบัสแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

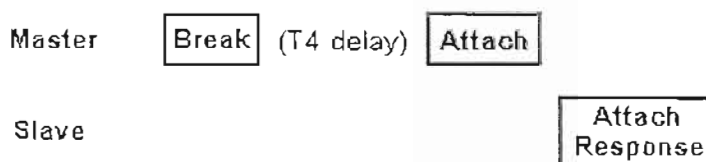
- Master เป็นตัวกำหนดการสื่อสารบนบัส โดย Master สามารถส่งข้อความสื่อสารไปยังอุปกรณ์ Slave ที่อยู่บนบัสเพื่อร้องขอข้อมูลจาก Slave ได้
- Slave เป็นอุปกรณ์ที่เชื่อมต่อกับ Master ทำหน้าที่รับและตอบสนองการร้องขอจาก Master ซึ่งโดยปกติพอร์ต (port) สื่อสาร SNP บนตัว PLC จะเป็น Slave และใช้มาตรฐาน RS 485

#### การสื่อสารด้วย SNP

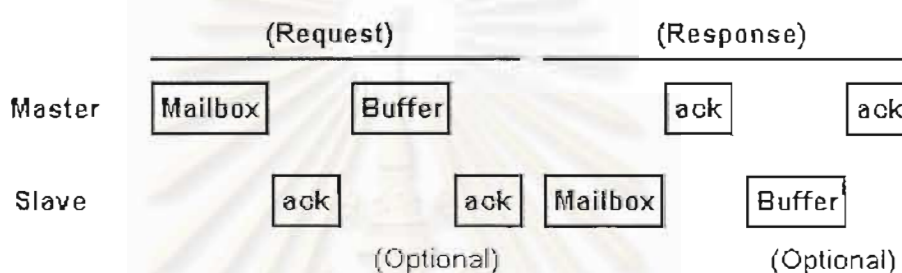
ข้อมูลที่สื่อสารแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือส่วนแรกคือ การสร้างส่วนติดต่อสื่อสาร โดยใช้คำสั่ง Attach หรือ Long Attach ส่วนที่สองคือ ส่วนรับ-ส่งข้อมูลระหว่าง Master และ Slave จะใช้คำสั่งอ่าน (Read) หรือเขียน (Write) ซึ่งมีหลายคำสั่งตามชนิดของข้อมูลที่รับ-ส่ง

ในการสร้างส่วนติดต่อสื่อสาร อุปกรณ์ Master จะส่ง Break sequence ไปยังอุปกรณ์ทุกตัวตลอดบัส เมื่ออุปกรณ์ Slave ได้รับ Break sequence จะทำการยกเลิกการสื่อสาร SNP ที่มีอยู่และเตรียมรับ Attach message จาก Master หลังจากที่ Master ส่ง Break sequence ไปแล้ว จะรอเป็นเวลา T4 (สามารถตั้งค่า T4 ได้) แล้วจึงส่ง Attach message ซึ่งประกอบด้วย SNP ID ของอุปกรณ์ Slave ที่จะสร้างส่วนติดต่อสื่อสารด้วย จากนั้น Slave ที่ถูกระบุตาม SNP ID จะส่งสัญญาณตอบสนอง และ Attach Response message กลับไปยัง Master ดังรูปที่ 3.14 เมื่อสร้างส่วนติดต่อสื่อสารระหว่าง Master กับ Slave ที่ต้องการแล้ว Master จะสามารถส่งการร้องขอข้อมูลไปยัง Slave ซึ่ง Slave จะส่งข้อมูลตอบกลับไปยัง Master การส่งการร้องขอข้อมูลหรือการตอบกลับจะประกอบไปด้วย Mailbox message และอาจจะตามด้วย Buffer message (ในกรณีที่มีข้อมูลจำนวนมาก) ทั้ง Master และ Slave เมื่อได้รับข้อมูลจะตรวจสอบความผิดพลาดและจะส่งสัญญาณ Acknowledge กลับไปยังผู้ส่ง ดังรูปที่ 3.15 ในกรณี เมื่อตรวจสอบพบความผิดพลาดของข้อมูลที่ได้รับ ผู้รับจะส่ง Error Code กลับไปยังผู้ส่ง และผู้ส่งจะพยายามส่งข้อมูลใหม่อีกครั้ง สำหรับ SNP master จะอนุญาตให้มีการส่งข้อมูลซ้ำได้สูงสุด

สองครั้ง ถ้าข้อมูลที่ส่งหรือรับยังตรวจสอบพบความผิดพลาด Master จะยกเลิกการสื่อสารนั้น และทำงานซ้ำไป โดยจะแสดงค่าความผิดพลาดใน Major Error Code 12 และ Minor Error Code 32



รูปที่ 3.14 แสดงการสร้างส่วนติดต่อสื่อสารระหว่าง Master กับ Slave ของ SNP



รูปที่ 3.15 แสดงการส่งการร้องขอข้อมูลจาก Master และ Slave ส่งข้อมูลตอบกลับของ SNP

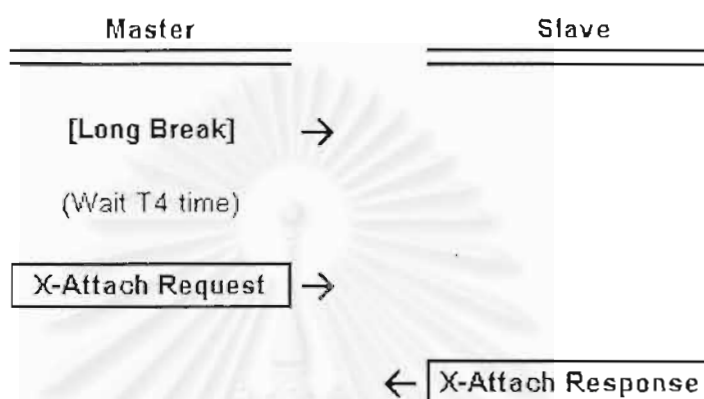
#### การสื่อสารด้วย SNP-X

ลักษณะของการสื่อสารจะคล้ายกับ SNP คือต้องสร้างส่วนติดต่อสื่อสาร หรือ SNP-X Communication Session ระหว่าง Master กับ Slave ที่ต้องการรับ-ส่งข้อมูล จากนั้นจึงจะสามารถรับ-ส่งข้อมูลกันได้ แต่ในกรณีของ SNP-X จะรวมส่วนติดต่อสื่อสารและส่วนรับ-ส่งข้อมูลอยู่ในคำสั่งเดียวกัน เช่นในกรณีของคำสั่งสำหรับอ่านข้อมูลจาก Slave ใน SNP จะต้องใช้คำสั่ง Attach เพื่อสร้างส่วนติดต่อสื่อสารจากนั้นจึงใช้คำสั่ง Read เพื่ออ่านข้อมูลจาก Slave แต่ใน SNP-X เราสามารถใช้คำสั่ง X-Read คำสั่งเดียวในการสร้างการติดต่อสื่อสารและอ่านข้อมูลจาก Slave ความสามารถที่เพิ่มขึ้นอีกอย่างของ SNP-X ก็คือสามารถส่งข้อมูลแบบ Broadcast ได้เมื่อต้องการส่งข้อมูลไปยังทุก ๆ Slave บนบัส

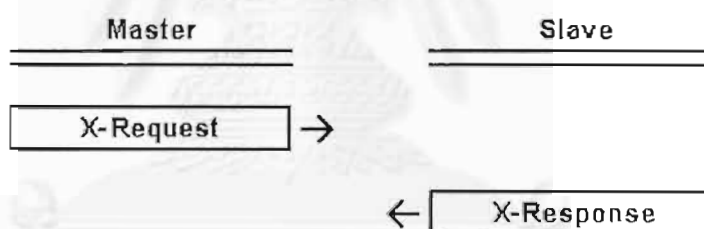
ในส่วนของการสร้างส่วนติดต่อสื่อสาร Master จะส่งสัญญาณ Long Break ไปบนบัสเพื่อให้ Slave ทุกตัวยกเลิกการสื่อสารที่มีอยู่และเตรียมรับคำสั่ง X-Attach โดย Master จะรอเป็นเวลา T4 จึงส่ง X-Attach message ไปยัง Slave ที่ถูกระบุตาม SNP ID ซึ่ง Slave จะส่ง X-Attach Response กลับไปยัง Master ดังรูปที่ 3.16

ในส่วนของการรับ-ส่งข้อมูล เมื่อสร้างส่วนติดต่อสื่อสารระหว่าง Master กับ Slave แล้ว Master สามารถส่งการร้องขอข้อมูล หรือ X-Request ไปยัง Slave ซึ่ง Slave จะส่งข้อมูลตอบกลับ หรือ X-Response กลับไปยัง Master ดังรูปที่ 3.17 ในกรณีที่ข้อมูลที่รับ-ส่งมากกว่า

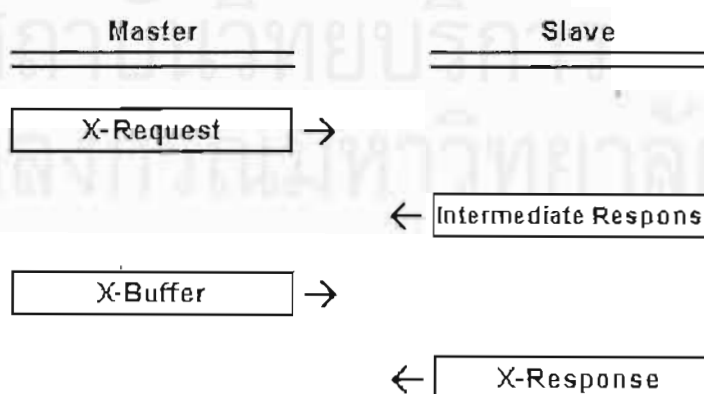
2 bytes จะไม่สามารถรับ-ส่งให้เสร็จเรียบร้อยได้ในครั้งเดียวจึงต้องมีการเพิ่มการส่ง X-Buffer ต่อเนื่องจาก X-Request เพื่อให้สามารถรับ-ส่งข้อมูลได้ทั้งหมด ดังรูปที่ 3.18 การตรวจสอบความผิดพลาดของข้อมูลที่ได้รับ เมื่อตรวจสอบพบความผิดพลาดของการรับข้อมูล ผู้รับจะส่ง Error Code กลับมาให้ผู้ส่ง และผู้ส่งจะยกเลิกการสื่อสารนั้น และทำงานซ้ำไป โดยจะแสดงความผิดพลาดผ่าน Major Error Code 15 และ Minor Error Codes 32-35



รูปที่ 3.16 แสดงการสร้างส่วนติดต่อสื่อสารของ SNP-X

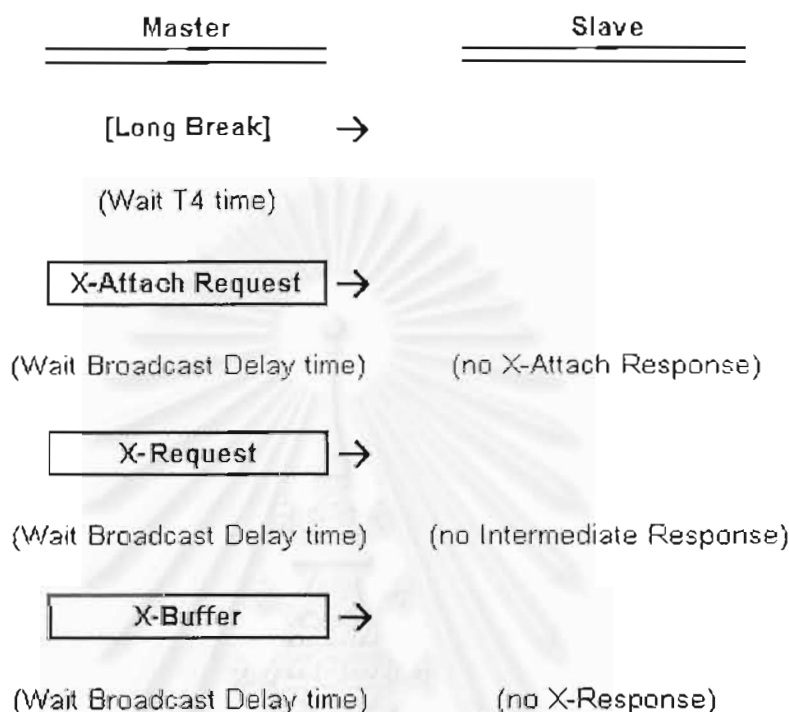


รูปที่ 3.17 แสดงส่วนการรับ-ส่งข้อมูลของ SNP-X



รูปที่ 3.18 แสดงการรับ-ส่งข้อมูลมากกว่า 2 bytes ของ SNP-X

ในการส่งข้อมูลแบบ Broadcast จะใช้ได้กับคำสั่ง X-Write หรือส่งข้อมูลออกได้เท่านั้น ซึ่งเมื่อ Master ส่งข้อมูลไปแล้วจะไม่มี การ Response จาก Slave ซึ่ง Slave ทุกตัวจะได้รับ ข้อมูลโดย Master จะรอเป็นเวลาเท่ากับ Broadcast Delay Time หลังจากนั้นจะทำงานต่อไป ดังรูปที่ 3.19



รูปที่ 3.19 แสดงการส่งข้อมูลแบบ Broadcast ไปยัง Slave ทุกตัวของ SNP-X

### 3.7 โพรโตคอล TCP/IP

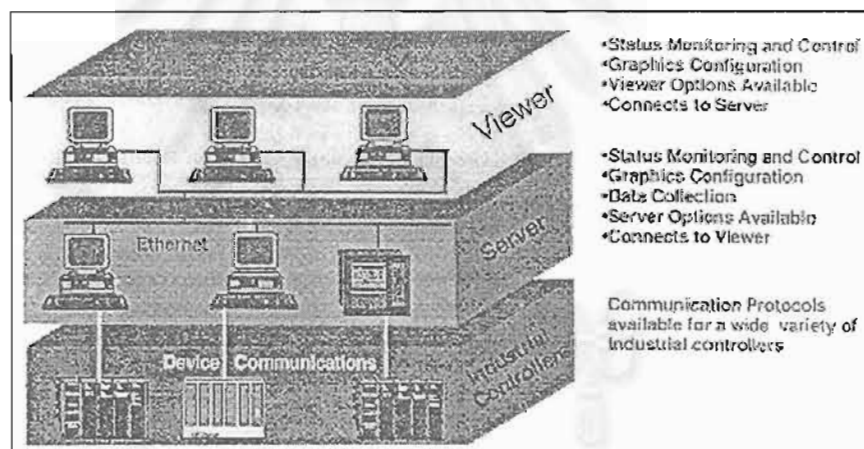
TCP/IP ย่อมาจาก Transmission Control Protocol/Internet Protocol เป็นโพรโตคอล ที่เกิดขึ้น เพื่อใช้แก้ปัญหาการเชื่อมโยงคอมพิวเตอร์ จำนวนมาก ๆ ที่มีระบบต่างกัน สามารถ แบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนคือ ส่วน IP ใช้แนวความคิดที่เรียกว่า อินเทอร์เน็ตแอดเดรส (Internet address) ซึ่งเป็นตัวเลข 32 บิต ที่ถูกกำหนดให้กับทุกโหนดบนเครือข่าย แอดเดรส แบ่งออกได้ เป็นหลายประเภทตามขนาดของเครือข่าย ในการอ้างถึงแอดเดรส สามารถเขียนให้อยู่ในรูปตัว เลขฐานสิบ 4 ตัว ดังตัวอย่างเช่น 128.22.5.13 ตัวเลขแต่ละตัวจะบอกถึงเครือข่ายหลักและ เครือข่ายย่อยที่โหนดอยู่ การสื่อสารจะต้องรู้อินเทอร์เน็ตแอดเดรสของแต่ละโหนดเพื่อให้สื่อสาร กันได้ ส่วน TCP จะทำงานเมื่อแพ็กเก็ตถูกจัดส่งไปยังอินเทอร์เน็ตแอดเดรสที่ต้องการ ซอฟต์แวร์ที่ทำตามมาตรฐาน TCP จะสร้างการเชื่อมต่อซึ่งกันและกัน และจัดการกับการสื่อสาร ในการส่งข้อมูล TCP จะรอคอยการตอบสนอง และสามารถส่งข้อมูลใหม่แทนบล็อกที่เสีย หรือ สูญหายไป

โดยปกติแล้ว TCP/IP จะใช้งานอยู่บนเครือข่ายอีเทอร์เน็ต ข้อมูลที่รับ-ส่งจะถูกหุ้มไว้ในแพคเกจอีเทอร์เน็ต ไปยังแต่ละเครื่อง ซึ่งเครื่องที่ได้รับจะจัดการกับแพคเกจตามมาตรฐาน TCP/IP และทำให้ข้อมูลนั้นนำไปใช้ได้โดยโปรแกรมระดับสูงกว่า เช่น โปรแกรมสำหรับรับ-ส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์

### 3.8 ซอฟต์แวร์ CIMPLICITY HMI

CIMPLICITY HMI เป็นซอฟต์แวร์ที่ใช้ในการตรวจดู (Monitor) และควบคุม (Control) ระบบ สามารถใช้ควบคุมเครือข่ายในทุกระดับในสายการผลิต และมีพื้นฐานการทำงานแบบไคลแอนต์/เซิร์ฟเวอร์ ทำให้ง่ายต่อการขยายระบบ ดังรูปที่ 3.20

- SERVER ทำหน้าที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของจุดต่าง ๆ และกระจายข้อมูลไปยัง Viewer
- VIEWER (Client) ทำหน้าที่ติดต่อกับ Server เพื่อเข้าถึงข้อมูลสำหรับการ Viewing และ Control actions



รูปที่ 3.20 แสดงสถาปัตยกรรมของระบบโดยใช้ซอฟต์แวร์ CIMPLICITY HMI

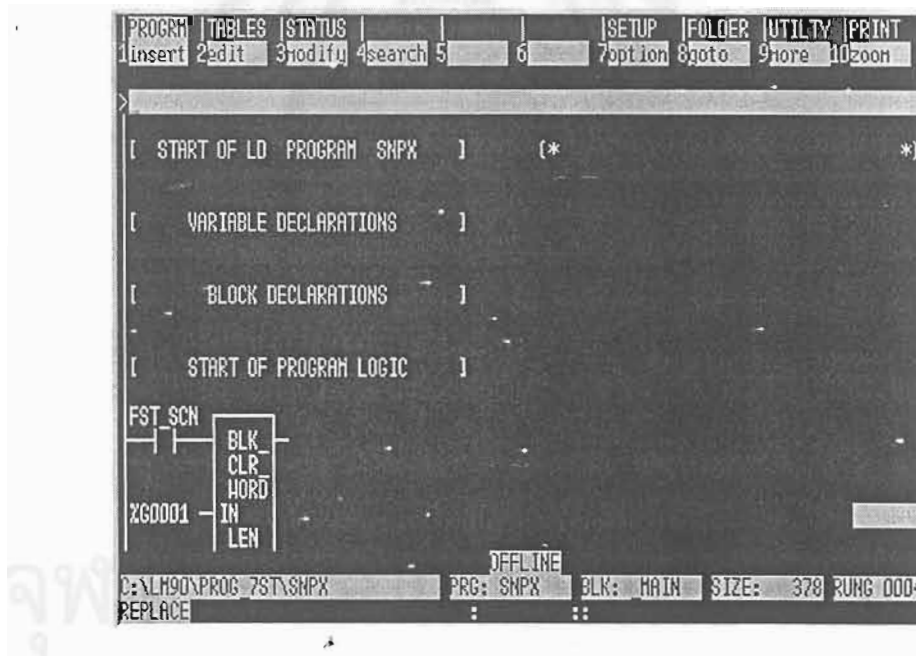
## บทที่ 4

### การเขียนโปรแกรมการทำงานของ 7 สถานี

#### 4.1 การเขียนโปรแกรมด้วยภาษาแลดเดอร์

ในการเขียนโปรแกรมการทำงานจะใช้ซอฟต์แวร์ Logicmaster ซึ่งมีตัวอย่างหน้าจอการทำงานในส่วนของการเขียนโปรแกรมเป็นดังรูปที่ 4.1 มีขั้นตอนหรือวิธีโดยสังเขปดังนี้

1. เลือกการเขียนโปรแกรมสำหรับรุ่นของ PLC ที่ต้องการใช้
  2. เข้าไปในส่วนของโครงแบบ (Configuration) เพื่อตั้งค่ารายละเอียดของ PLC ที่ใช้
  3. เข้าไปในส่วนของการโปรแกรม (Program) เพื่อเริ่มต้นการเขียนโปรแกรม
  4. ก่อนการเขียนโปรแกรม อาจจะทำหนดชื่อให้กับข้อมูลในหน่วยความจำเพื่อช่วยให้การอ้างถึงทำได้ง่าย
  5. เขียนโปรแกรมการทำงาน
  6. ใส่โปรแกรมการทำงานลงในตัว PLC เพื่อให้ทำงานตามโปรแกรมที่เขียนขึ้น
- ตัวอย่างการเขียนโปรแกรมการทำงานแสดงอยู่ในภาคผนวก ก



รูปที่ 4.1 แสดงตัวอย่างหน้าจอของการเขียนโปรแกรมด้วยซอฟต์แวร์ Logicmaster

## 4.2 โปรแกรมการทำงานของสถานีจ่ายชิ้นงาน

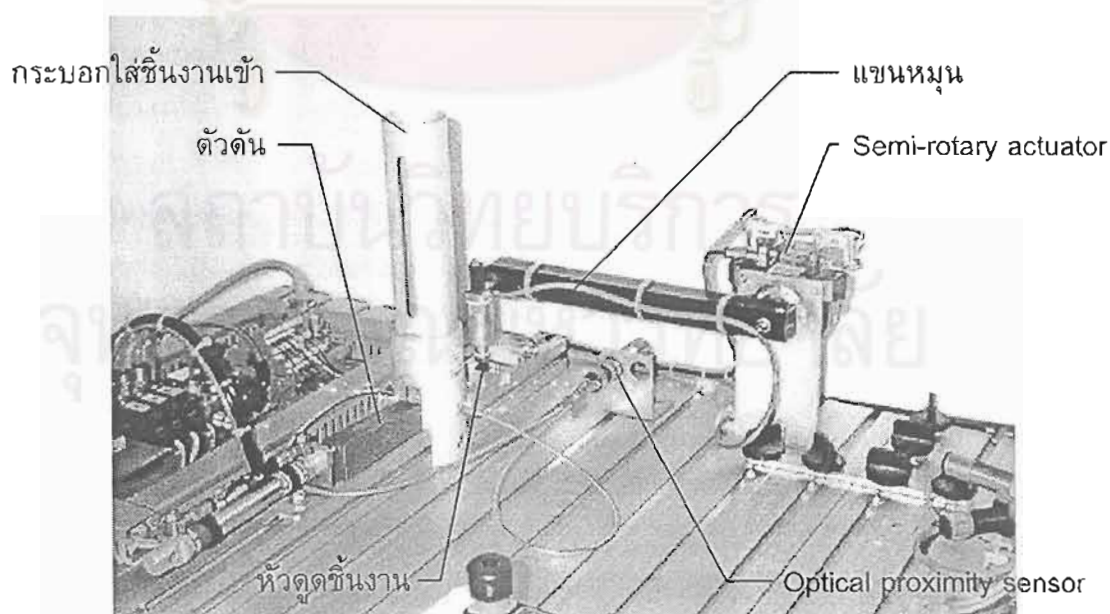
ในการเขียนโปรแกรมเพื่อให้สถานีสามารถทำงานได้มีขั้นตอนโดยสังเขปดังนี้

1. ศึกษาลำดับการทำงาน
2. เขียนโปรแกรมการทำงาน
3. ทดสอบการทำงานจริง

โปรแกรมการทำงานของสถานีจ่ายชิ้นงานแสดงอยู่ในภาคผนวก ซึ่งแบ่งออกเป็นส่วนย่อย ๆ ดังนี้

- *Mode of operation* เป็นส่วนของการรีเซตสถานี พร้อมทั้งสร้างแฟล็ก (Flag) สำหรับการทำงานในแบบขั้นเดียว (Single step mode) และแบบอัตโนมัติ (Automatic mode)
- *Auxiliary flag* เป็นส่วนของการสร้างแฟล็ก (Flag) สำหรับช่วยในการเขียนโปรแกรมการทำงาน
- *Step sequence module* เป็นส่วนของการสร้างลำดับขั้นในการทำงาน
- *Output assignment module* เป็นส่วนของการให้อุปกรณ์ขับทำงานตามลำดับขั้นที่ได้สร้างไว้
- *Flashing pulse module* เป็นส่วนของการสร้างพัลส์ (Pulse) เพื่อใช้งานในโปรแกรม
- *Communication module* เป็นส่วนของการจัดการเกี่ยวกับการสื่อสารเมื่อต้องมีการรับ-ส่งข้อมูลกับสถานีอื่น

ส่วนประกอบต่าง ๆ ของสถานีจ่ายชิ้นงานเป็นดังรูปที่ 4.2 และมีลักษณะการทำงานจากโปรแกรมที่ได้เขียนขึ้นมาเป็นดังนี้



รูปที่ 4.2 แสดงสถานีจ่ายชิ้นงาน



ก่อนที่จะเริ่มทำงานจะต้องทำการรีเซ็ตสถานะโดยหีบชิ้นงานที่ค้างอยู่ออกให้หมดแล้ว กดปุ่ม RESET ที่กล่องควบคุมเพื่อให้อุปกรณ์ต่าง ๆ กลับมาอยู่ในสถานะเริ่มต้น ก็คือ ตัวต้นหด และแขนหมุนอยู่ด้านกระบอกใส่ชิ้นงาน หลังจากนั้นจะเห็นว่าไฟปุ่ม MAGAZINE EMPTY กระพริบในกรณีที่ไม่มีชิ้นงานอยู่ในกระบอกบรรจุชิ้นงาน ให้นำชิ้นงานวัตถุดิบใส่ลงไป หรือถ้ามีชิ้นงานอยู่แล้วก็อาจจะใส่เพิ่มให้เต็มหรือไม่ใส่ก็ได้ แล้วจึงกดปุ่ม MAGAZINE EMPTY ในตอนนี้ถ้ามีชิ้นงานอยู่ในกระบอก ซึ่งถูกตรวจจับด้วยเซ็นเซอร์แบบใช้แสง (Optical proximity sensor) ไฟที่กระพริบอยู่ก็จะดับลง ไฟปุ่ม START ก็จะสว่างขึ้นแสดงว่าสถานะพร้อมทำงานแล้ว และจะเริ่มทำงานเมื่อกดปุ่ม START

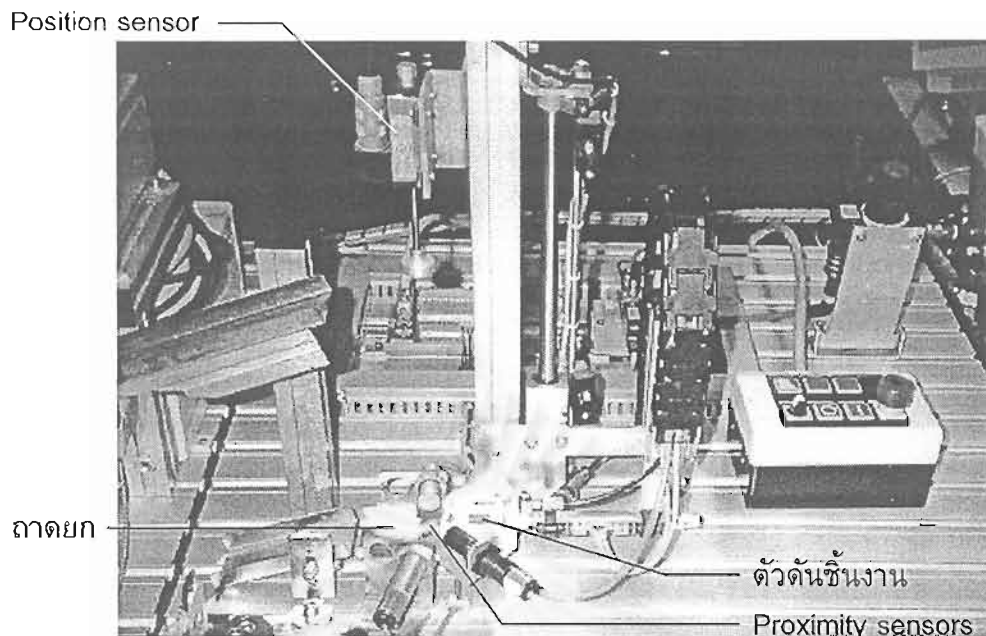
การทำงานเริ่มจากตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับจากสถานะถัดไปว่าพร้อมรับชิ้นงานหรือไม่ เพื่อป้องกันไม่ให้แขนหมุน หมุนไปชนกับอุปกรณ์ของสถานะถัดไป ถ้าพร้อมรับชิ้นงาน แขนหมุนก็จะหมุนไปที่ถาดรับชิ้นงานของสถานะถัดไป จากนั้นตัวต้นก็จะดันชิ้นงานออกมา แขนหมุนก็จะหมุนกลับมาที่กระบอกบรรจุชิ้นงาน ระบบสัญญาณก็จะทำงานให้หัวดูด ดูดชิ้นงานเอาไว้ แล้วจึงหมุนแขนพร้อมชิ้นงานไปวางที่ถาดรับชิ้นงานของสถานะถัดไป เมื่อวางชิ้นงานเรียบร้อยแล้ว ระบบสัญญาณจะปิดเพื่อปล่อยชิ้นงานไว้ จากนั้นจึงหมุนแขนกลับมาที่กระบอกบรรจุชิ้นงาน เพื่อให้สถานะถัดไปนำชิ้นงานไปดำเนินการต่อไป

#### 4.3 โปรแกรมการทำงานของสถานะทดสอบชิ้นงาน

การเขียนโปรแกรมการทำงานจะมีวิธีการเช่นเดียวกับสถานะจ่ายชิ้นงาน ซึ่งส่วนประกอบต่าง ๆ ของสถานะทดสอบชิ้นงานเป็นดังรูปที่ 4.3 และมีลักษณะการทำงานจากโปรแกรมที่ได้เขียนขึ้นมาเป็นดังนี้

การรีเซ็ตสถานะให้นำชิ้นงานที่ค้างอยู่ออกแล้วจึงกดปุ่ม RESET อุปกรณ์บนสถานะจะกลับสู่สถานะเริ่มต้น ก็คือ ตัวต้นหดกลับ และถาดยกอยู่ในตำแหน่งล่าง ไฟปุ่ม START จะสว่างขึ้นแสดงว่าสถานะพร้อมทำงานและจะทำงานเมื่อกดปุ่ม START

การทำงานเริ่มจากเมื่อได้รับชิ้นงานต่อจากสถานะก่อนหน้าแล้ว จะทำการตรวจสอบชิ้นงาน โดยใช้เซ็นเซอร์ทั้ง 3 ตัว คือ Inductive, Capacitive และ Optical proximity sensor ดังตารางที่ 2.6 เมื่อตรวจสอบเสร็จแล้วจะบันทึกข้อมูลชิ้นงานในบิต D1 และ D2 จากนั้นถาดยกถูกยกขึ้นไปตำแหน่งบนเพื่อทดสอบความสูงของชิ้นงาน โดยเมื่อถาดยกถูกยกขึ้นจนสุดแล้ว จะอ่านค่าความสูงจากแอนะล็อกอินพุต (Analog Input) ถ้าความสูงของชิ้นงานอยู่ในช่วงความสูงที่ใช้ได้ บิต D0 จะถูกบันทึกเป็น 1 และถ้าความสูงของชิ้นงานสูงมากเกินไปหรือต่ำเกินไป บิต D0 จะถูกบันทึกเป็น 0 เมื่อตรวจสอบความสูงเสร็จแล้ว ชิ้นงานก็พร้อมที่จะถูกส่งไปสถานะถัดไป ถ้าสถานะถัดไปส่งข้อมูลว่าพร้อมรับชิ้นงาน ตัวต้นจะดันชิ้นงานให้ไหลไปสู่สถานะถัดไปแล้วจะหดกลับ จากนั้นถาดยกจะเลื่อนลงไปตำแหน่งต่ำสุด และพร้อมรับชิ้นงานขึ้นต่อไป



รูปที่ 4.3 แสดงสถานีทดสอบชิ้นงาน

ตารางที่ 4.1 แสดงการตรวจสอบชิ้นงาน โดยเซนเซอร์ทั้ง 3 ตัว

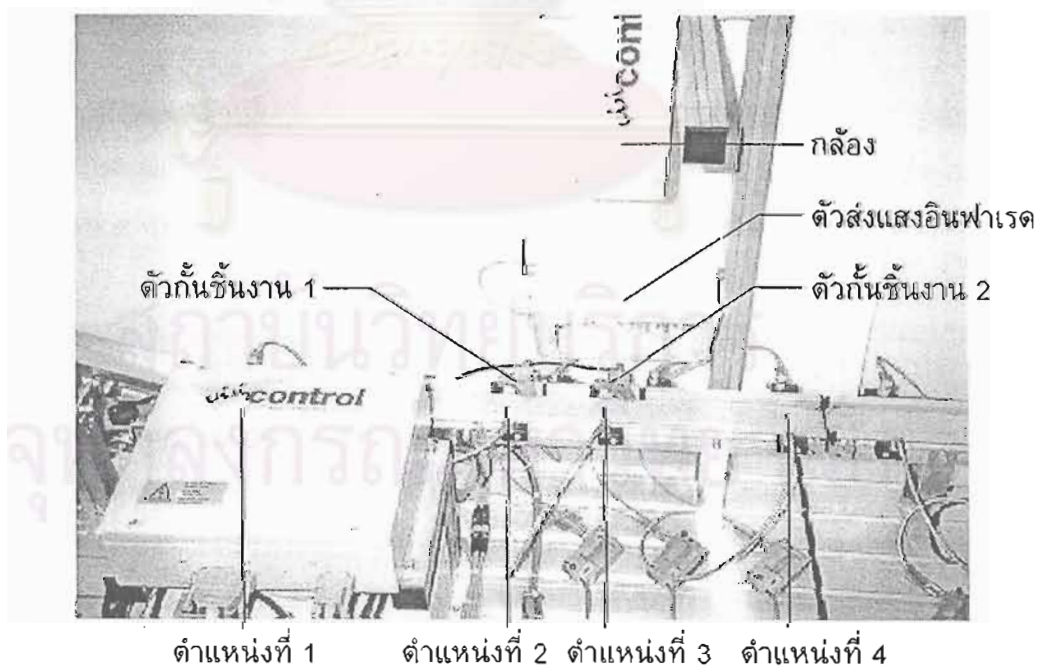
Capacitive	Inductive	Optical	ผลการตรวจสอบ
0	-	-	ไม่มีชิ้นงานอยู่บนถาดยก
1	1	0	ชิ้นงานเสีย
1	1	1	ชิ้นงานโลหะ
1	0	1	ชิ้นงานสีแดง
1	0	0	ชิ้นงานสีดำ

#### 4.4 โปรแกรมการทำงานของสถานีควบคุมคุณภาพ

การเขียนโปรแกรมการทำงานจะมีวิธีการเช่นเดียวกับสถานีจ่ายชิ้นงาน ซึ่งส่วนประกอบต่าง ๆ ของสถานีควบคุมคุณภาพเป็นดังรูปที่ 4.4 และมีลักษณะการทำงานจากโปรแกรมที่ได้เขียนขึ้นมาเป็นดังนี้

การรีเซ็ตสถานีให้นำชิ้นงานที่ค้างอยู่ออก แล้วจึงกดปุ่ม RESET ในขณะที่สถานีทำการรีเซ็ต สายพานลำเลียงจะหมุน ถ้ายังมีชิ้นงานค้างอยู่ ชิ้นงานจะถูกปล่อยให้ไหลออกจากสายพานลำเลียง การรีเซ็ตนี้จะใช้เวลา 12 วินาที ถ้าไม่พบชิ้นงานค้างอยู่บนสายพาน ไปปุ่ม START จะสว่างขึ้น และสถานีพร้อมทำงาน

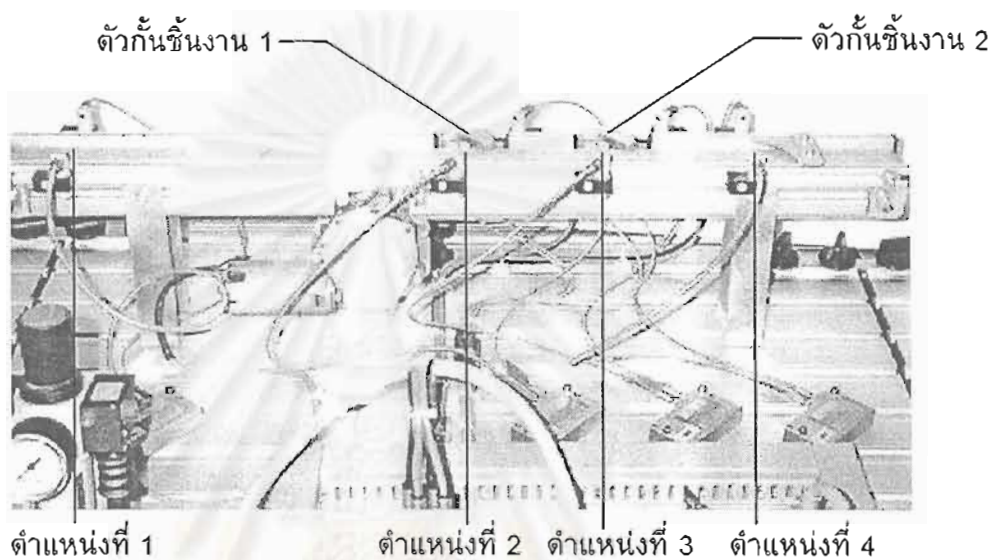
เมื่อกดปุ่ม START ให้เริ่มทำงานสายพานลำเลียงจะหมุนและถ้าได้รับชิ้นงานจากสถานี ก่อนหน้าแล้ว ชิ้นงานจะผ่านตำแหน่งที่ 1 ซึ่งตำแหน่งต่าง ๆ จะถูกตรวจจับได้โดยเซนเซอร์ แบบใช้แสง (Optical proximity sensor) ขณะนี้เองข้อมูลของชิ้นงานที่ได้รับจะถูกเก็บลงใน หน่วยความจำชั่วคราวสำหรับตำแหน่งที่ 1 และเมื่อชิ้นงานไหลผ่านมาจนถึงตำแหน่งที่ 2 ซึ่ง ชิ้นงานจะถูกกั้นไว้โดยตัวกั้นชิ้นงาน 1 ให้ค้างไว้ที่ตำแหน่งที่ 2 ข้อมูลของชิ้นงานจะถูกคัดลอก จากหน่วยความจำชั่วคราวสำหรับตำแหน่งที่ 1 มาที่หน่วยความจำชั่วคราวสำหรับตำแหน่งที่ 2 จากนั้นถ้าไม่มีชิ้นงานค้างอยู่ที่ตำแหน่งที่ 3 ตัวกั้นชิ้นงาน 1 จะปล่อยให้ชิ้นงานไหลผ่านไปจน เมื่อชิ้นงานไหลมาถึงตำแหน่งที่ 3 ซึ่งชิ้นงานจะถูกกั้นไว้โดยตัวกั้นชิ้นงาน 2 ให้ค้างไว้ที่ ตำแหน่งที่ 3 ข้อมูลของชิ้นงานจะถูกคัดลอกจากหน่วยความจำชั่วคราวสำหรับตำแหน่งที่ 2 มาที่หน่วยความจำชั่วคราวสำหรับตำแหน่งที่ 3 ณ.ตำแหน่งที่ 3 นี้ชิ้นงานจะถูกตรวจสอบ คุณภาพโดยตัวส่งแสงอินฟราเรด จะเปิดแสงอินฟราเรดและกล้องจะบันทึกภาพของชิ้นงาน เพื่อ วัดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางวงนอก และความหนาของร่องวงแหวนซึ่งภาพและผลการตรวจสอบ จะแสดงที่จอมอนิเตอร์ และเมื่อตรวจสอบขนาดและความหนาเสร็จแล้วข้อมูลจะถูกบันทึกลงใน บิตข้อมูล D3 และ D4 จากนั้นข้อมูลของชิ้นงานจะถูกคัดลอกจากหน่วยความจำชั่วคราวสำหรับ ตำแหน่งที่ 3 มาที่หน่วยความจำสำหรับข้อมูลขาออก เพื่อส่งให้สถานีถัดไป ซึ่งถ้าสถานีถัดไป พร้อมรับชิ้นงาน ตัวกั้นที่ 2 จะปล่อยให้ชิ้นงานไหลผ่านไปสู่อุณหภูมิถัดไปได้ ในกรณีของชิ้นงาน จากสถานีก่อนหน้าจะไหลเข้าสู่สถานีได้ก็ต่อเมื่อไม่มีชิ้นงานค้างอยู่ในตำแหน่งที่ 2 และจะมี ชิ้นงานค้างอยู่ในสถานีนี้ได้ทั้งหมดไม่เกิน 2 ชิ้น



รูปที่ 4.4 แสดงสถานีควบคุมคุณภาพ

#### 4.5 โปรแกรมการทำงานของสถานีפקขึ้นงาน

การเขียนโปรแกรมการทำงานจะมีวิธีการเช่นเดียวกับสถานีจ่ายชิ้นงาน ซึ่งส่วนประกอบต่าง ๆ ของสถานีทดสอบפקขึ้นงานเป็นดังรูปที่ 4.5 และมีลักษณะการทำงานจากโปรแกรมที่ได้เขียนขึ้นมาเป็นดังนี้



รูปที่ 4.5 แสดงสถานีפקขึ้นงาน

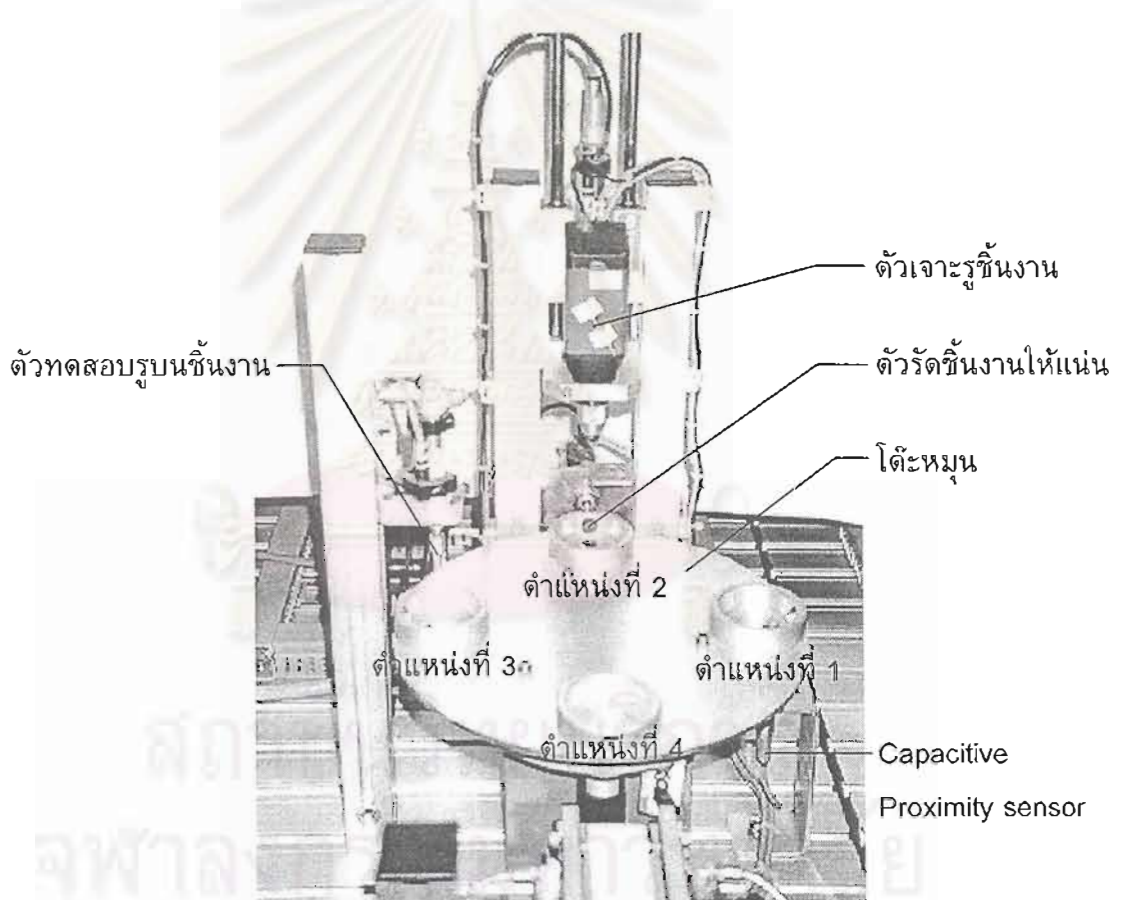
การรีเซตสถานีให้นำชิ้นงานที่ค้างอยู่ออกแล้วจึงกดปุ่ม RESET ขณะที่สถานีทำการรีเซต สายพานลำเลียงจะหมุน ถ้ายังมีชิ้นงานค้างอยู่ชิ้นงานจะถูกปล่อยให้ไหลไปจนถึงตำแหน่งที่ 4 ให้นำชิ้นงานที่ค้างอยู่ออกให้หมด ซึ่งการรีเซตจะใช้เวลา 12 วินาที ถ้าไม่พบชิ้นงานค้างอยู่บนสายพาน ไฟปุ่ม START จะสว่างขึ้น และสถานีพร้อมทำงาน

การทำงานเริ่มจาก เมื่อกดปุ่ม START สายพานลำเลียงจะหมุนชิ้นงานจากสถานีก่อนหน้าจะไหลผ่านตำแหน่งที่ 1 ซึ่งตำแหน่งต่าง ๆ จะถูกตรวจจับได้โดยเซนเซอร์แบบใช้แสง (Optical proximity sensor) ขณะที่ชิ้นงานผ่านตำแหน่งที่ 1 ข้อมูลของชิ้นงานที่ได้รับจะถูกเก็บลงในหน่วยความจำชั่วคราวสำหรับตำแหน่งที่ 1 และเมื่อชิ้นงานไหลผ่านมาถึงตำแหน่งที่ 2 ซึ่งชิ้นงานจะถูกกั้นไว้โดยตัวกันที่ 1 ให้ค้างไว้ที่ตำแหน่งที่ 2 ข้อมูลของชิ้นงานจะถูกคัดลอกจากหน่วยความจำชั่วคราวสำหรับตำแหน่งที่ 1 มาที่หน่วยความจำชั่วคราวสำหรับตำแหน่งที่ 2 จากนั้นถ้าไม่มีชิ้นงานค้างอยู่ที่ตำแหน่งที่ 3 ตัวกันชิ้นงาน 1 จะปล่อยให้ชิ้นงานไหลผ่านไปได้ และเมื่อชิ้นงานไหลไปจนถึงตำแหน่งที่ 3 ซึ่งชิ้นงานจะถูกกั้นไว้โดยตัวกันชิ้นงาน 2 ให้ค้างไว้ที่ตำแหน่งที่ 3 ข้อมูลของชิ้นงานจะถูกคัดลอกจากหน่วยความจำชั่วคราวสำหรับตำแหน่งที่ 2 มาที่หน่วยความจำชั่วคราวสำหรับตำแหน่งที่ 3 จากนั้นถ้าไม่มีชิ้นงานค้างอยู่ที่ตำแหน่งที่ 4 ตัวกัน

ชิ้นงานที่ 2 จะปล่อยให้ชิ้นงานไหลผ่านไปได้และเมื่อชิ้นงานไหลไปจนถึงตำแหน่งที่ 4 ข้อมูลของชิ้นงานจะถูกคัดลอกจากหน่วยความจำชั่วคราวสำหรับตำแหน่งที่ 3 มาที่หน่วยความจำสำหรับข้อมูลขาออกเพื่อส่งให้สถานีถัดไป ในกรณีของชิ้นงานจากสถานีก่อนหน้านี้ จะไหลเข้าสู่สถานีได้ก็ต่อเมื่อไม่มีชิ้นงานค้างอยู่ในตำแหน่งที่ 2 และจะมีชิ้นงานค้างอยู่ในสถานีนี้ได้ทั้งหมดไม่เกิน 3 ชิ้น

#### 4.6 โปรแกรมการทำงานของสถานีผลิตชิ้นงาน

การเขียนโปรแกรมการทำงานจะมีวิธีการเช่นเดียวกับสถานีจ่ายชิ้นงาน ซึ่งส่วนประกอบต่าง ๆ ของสถานีผลิตชิ้นงานเป็นดังรูปที่ 4.6 และมีลักษณะการทำงานจากโปรแกรมที่ได้เขียนขึ้นมาเป็นดังนี้



รูปที่ 4.6 แสดงสถานีผลิตชิ้นงาน

การรีเซ็ตสถานีให้นำชิ้นงานที่ค้างอยู่ออกแล้วจึงกดปุ่ม RESET โต๊ะหมุนจะหมุนไปจนตรงตำแหน่ง ซึ่งจะถูกรวจจับโดย Inductive proximity sensor จากนั้นโต๊ะหมุนจะหมุนไปจนตรงตำแหน่งอีกครั้งซึ่งเท่ากับ 90 องศา ที่ตำแหน่งที่ 1 จะใช้ Capacitive proximity sensor ตรวจจับชิ้นงานว่ามีอยู่หรือไม่ ถ้ามีชิ้นงานอยู่ที่ตำแหน่งที่ 1 จะถูกบันทึกไว้ ขั้นตอนการตรวจ

สอบนี้ใช้เวลา 1 วินาที จากนั้นโตะหมุนจะหมุนไปจนตรงตำแหน่งอีก และทำเช่นเดิม คือ ตรวจสอบชิ้นงานที่ตำแหน่งที่ 1 แล้วบันทึกผลไว้ โตะหมุนจะหมุนไปจนตรงตำแหน่งอีกจนครบ 4 ครั้ง ก็คือตรวจสอบชิ้นงานจนครบ 4 ตำแหน่ง ถ้ายังคงมีชิ้นงานค้างอยู่อีกไฟปุ่ม START จะไม่สว่างขึ้น ให้นำชิ้นงานที่ค้างอยู่ออกแล้วทำการรีเซตใหม่ แต่ถ้าไม่มีชิ้นงานค้างอยู่ไฟปุ่ม START จะสว่างขึ้นและสถานีพร้อมทำงาน

การทำงานเริ่มจากเมื่อได้รับข้อมูลจากสถานีก่อนหน้า ข้อมูลที่ได้รับจะถูกเก็บลงในหน่วยความจำชั่วคราวสำหรับตำแหน่งที่ 1 จากนั้นจะใส่ค่า 1 ลงในบิตข้อมูล O\_HS ในข้อมูลขาออกเพื่อส่งให้สถานีแขนกลนำชิ้นงานจากสถานีก่อนหน้ามาใส่ไว้ที่ตำแหน่งที่ 1 เมื่อชิ้นงานมาถึงตำแหน่งที่ 1 แล้ว บิตข้อมูล O\_HS จะถูกใส่ค่า 0 และถ้าตำแหน่งที่ 4 ไม่มีชิ้นงานค้างอยู่ โตะหมุนจะหมุนไปจนตรงตำแหน่งอีกครั้งระหว่างที่โตะหมุน ข้อมูลของชิ้นงานจะถูกคัดลอกจากหน่วยความจำชั่วคราวสำหรับตำแหน่งที่ 3 มาที่หน่วยความจำสำหรับข้อมูลขาออก เพื่อส่งให้สถานีถัดไปจากนั้นจะคัดลอกข้อมูลชิ้นงานจากหน่วยความจำชั่วคราวสำหรับตำแหน่งที่ 2 มาที่หน่วยความจำชั่วคราวสำหรับตำแหน่งที่ 3 และคัดลอกข้อมูลชิ้นงานจากหน่วยความจำชั่วคราวสำหรับตำแหน่งที่ 1 มาที่หน่วยความจำชั่วคราวสำหรับตำแหน่งที่ 2 ในกรณีถ้ามีชิ้นงานอยู่ในตำแหน่งที่ 2 และตำแหน่งที่ 3 และบิตข้อมูล D0 ของชิ้นงานเป็น 1 นั่นคือความสูงของชิ้นงานใช้ได้ ที่ตำแหน่งที่ 2 ตัววัดชิ้นงานจะยืดออกเพื่อวัดชิ้นงานให้แน่น ส่วนของตัวเจาะรูชิ้นงานจะหมุนและเลื่อนลงมาเจาะชิ้นงานจนสุดจึงเลื่อนขึ้นไป ส่วนจะหยุดหมุนและตัววัดชิ้นงานหดกลับ จากนั้นที่ตำแหน่งที่ 3 ตัวทดสอบรูของชิ้นงานจะยืดออกเพื่อทดสอบรู และจะบันทึกค่าที่ตรวจสอบได้ลงในบิตข้อมูล D5 จากนั้น ตัวทดสอบรูจะหดกลับเข้าที่ ชิ้นงานที่ตำแหน่งที่ 4 เป็นชิ้นงานที่เสร็จเรียบร้อยแล้วพร้อมส่งต่อให้สถานีถัดไปและถ้าสถานีถัดไปนำชิ้นงานที่ตำแหน่งที่ 4 ไปแล้วสถานีก็จะพร้อมรับชิ้นงานถัดไป

#### 4.7 โปรแกรมการทำงานของสถานีแขนกลเพื่อเคลื่อนย้ายหรือเก็บชิ้นงาน

การเขียนโปรแกรมการทำงานจะมีวิธีการเช่นเดียวกับสถานีจ่ายชิ้นงาน ซึ่งส่วนประกอบต่าง ๆ ของสถานีแขนกลเป็นดังรูปที่ 4.7 และมีลักษณะการทำงานจากโปรแกรมที่ได้เขียนขึ้นมาเป็นดังนี้

การรีเซตสถานี ให้กดปุ่ม RESET ซึ่งจะเป็นการสั่งให้แขนกลเคลื่อนที่ไปที่จุดออริจิน (Origin) เพื่อเป็นการรีเซตค่า 0 ให้กับข้อต่อต่าง ๆ จากนั้นแขนกลจะเคลื่อนที่ไปที่จุดเริ่มต้น ไฟปุ่ม START จะสว่างขึ้น และสถานีพร้อมทำงาน

การทำงานจะแบ่งออกเป็นสองกรณี ในกรณีที่หนึ่งคือ ได้รับการร้องขอให้เคลื่อนย้ายชิ้นงาน ผ่านทางบิตข้อมูล I\_HS ที่ได้รับจากสถานีก่อนหน้า เมื่อบิต I\_HS เป็น 1 แขนกล จะเคลื่อนที่ไปหยิบชิ้นงานจากสถานีพักชิ้นงานที่ตำแหน่งที่ 4 ไปยังสถานีผลิตชิ้นงาน ที่ตำแหน่งที่ 1 จากนั้นจะเคลื่อนที่กลับไปจุดเริ่มต้นพร้อมทำงานต่อไป ส่วนในกรณีที่สองคือ เมื่อสถานีก่อนหน้าพร้อมส่งชิ้นงานต่อมาให้ แขนกลจะทำการหยิบชิ้นงานจากสถานีผลิตชิ้นงานที่ตำแหน่งที่ 4

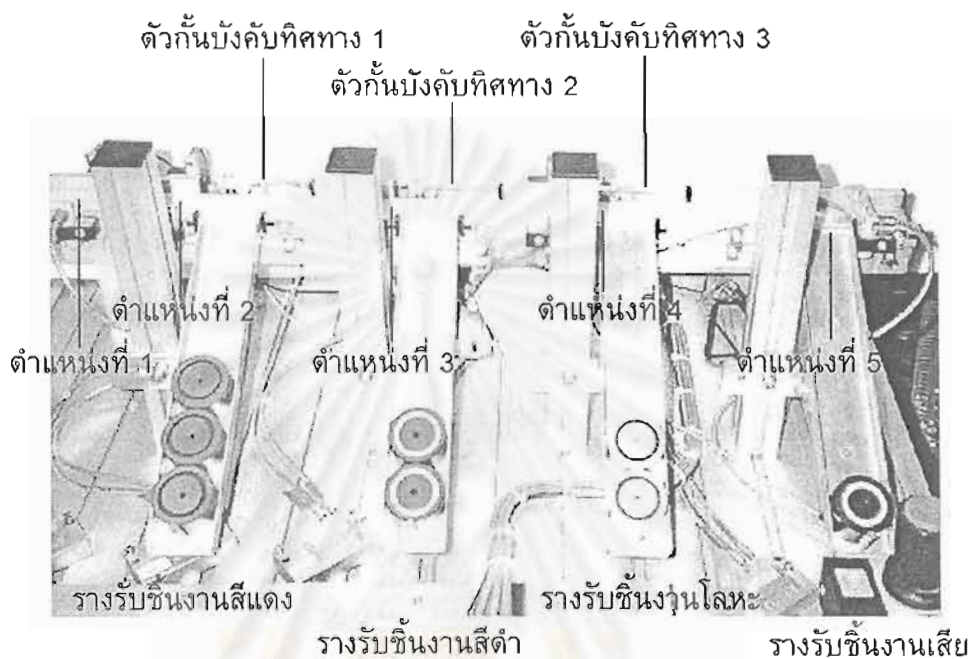
จากนั้นจะเคลื่อนที่ไปจุดเริ่มต้นถ้าข้อมูลของชิ้นงานที่ได้รับ เป็นชิ้นงานที่มีร่องวงแหวน ซึ่ง บิต D3 เป็น 1 หรือ บิต D4 เป็น 1 หรือบิต D3 และ D4 เป็น 1 ทั้งคู่ แขนกล จะนำชิ้นงานส่งต่อ ให้สถานีแยกชิ้นงานโดยนำชิ้นงานไปวางที่ตำแหน่งที่ 1 ของสถานีแยกชิ้นงาน และถ้าเป็น ชิ้นงานที่ไม่มีร่องวงแหวน ซึ่งบิต D3 และ D4 จะเป็น 0 และเป็นชิ้นงานที่มีความสูงและเจาะรูใช้ ได้ ชิ้นงานจะถูกแยกไปเก็บในกระบอกลใส่ชิ้นงานตามชนิดและสีของชิ้นงาน โดยถ้าเป็นชิ้นงาน สีแดง แขนกลจะไปปล่อยชิ้นงานลงที่กระบอกลใส่ชิ้นงานสีแดง และถ้าเป็นชิ้นงานสีดำ แขนกลจะไปปล่อยชิ้นงานลงที่กระบอกลใส่ชิ้นงานสีดำ และถ้าเป็นชิ้นงานโลหะ แขนกลจะไปปล่อยชิ้นงานลงที่กระบอกลใส่ชิ้นงานโลหะ ถ้าเป็นชิ้นงานที่มีความสูงหรือรูเจาะใช้ไม่ได้ แขนกลจะไปปล่อย ชิ้นงานลงที่กระบอกลใส่ชิ้นงานเสีย ในขณะที่แขนกลนำชิ้นงานไปใส่ลงในกระบอกลใส่ชิ้นงานใด ๆ จะมีตัวนับซึ่งจะนับจำนวนชิ้นงานที่มีอยู่ในกระบอกลใส่ชิ้นงานนั้น ๆ และถ้ามีชิ้นงานอยู่ใน กระบอกลใส่ชิ้นงาน 6 ชิ้น ไฟปุ่ม MAGAZINE FULL จะกระพริบแสดงว่าชิ้นงานเต็ม ให้นำ ชิ้นงานออกจากกระบอกลใส่ชิ้นงานที่เต็ม เสร็จแล้วกดปุ่ม MAGAZINE FULL ค่าตัวนับของ กระบอกลใส่ชิ้นงานนั้นจะถูกรีเซ็ตให้เป็น 0 เมื่อนำชิ้นงานไปวางที่สถานีถัดไป หรือนำชิ้นงานไป แยกใส่กระบอกลรับชิ้นงานเสร็จแล้ว แขนกลจะเคลื่อนที่กลับไปจุดเริ่มต้น และสถานีพร้อมรับ ชิ้นงานถัดไป



รูปที่ 4.7 แสดงสถานีแขนกล

#### 4.8 โปรแกรมการทำงานของสถานีแยกชิ้นงาน

การเขียนโปรแกรมการทำงานจะมีวิธีการเช่นเดียวกับสถานีจ่ายชิ้นงาน ซึ่งส่วนประกอบต่าง ๆ ของสถานีแยกชิ้นงานเป็นดังรูปที่ 4.8 และมีลักษณะการทำงานจากโปรแกรมที่ได้เขียนขึ้นมาเป็นดังนี้



รูปที่ 4.8 แสดงสถานีแยกชิ้นงาน

การรีเซ็ตสถานีให้นำชิ้นงานที่ค้างอยู่บนสายพานออก แล้วจึงกดปุ่ม RESET ขณะที่สถานีทำการรีเซ็ตสายพานลำเลียงจะหมุน ถ้ามีชิ้นงานค้างอยู่ชิ้นงานจะถูกปล่อยให้ไหลไปจนสุด ชิ้นงานจะไหลไปลงที่รางรับชิ้นงานเสีย การรีเซ็ตจะใช้เวลา 12 วินาที ถ้าไม่มีชิ้นงานค้างอยู่บนสายพานลำเลียงแล้ว ไฟปุ่ม START จะสว่างขึ้น และสถานีพร้อมทำงาน

การทำงานเริ่มจากเมื่อได้รับชิ้นงานจากสถานีก่อนหน้าและชิ้นงานมาถึงตำแหน่งที่ 1 ซึ่งตำแหน่งต่าง ๆ จะถูกตรวจจับได้โดยเซนเซอร์แบบใช้แสง (Optical proximity sensor) มอเตอร์สายพานลำเลียงจะหมุน และข้อมูลของชิ้นงานที่ได้รับจะถูกเก็บลงในหน่วยความจำชั่วคราว ในกรณีที่ใช้แยกชิ้นงานที่มีร่องวงแหวน ถ้าชิ้นงานที่ได้รับมีขนาดของเส้นผ่าศูนย์กลางวงนอก, ความหนาของร่องวงแหวน, ความสูง และรูเจาะใช้ได้ชิ้นงานจะแยกลงตามชนิดและสีของชิ้นงาน โดยถ้าเป็นชิ้นงานสีแดงตัวบังคับทิศทาง 1 จะเปิดกั้นบังคับให้ชิ้นงานที่ไหลมาลงในรางรับชิ้นงานสีแดง และถ้าเป็นชิ้นงานสีดำตัวบังคับทิศทาง 2 จะเปิดกั้นบังคับให้ชิ้นงานที่ไหลมาลงในรางรับชิ้นงานสีดำ และถ้าเป็นชิ้นงานโลหะตัวบังคับทิศทาง 3 จะเปิดกั้นบังคับให้ชิ้นงานที่ไหลมาลงในรางรับชิ้นงานโลหะ ถ้าชิ้นงานที่ได้รับมีขนาดของเส้นผ่าศูนย์กลางวงนอก และความหนาของร่องวงแหวนใช้ได้อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือชิ้นงานสูงหรือต่ำเกินไป หรือชิ้นงานที่



รูเจาะใช้ไม่ได้ชิ้นงานจะถูกปล่อยให้ไหลไปจนสุดและไปลงที่รางรับชิ้นงานเสีย ในขณะที่ชิ้นงานไหลไปลงที่รางรับชิ้นงานใดจะมีตัวนับจำนวนชิ้นงานที่ไหลลงรางนั้น ๆ และถ้ามีชิ้นงานอยู่ในรางครบ 5 ชิ้น ไฟปุ่ม MAGAZINE FULL จะกระพริบแสดงว่า ชิ้นงานเต็มให้นำชิ้นงานออกจากรางที่เต็ม เสร็จแล้วกดปุ่ม MAGAZINE FULL ค่าตัวนับในรางนั้นจะถูกรีเซ็ตให้เป็น 0 และเมื่อชิ้นงานไหลจนไปลงที่รางรับชิ้นงานเรียบร้อยแล้ว ซึ่งตรวจสอบได้โดยเซนเซอร์ตำแหน่งที่ 2-5 ตัวบังคับทิศทางที่เปิดอยู่จะปิด มอเตอร์สายพานจะหยุดหมุน และสถานีพร้อมรับชิ้นงานถัดไป



## บทที่ 5

### การจัดเครือข่ายการควบคุมในระบบการผลิตอัตโนมัติแบบ 7 โมดูล

#### 5.1 การจัดเครือข่ายการสื่อสาร เมื่อใช้ 7 โมดูล

ในการจัดเครือข่ายการสื่อสารของทั้ง 7 สถานี จะต้องพิจารณาถึงความสามารถในการสื่อสารของตัว PLC ที่ใช้ควบคุมในสถานีนั้นๆ ซึ่งทั้ง 7 สถานีสามารถใช้โปรโตคอลสื่อสาร ได้ ดังนี้

สถานีจ่ายชิ้นงานและสถานีทดสอบชิ้นงาน สถานีทั้งสองนี้ใช้ตัว PLC ตัวเดียวกันในการควบคุม คือ PLC รุ่น 90-30 แต่การเขียนโปรแกรมแลตเตอร์ในการทำงานจะเขียนแยกกัน เป็นบล็อกย่อยๆ ในหนึ่งโปรแกรม ซึ่งตัว PLC รุ่น 90-30 นี้จะใช้เป็นตัว Master ในการรับ-ส่งข้อมูล สามารถสื่อสารโดยใช้โปรโตคอล Genius Bus, SNP/SNP-X และ Ethernet โดยมีโมดูล Genius Bus Controller สามารถควบคุม I/O Block ที่อยู่ใน สถานีพักชิ้นงาน และ สถานีแยกชิ้นงาน และมีโมดูล Communication Coprocessor ซึ่งใช้เป็นตัว Master ในการสื่อสารโปรโตคอล SNP/SNP-X

สถานีควบคุมคุณภาพ สถานีนี้ใช้ตัวควบคุม คือ PLC รุ่น 90-70 สามารถสื่อสารโดยใช้โปรโตคอล Genius Bus, SNP/SNP-X (slave) และ Ethernet ซึ่งจะมีโมดูล Genius Bus Controller ใช้รับ-ส่งข้อมูลกับตัว PLC รุ่น 90-30

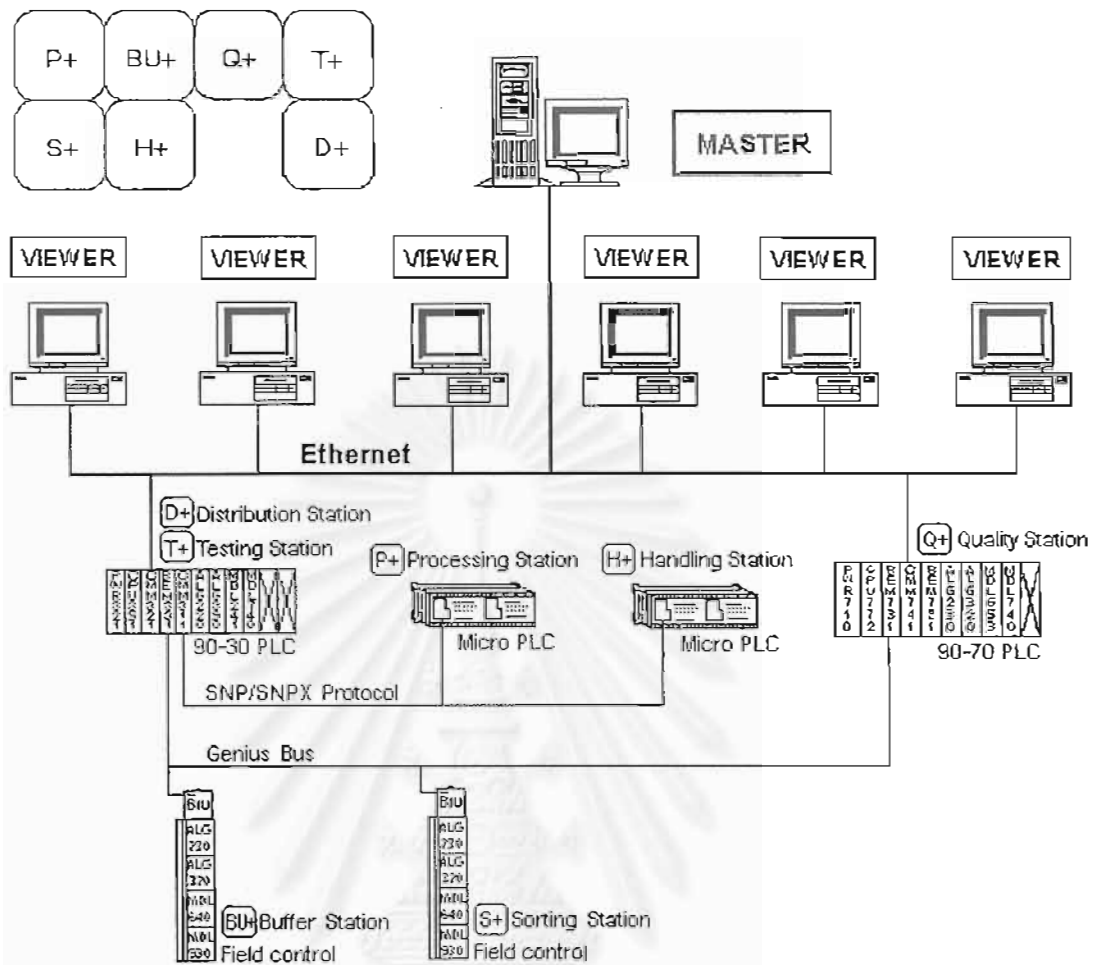
สถานีพักชิ้นงานและสถานีแยกชิ้นงาน สถานีทั้งสองนี้ใช้ตัว I/O Block คือ Field Control ในการควบคุมการทำงานผ่าน Genius Bus ซึ่งโปรแกรมแลตเตอร์ในการทำงาน จะเป็นบล็อกหนึ่งในโปรแกรมของตัว PLC รุ่น 90-30

สถานีผลิตชิ้นงานและสถานีแขนกล สถานีทั้งสองนี้ใช้ตัวควบคุม คือ PLC รุ่น Micro สามารถสื่อสารโดยใช้ โปรโตคอล SNP/SNP-X (slave) และมีการรับ-ส่งข้อมูลกับตัว PLC รุ่น 90-30 ผ่านทางสายสื่อสาร SNP/SNP-X

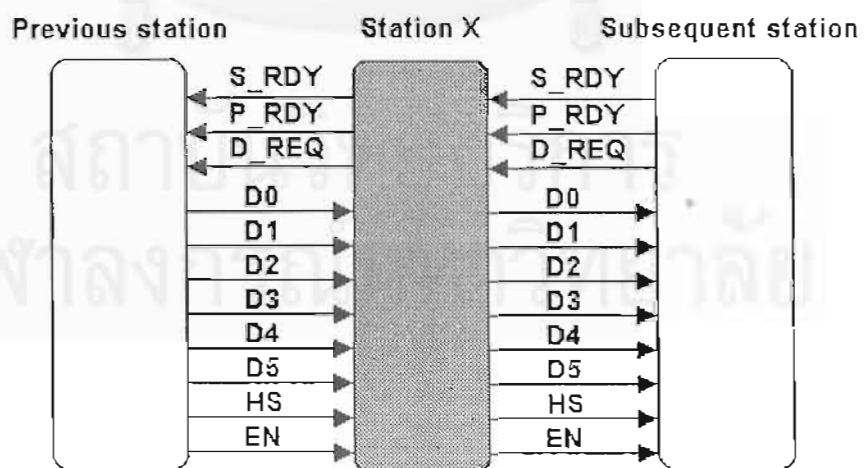
เครือข่ายการสื่อสารระดับล่างจะใช้โปรโตคอล Genius Bus ระดับกลาง จะใช้โปรโตคอล SNP/SNP-X ส่วนเครือข่ายระดับบนจะใช้ เครือข่าย Ethernet ดังรูปที่ 5.1

#### 5.2 การรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานี

ข้อมูลที่รับ-ส่งระหว่างสถานีเป็นข้อมูลขนาด 16 บิต แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 8 บิตแรก จะเป็นข้อมูลของสถานี ซึ่งจะถูกส่งให้สถานีก่อนหน้า และ 8 บิตหลัง จะเป็นข้อมูลของชิ้นงานซึ่งจะถูกส่งให้สถานีถัดไป ดังตารางที่ 5.1, 5.2 และรูปที่ 5.2



รูปที่ 5.1 แสดงเครือข่ายการสื่อสารแบบใช้ 7 โมดูล



รูปที่ 5.2 แสดงบิตข้อมูลที่รับ-ส่งระหว่างสถานี

ตารางที่ 5.1 แสดงข้อมูลอินพุตขนาด 16 บิต ของสถานีต่าง ๆ

BIT	FLAG		DATA SOURCE
0	I_S_RDY	Subsequent station ready	Subsequent station
1	I_P_RDY	Subsequent station ready for part	Subsequent station
2	I_D_REQ	Data request	Subsequent station
3	-		
4	-		
5	-		
6	-		
7	-		
8	I_D0	Data bit 0	Previous station
9	I_D1	Data bit 1	Previous station
10	I_D2	Data bit 2	Previous station
11	I_D3	Data bit 3	Previous station
12	I_D4	Data bit 4	Previous station
13	I_D5	Data bit 5	Previous station
14	I_HS	Handling slave request	Previous station
15	I_EN	Data/Part ready	Previous station

ตารางที่ 5.2 แสดงข้อมูลเอาต์พุตขนาด 16 บิต ของสถานีต่าง ๆ

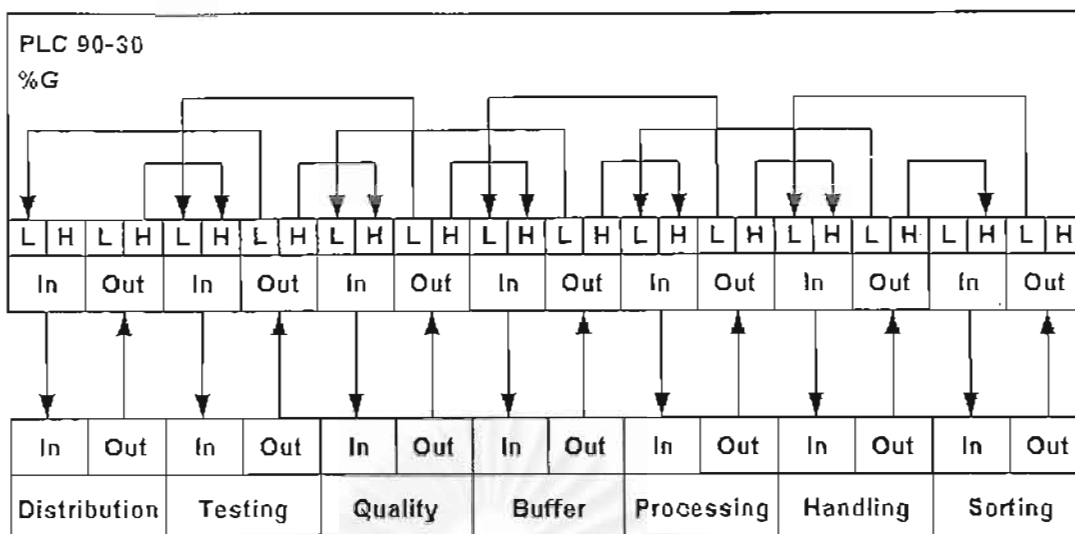
BIT	FLAG		TARGET
0	O_S_RDY	Station ready	Previous station
1	O_P_RDY	Station ready for part	Previous station
2	O_D_REQ	Data request	Previous station
3	-		
4	-		
5	-		
6	-		
7	-		
8	O_D0	Data bit 0	Subsequent station
9	O_D1	Data bit 1	Subsequent station
10	O_D2	Data bit 2	Subsequent station
11	O_D3	Data bit 3	Subsequent station
12	O_D4	Data bit 4	Subsequent station
13	O_D5	Data bit 5	Subsequent station
14	O_HS	Handling slave request	Subsequent station
15	O_EN	Data/Part ready	Subsequent station

### 5.3 การเขียนโปรแกรมรับ-ส่งข้อมูล

การเขียนโปรแกรมแลตเตอร์รับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีจะเขียนและเก็บอยู่ใน PLC รุ่น 90-30 โดยจะกำหนดหน่วยความจำส่วน %G สำหรับข้อมูลอินพุตและเอาต์พุตของสถานีต่าง ๆ ดังตารางที่ 5.3 โดย PLC รุ่น 90-30 จะเป็นตัวกลางในการรับ-ส่งข้อมูล โดยข้อมูลเอาต์พุตจากทุกสถานีจะถูกส่งเข้าไปยังหน่วยความจำ %G ของ PLC รุ่น 90-30 ในส่วนเอาต์พุตของสถานีต่าง ๆ จากนั้นจะทำการเคลื่อนย้ายข้อมูลไปยังอินพุตของสถานีต่าง ๆ และจะส่งค่าอินพุตกลับไปยังสถานีนั้น ๆ ดังรูปที่ 5.3 ตัวอย่างการเขียนโปรแกรมสำหรับรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีต่าง ๆ แสดงอยู่ในภาคผนวก ข

ตารางที่ 5.3 แสดงหน่วยความจำ %G ที่ใช้เก็บค่าอินพุตและเอาต์พุตของสถานีต่าง ๆ

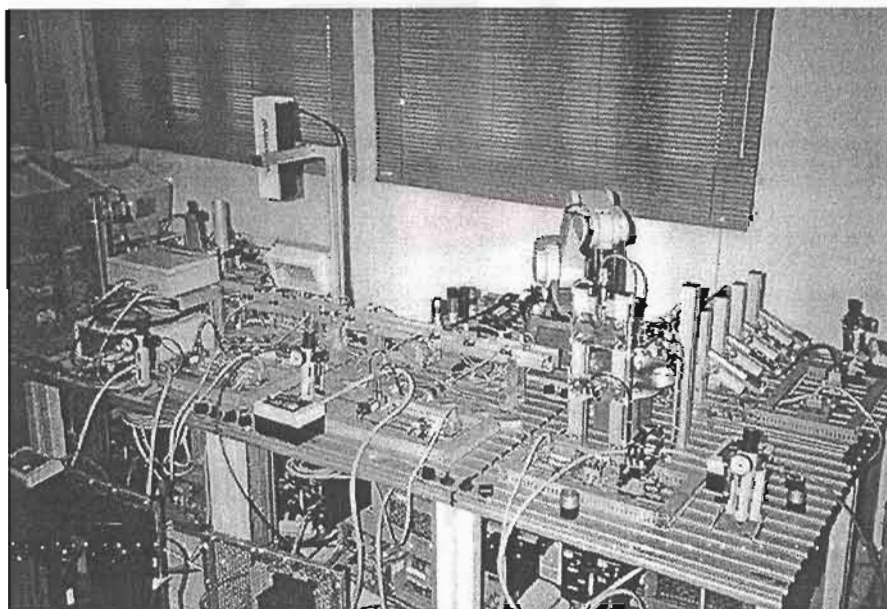
%G	INPUT/OUTPUT	STATION
1-16	INPUT	DISTRIBUTION
17-32	OUTPUT	STATION
33-48	INPUT	TESTING
49-64	OUTPUT	STATION
65-80	INPUT	QUALITY
81-96	OUTPUT	STATION
97-112	INPUT	BUFFER
113-128	OUTPUT	STATION
129-144	INPUT	PROCESSING
145-160	OUTPUT	STATION
161-176	INPUT	HANDLING
177-192	OUTPUT	STATION
193-208	INPUT	SORTING
209-224	OUTPUT	STATION



รูปที่ 5.3 แสดงการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีต่าง ๆ

#### 5.4 ลักษณะการทำงานของสายการผลิต

สายการผลิตเป็นดังรูปที่ 5.4 และมีลักษณะการทำงานจากโปรแกรมที่ได้เขียนขึ้นมาเป็นดังนี้



รูปที่ 5.4 แสดงสายการผลิตอัตโนมัติ 7 โมดูล

การทำงานเริ่มจากสถานีจ่ายชิ้นงาน ส่งชิ้นงานจากกระบอกลใส่ชิ้นงานเข้าไปยังถาดรับชิ้นงานในสถานีทดสอบชิ้นงาน ชิ้นงานจะถูกตรวจสอบความเป็นโลหะ, สี และความสูงของชิ้นงาน และจะบันทึกข้อมูลชิ้นงานลงในบิต D0, D1, และ D2 เมื่อตรวจสอบเสร็จแล้ว ชิ้นงานจะถูกส่งต่อไปยังสถานีควบคุมคุณภาพ ซึ่งจะใช้ระบบการตรวจสอบด้วยกล้อง ตรวจสอบร่องวงแหวนบนชิ้นงานและจะบันทึกข้อมูลชิ้นงานลงในบิต D3 และ D4 จากนั้นชิ้นงานจะถูกส่งต่อไปยังสถานีพักชิ้นงาน ซึ่งทำหน้าที่พักชิ้นงานไว้ชั่วคราวได้สูงสุด 3 ชั้น และเมื่อสถานีผลิตชิ้นงานพร้อมรับชิ้นงาน ก็จะส่งบิตข้อมูลร้องขอให้แขนกลทำการหยิบชิ้นงานจากสถานีพักชิ้นงาน มายังสถานีผลิตชิ้นงาน แล้วจะทำการเจาะรูชิ้นงานที่มีความสูงใช้ได้ รวมทั้งตรวจสอบรูเจาะบนชิ้นงานและบันทึกข้อมูลชิ้นงานลงในบิต D5 จากนั้นสถานีแขนกลจะรับชิ้นงานต่อ โดยให้แขนกลหยิบชิ้นงานจากสถานีผลิตชิ้นงาน ในกรณีที่ชิ้นงานไม่มีร่องวงแหวนแขนกลจะนำชิ้นงานไปแยกใส่กระบอกลใส่ชิ้นงาน ซึ่งจะมี 4 กระบอกล คือ ชิ้นงานสีแดง ชิ้นงานสีดำ ชิ้นงานโลหะ และชิ้นงานเสีย (ความสูงหรือรูเจาะใช้ไม่ได้) ส่วนในกรณีที่ชิ้นงานมีร่องวงแหวน แขนกลจะไปวางชิ้นงานที่สถานีแยกชิ้นงาน จากนั้นที่สถานีแยกชิ้นงานสายพานจะหมุน และเปิดตัวกันบั้งค้ำให้ชิ้นงานไหลลงในรางรับชิ้นงาน ตามชนิดและสีของชิ้นงาน ซึ่งจะมีรางรับชิ้นงานทั้งหมด 4 ราง คือ ชิ้นงานสีแดง ชิ้นงานสีดำ ชิ้นงานโลหะ และชิ้นงานเสีย (ขนาดหรือความหนาของร่องวงแหวนใช้ไม่ได้ได้อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือความสูงใช้ไม่ได้ หรือรูเจาะใช้ไม่ได้)



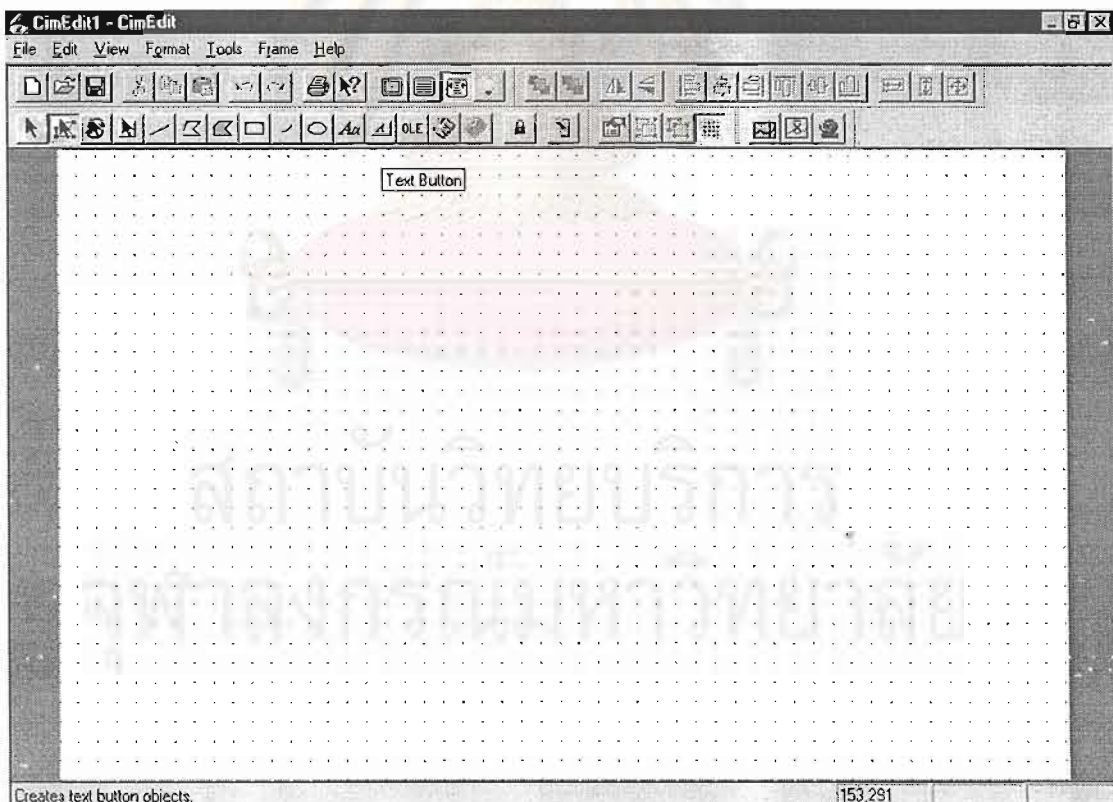
## บทที่ 6

### พัฒนาโปรแกรมสำหรับการตรวจดูระบบโดยใช้ซอฟต์แวร์ CIMPLICITY HMI

ในการตรวจดูระบบจะใช้คอมพิวเตอร์หลักทำหน้าที่เป็นเซิร์ฟเวอร์ ทำการติดต่อสื่อสารกับตัว PLC รุ่น 90-30 และ PLC รุ่น 90-70 ผ่านโมดูล Ethernet Interface ข้อมูลที่ใช้ในการตรวจดูสถานะต่างๆ จะถูกส่งเข้าสู่เครือข่ายอีเทอร์เน็ต และเข้าสู่เซิร์ฟเวอร์ โดยผ่าน PLC รุ่น 90-30 ยกเว้นสถานะควบคุมคุณภาพสามารถส่งข้อมูลการตรวจดูไปยังเซิร์ฟเวอร์ได้โดยตรง

การเขียนโปรแกรมสำหรับตรวจดูระบบโดยใช้ซอฟต์แวร์ CIMPLICITY HMI ซึ่งมีตัวอย่างหน้าจอการทำงานในส่วนของการสร้างกลุ่มรูปภาพเป็นดังรูปที่ 6.1 มีขั้นตอนหรือวิธีโดยสังเขปดังนี้

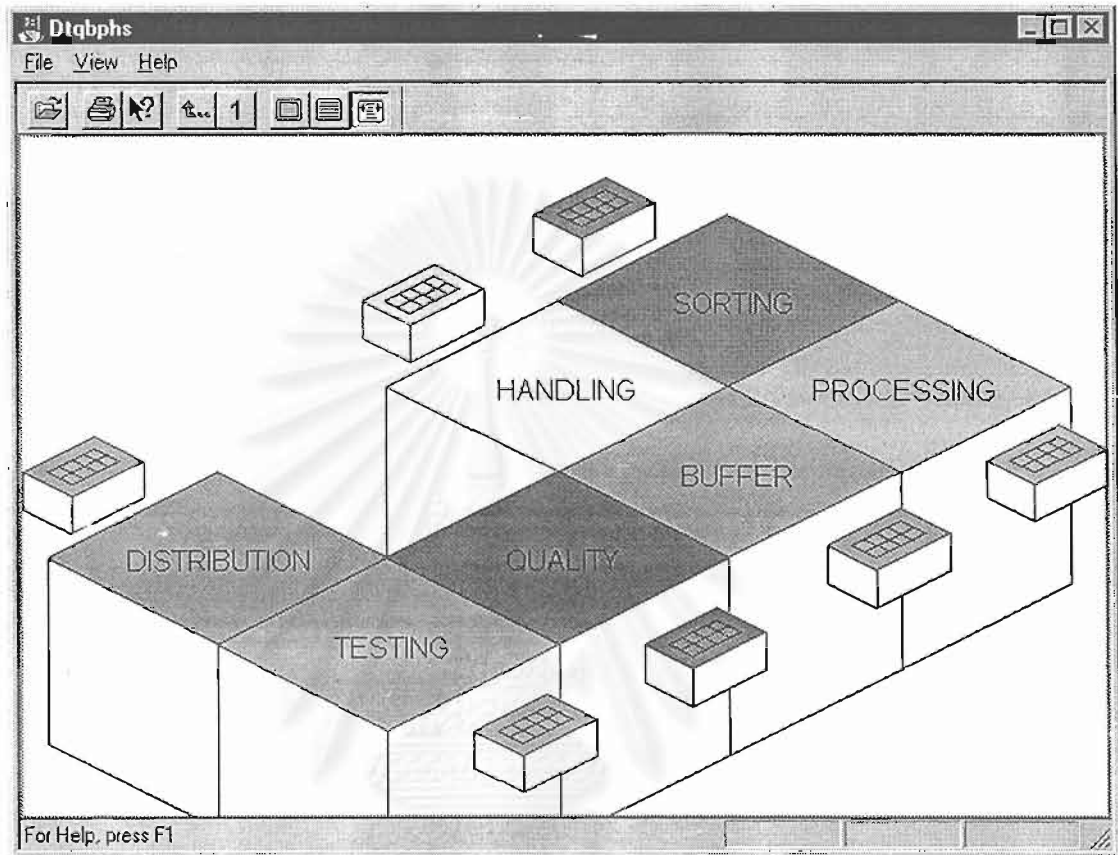
1. กำหนดจุดข้อมูล (Data Point) ขึ้นมา โดยแต่ละจุดข้อมูลเป็นข้อมูลจากสถานะต่าง ๆ ซึ่งจะรวบรวมไว้เป็นกลุ่มตามสถานะนั้น ๆ
2. ทำการสร้างกลุ่มรูปภาพ แทนลักษณะทางกายภาพของสถานะนั้น ๆ
3. เชื่อมโยงรูปภาพเข้ากับจุดข้อมูล พร้อมทั้งกำหนดการเคลื่อนไหวหรือลักษณะการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เพื่อให้รูปภาพสามารถเคลื่อนไหวได้ตามการทำงานจริงในสถานะนั้น ๆ



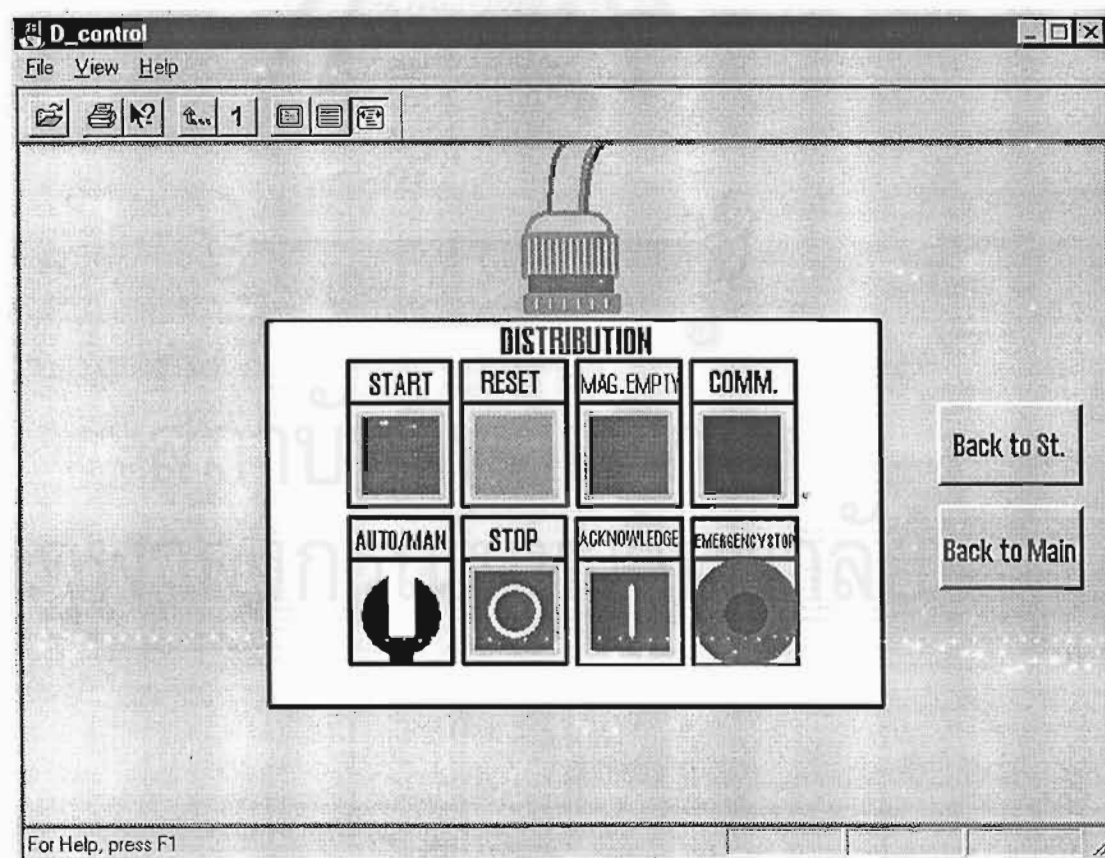
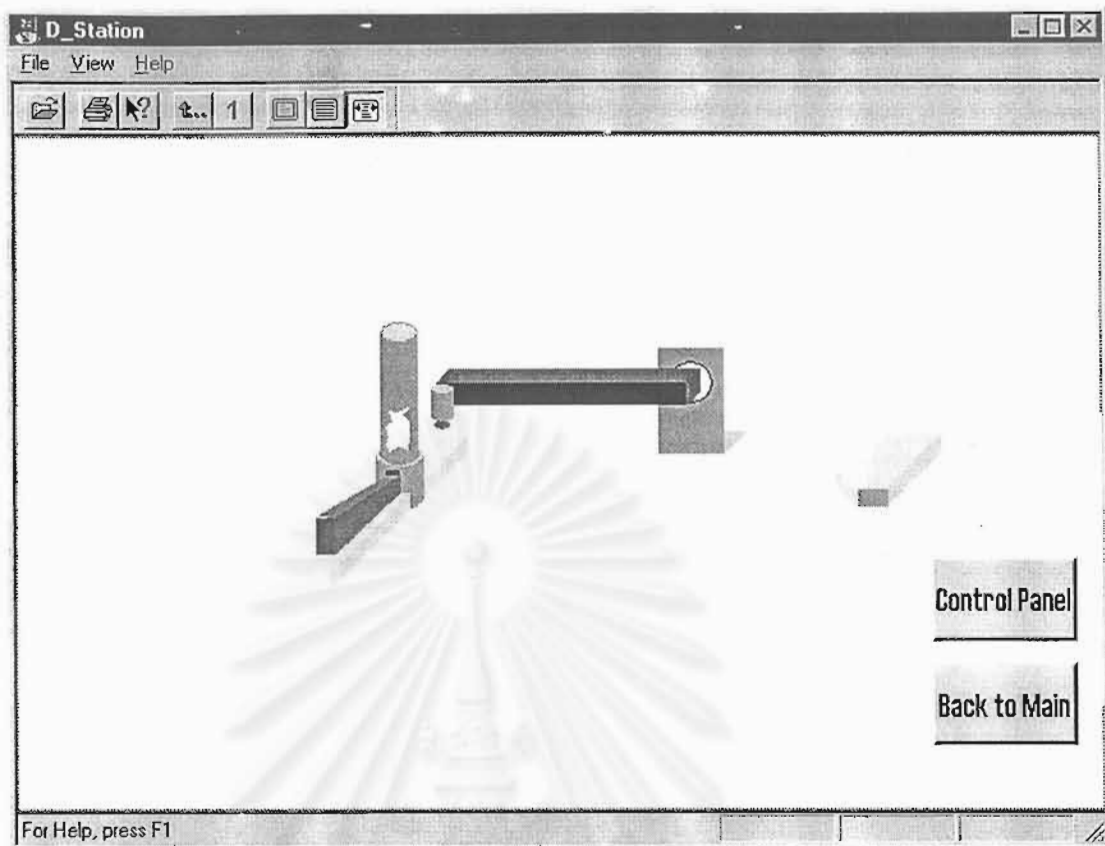
รูปที่ 6.1 ตัวอย่างหน้าจอการทำงานในส่วนของการสร้างกลุ่มรูปภาพ



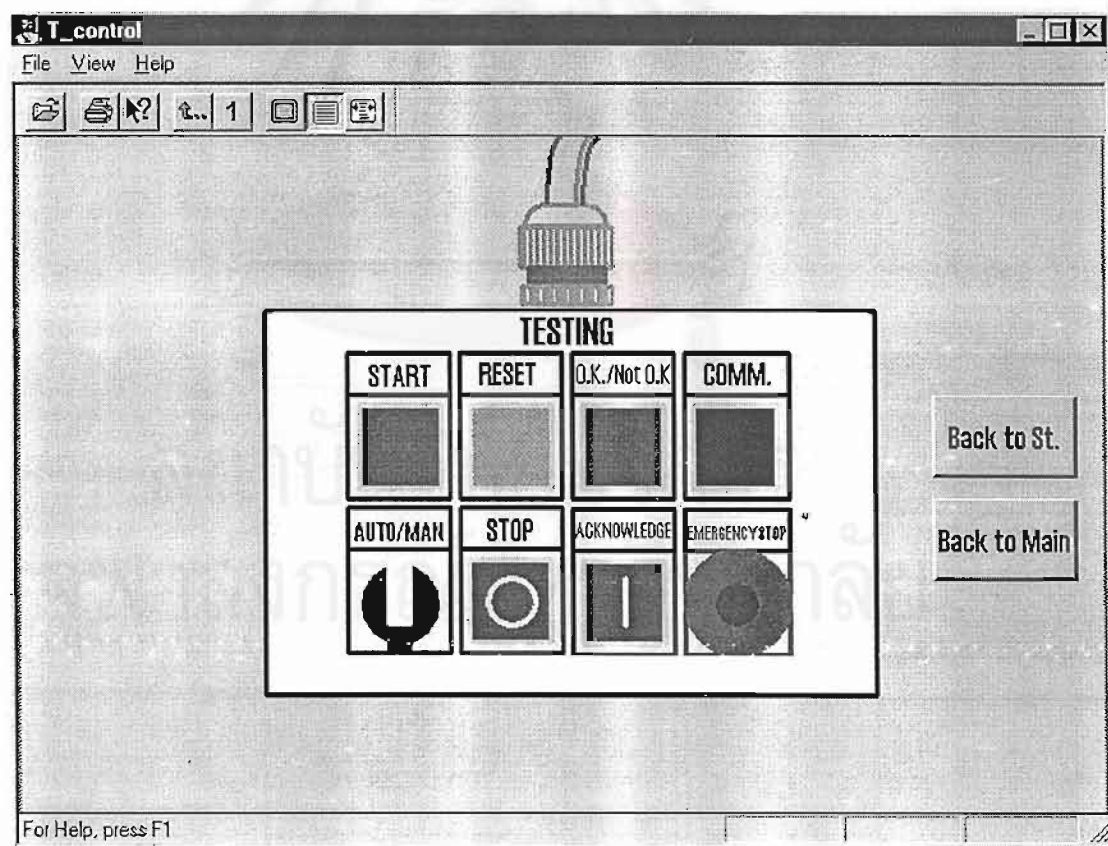
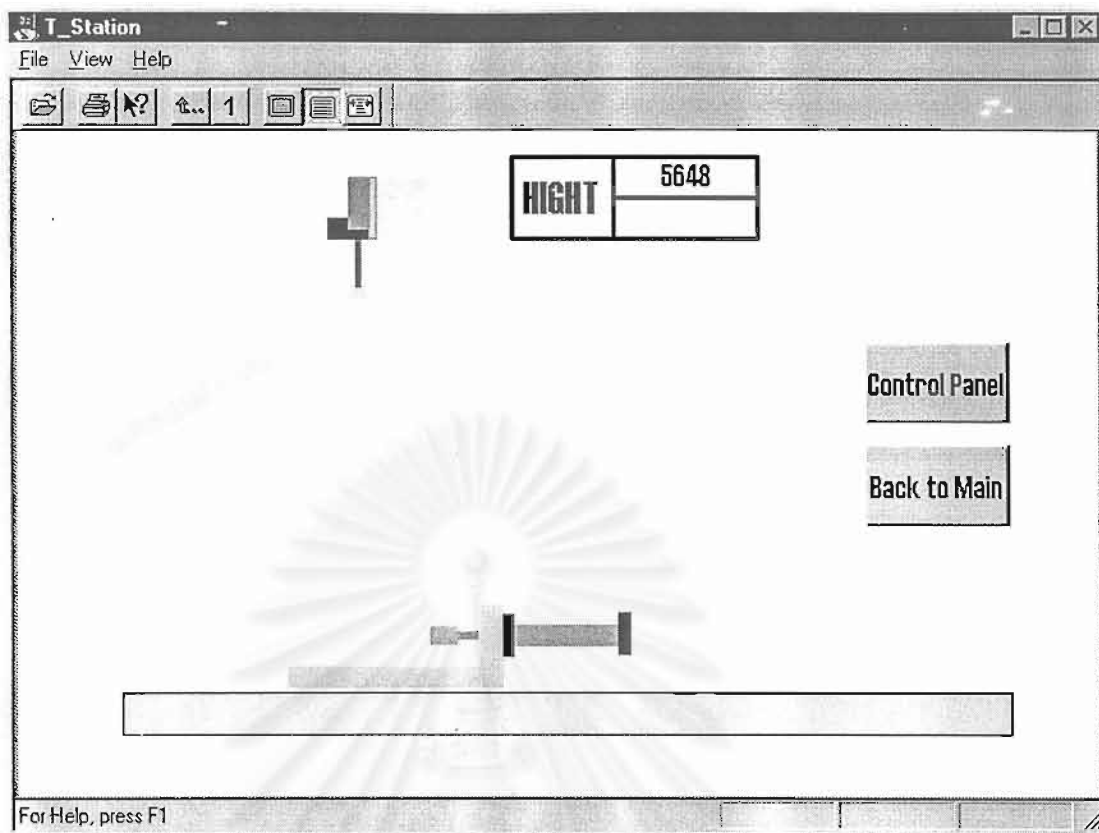
โปรแกรมที่ได้พัฒนาสามารถแสดงหน้าจอการตรวจดู โดยมีหน้าจอหลักสามารถคลิกเข้าไปตรวจสอบสถานี และกล่องควบคุมของสถานีทั้ง 7 สถานี ดังรูปที่ 6.2 และมีหน้าจอของสถานีต่าง ๆ ซึ่งแสดงลักษณะและการทำงานในสถานีนั้น ๆ ดังรูปที่ 6.3, 6.4, 6.5, 6.6, 6.7, 6.8 และ 6.9



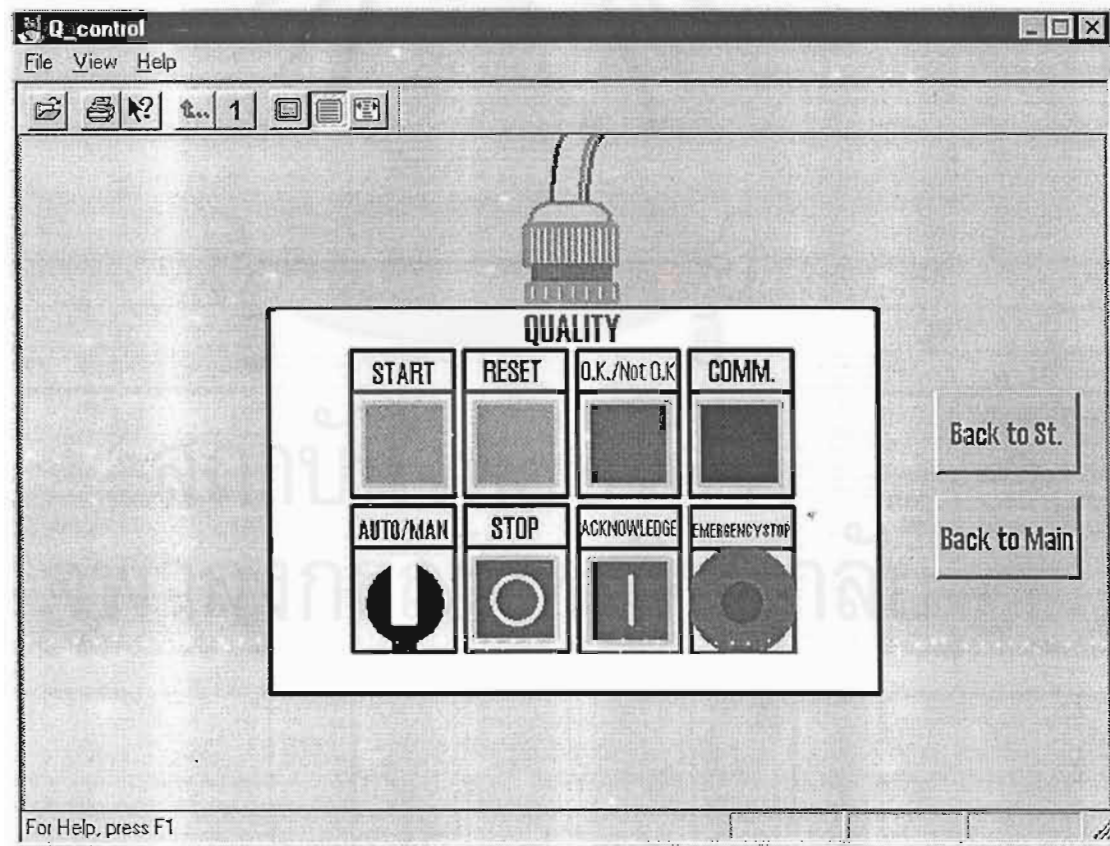
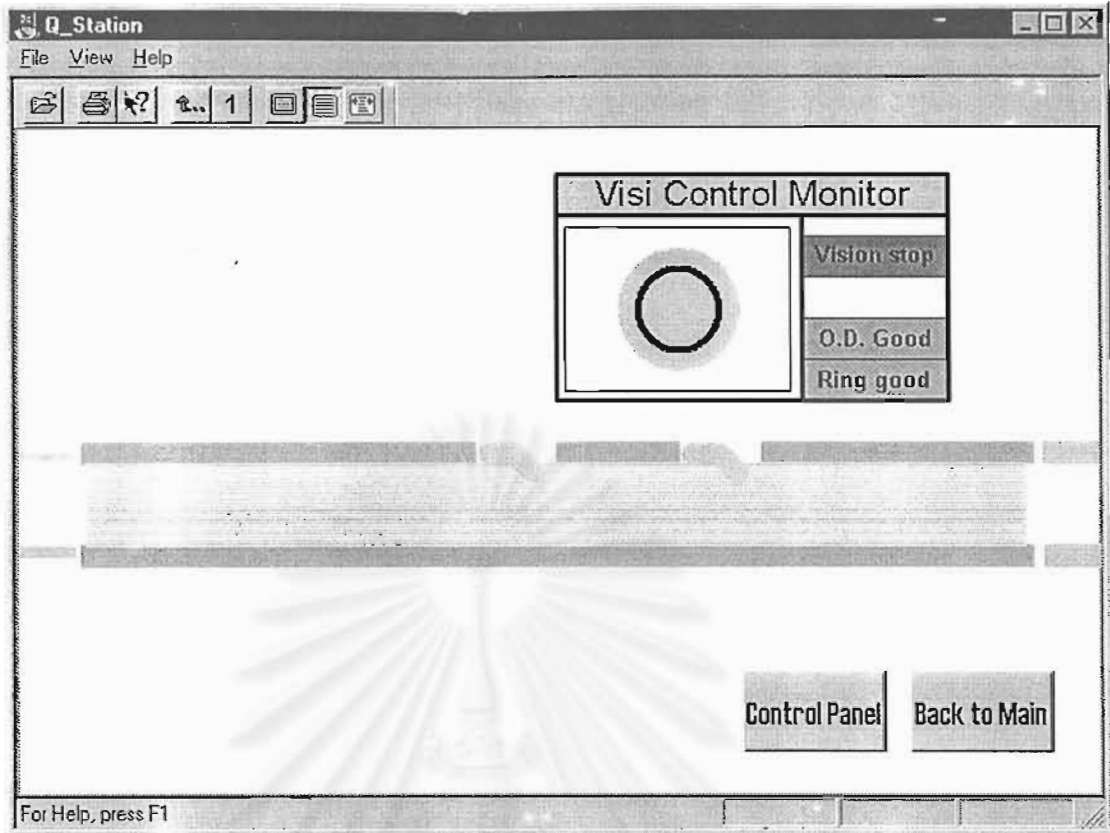
รูปที่ 6.2 แสดงภาพบนจอคอมพิวเตอร์ในหน้าจอหลัก



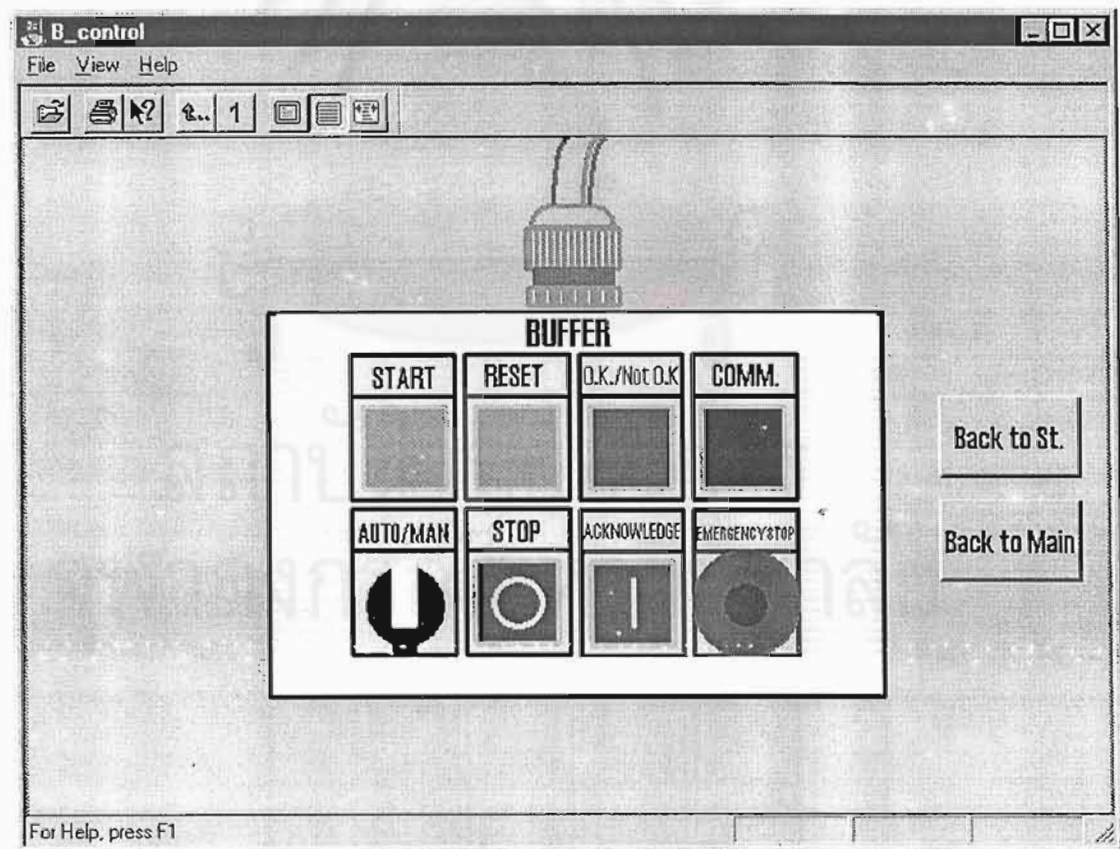
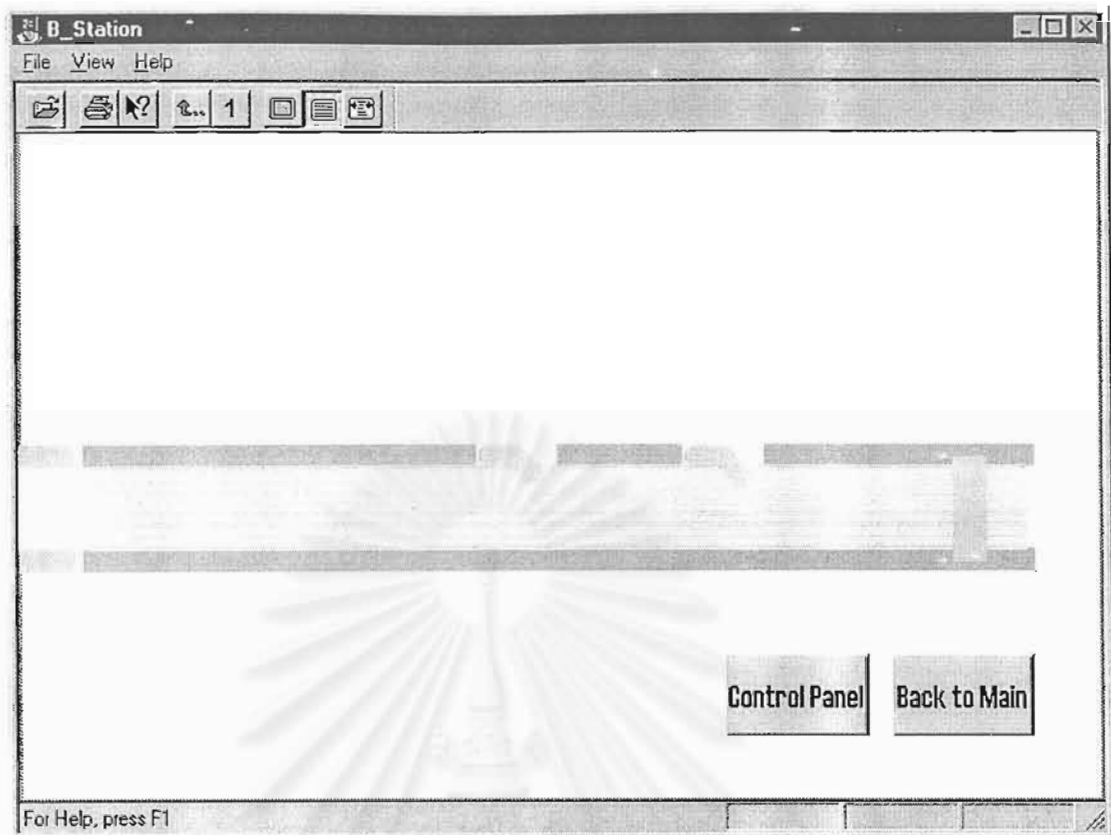
รูปที่ 6.3 แสดงภาพบนจอคอมพิวเตอร์ในการตรวจสอบสถานะจ่ายชิ้นงาน



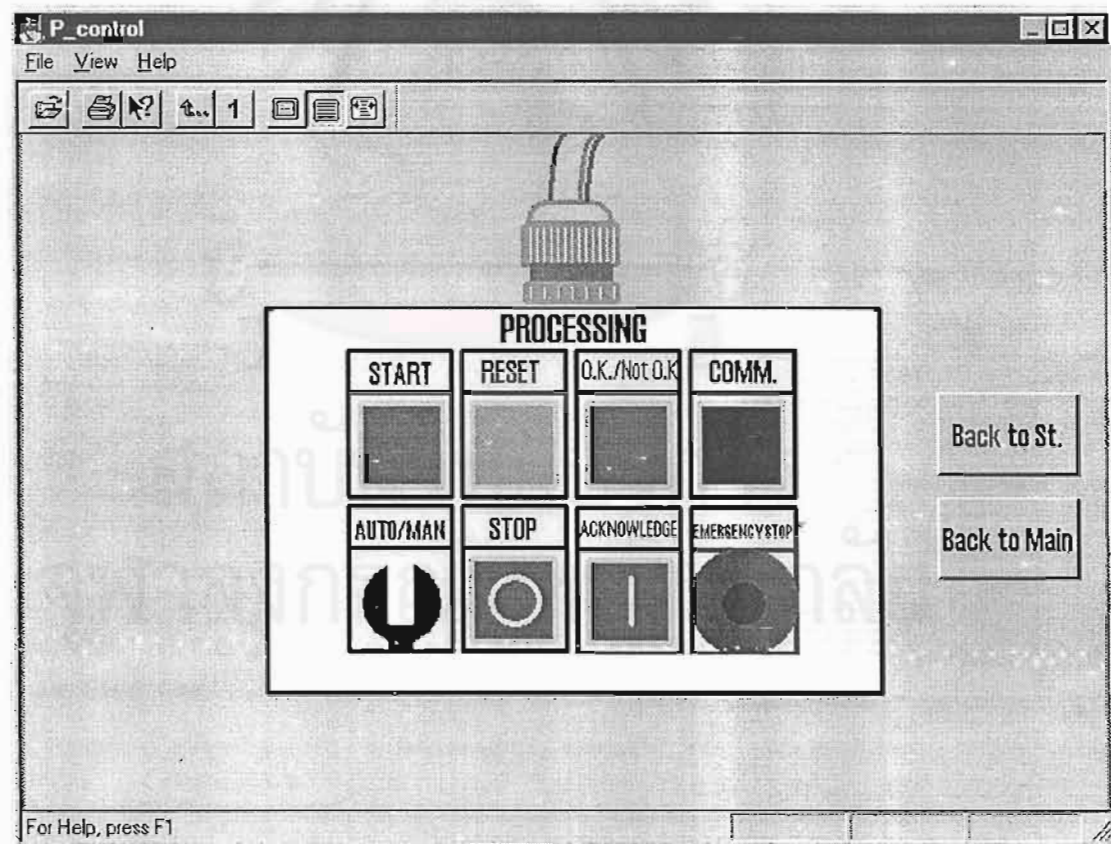
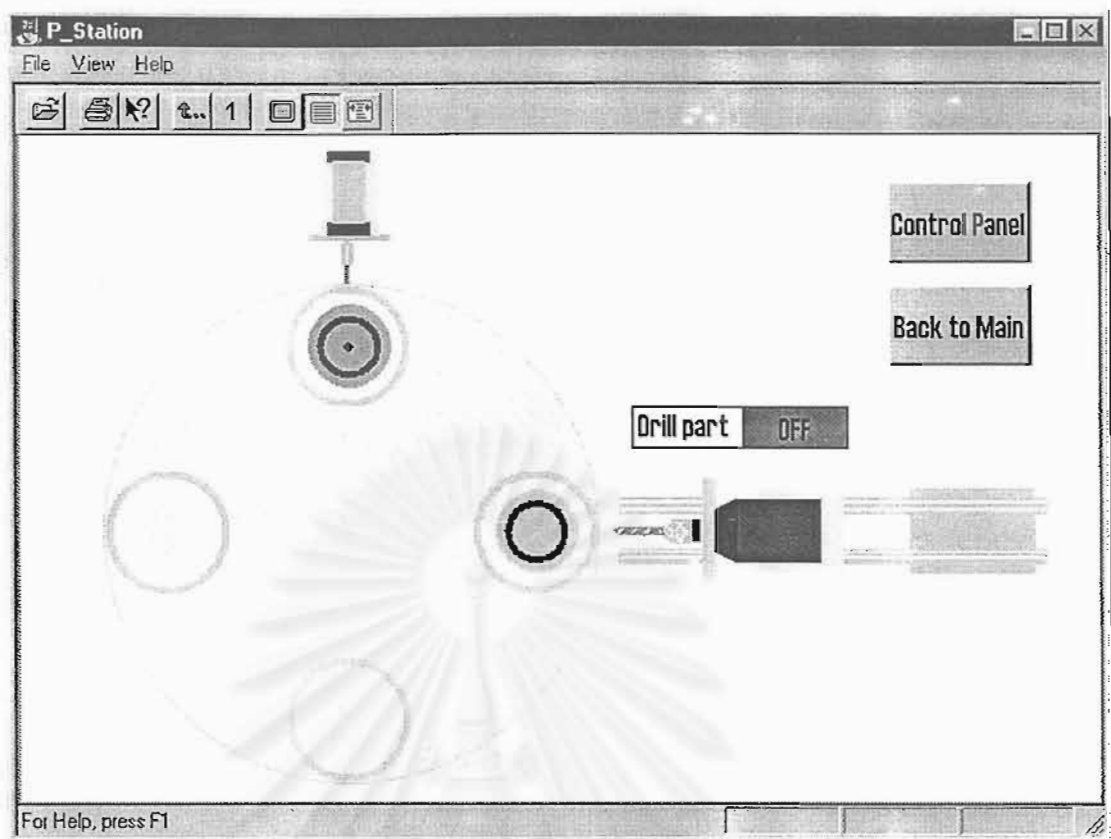
รูปที่ 6.4 แสดงภาพหน้าจอคอมพิวเตอร์ในการตรวจสอบสถานะทดสอบชิ้นงาน



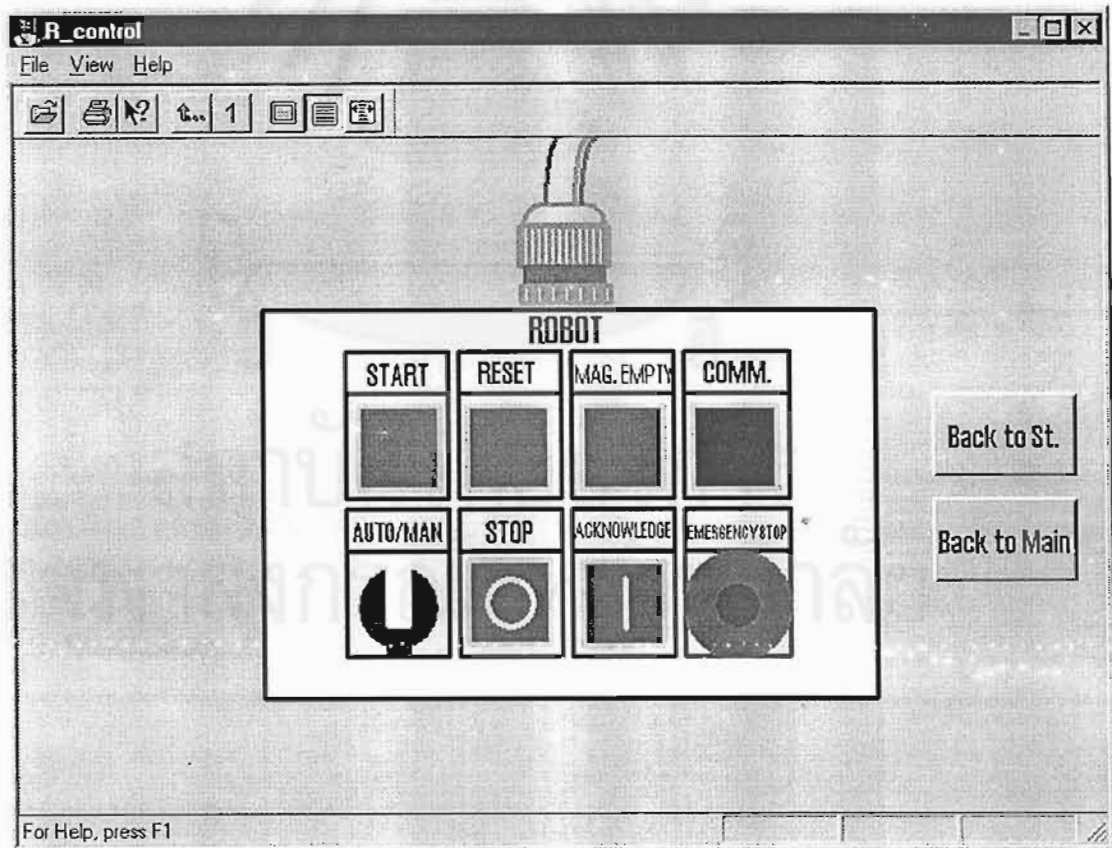
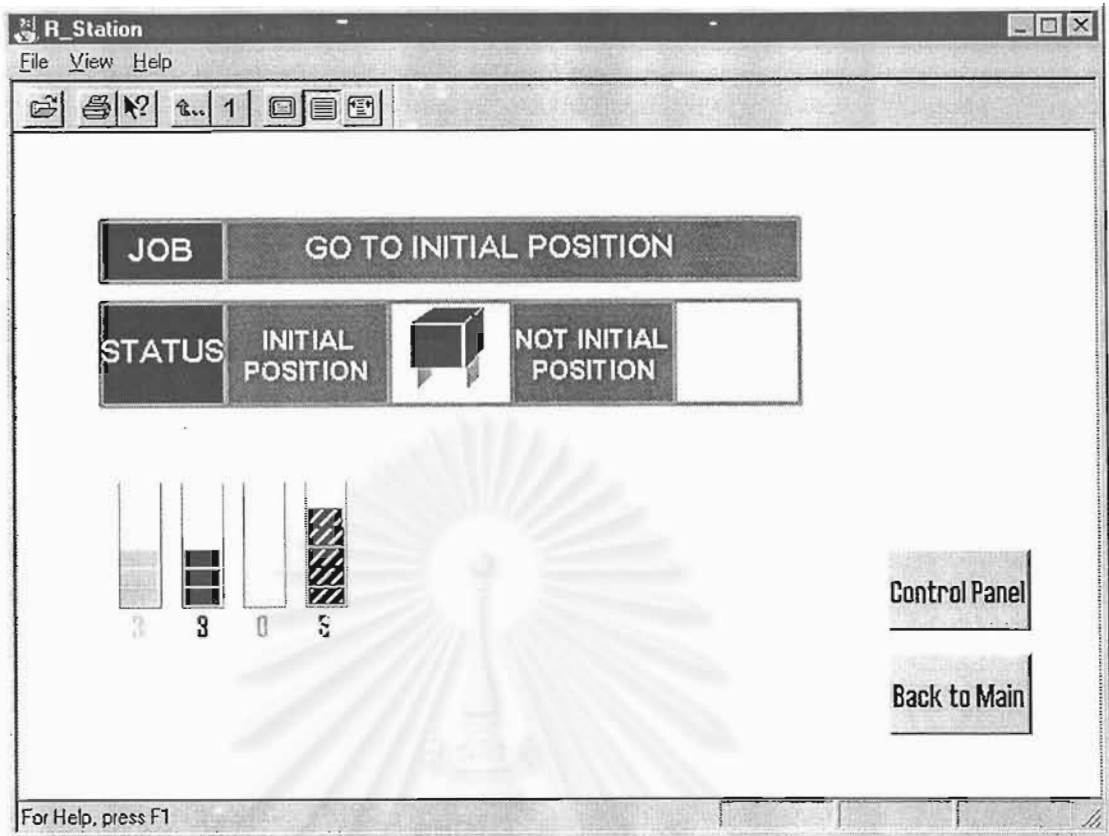
รูปที่ 6.5 แสดงภาพหน้าจอคอมพิวเตอร์ในการตรวจสอบสถานะควบคุมคุณภาพ



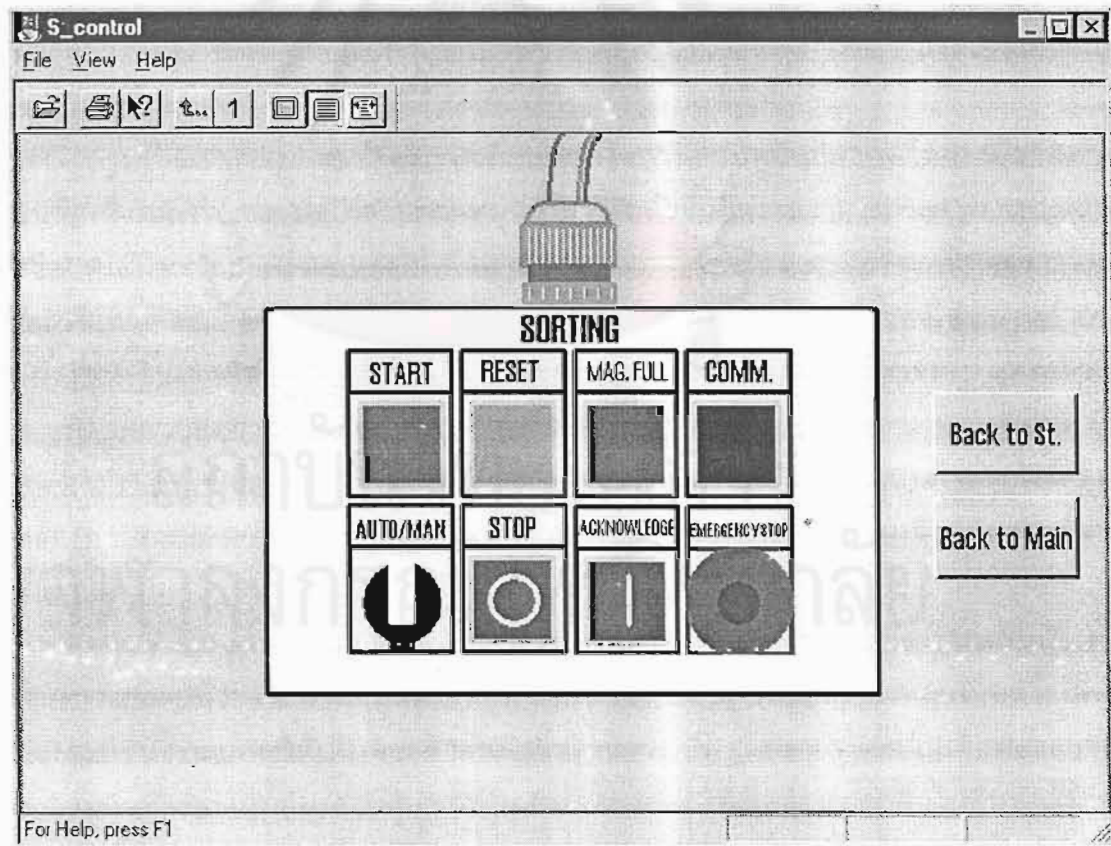
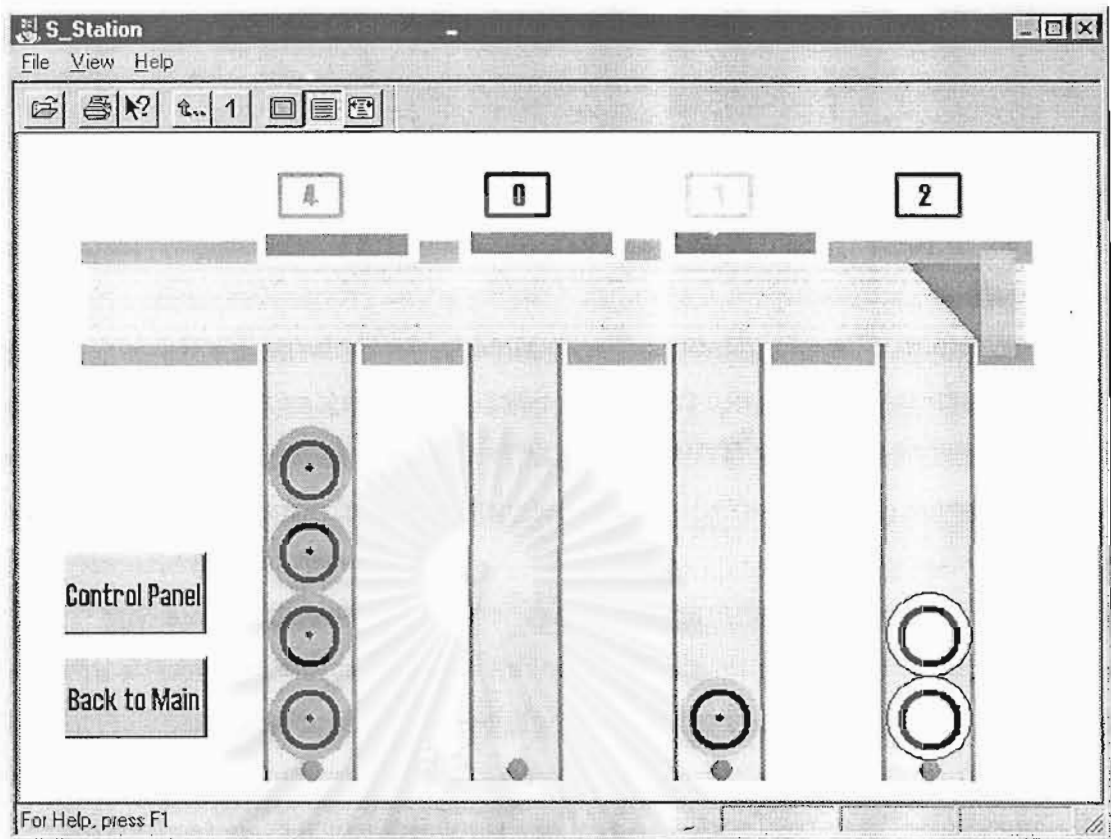
รูปที่ 6.6 แสดงภาพหน้าจอคอมพิวเตอร์ในการตรวจสอบสถานะพักชิ้นงาน



รูปที่ 6.7 แสดงภาพหน้าจอคอมพิวเตอร์ในการตรวจสอบสถานะการผลิตชิ้นงาน



รูปที่ 6.8 แสดงภาพหน้าจอคอมพิวเตอร์ในการตรวจสอบสถานะแขนกล



รูปที่ 6.9 แสดงภาพหน้าจอคอมพิวเตอร์ในการตรวจสอบสถานะแยกชิ้นงาน



รูปที่ 6.2 แสดงหน้าจอหลัก ซึ่งสามารถคลิกเข้าไปตรวจสอบดูสถานะ และกล่องควบคุมของสถานีทั้ง 7 สถานี

รูปที่ 6.3 ด้านบนจะแสดงภาพจำลองของสถานีจ่ายพลังงาน โดยจะมีกรอบใส่สีขึ้นงาน ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นว่ามีขึ้นงานอยู่หรือไม่ ตัวต้นขึ้นงานสามารถเคลื่อนที่แสดงการทำงานได้ แขนหมุนสามารถหมุนไป-กลับ และจะมีขึ้นงานแสดงให้เห็นตามตำแหน่งขึ้นงานจริง ปุ่ม Control Panel ใช้เมื่อต้องการไปตรวจดูที่หน้าจอของกล่องควบคุม ปุ่ม Back to Main ใช้เมื่อต้องการกลับไปหน้าจอหลัก ส่วนภาพด้านล่างจะเป็นภาพหน้าจอของกล่องควบคุมของสถานีจ่ายพลังงาน สามารถแสดงให้เห็นสถานะของปุ่มต่าง ๆ ว่าถูกกดอยู่หรือไม่ หรือสวิตช์หมุน AUTO/MAN อยู่ที่ตำแหน่งใด และสามารถแสดงไฟที่สว่างขึ้นในปุ่มกดต่าง ๆ สำหรับปุ่ม Back to St. ใช้เมื่อต้องการไปตรวจดูที่หน้าจอสถานีจ่ายพลังงาน และปุ่ม Back to Main ใช้เมื่อต้องการกลับไปหน้าจอหลัก

รูปที่ 6.4 ด้านบนจะแสดงภาพจำลองของสถานีทดสอบขึ้นงาน โดยจะมีถาดยกสามารถเคลื่อนขึ้น-ลงได้ ตัวต้นขึ้นงานสามารถยัดหรือหด และจะมีขึ้นงานแสดงให้เห็นตามตำแหน่งขึ้นงานจริง และเมื่อขึ้นงานถูกวัดความสูงแล้ว จะแสดงผลการวัดในตาราง HIGHT โดยช่องบนจะเป็นค่าที่วัดได้จาก เซนเซอร์วัดความสูง และช่องล่างจะเป็นผลการตรวจสอบ ถ้าความสูงใช้ได้จะแสดงข้อความ O.K. ปุ่ม Control Panel ใช้เมื่อต้องการไปตรวจดูที่หน้าจอของกล่องควบคุม ปุ่ม Back to Main ใช้เมื่อต้องการกลับไปหน้าจอหลัก ส่วนภาพด้านล่างจะเป็นภาพหน้าจอของกล่องควบคุมของสถานีทดสอบขึ้นงาน สามารถแสดงการทำงานได้เช่นเดียวกับสถานีจ่ายพลังงาน

รูปที่ 6.5 ด้านบนจะแสดงภาพจำลองของสถานีควบคุมคุณภาพ โดยจะมีสายพานลำเลียงซึ่งสามารถแสดงได้ว่าสายพานหมุนหรือหยุด ตัวต้นขึ้นงานสามารถแสดงการหมุนเปิดหรือปิดได้ และจะมีขึ้นงานแสดงให้เห็นตามตำแหน่งขึ้นงานจริง และเมื่อขึ้นงานถูกตรวจสอบร่องวงแหวน จะแสดงผลการตรวจสอบในตาราง Visi Control Monitor ซึ่งช่องใหญ่ด้านซ้ายจะแสดงภาพขึ้นงานที่ตรวจสอบเสร็จแล้ว ส่วนช่องเล็กด้านขวาเป็นผลการตรวจสอบ และสถานะของระบบตรวจสอบ ปุ่ม Control Panel ใช้เมื่อต้องการไปตรวจดูที่หน้าจอของกล่องควบคุม ปุ่ม Back to Main ใช้เมื่อต้องการกลับไปหน้าจอหลัก ส่วนภาพด้านล่างจะเป็นภาพหน้าจอของกล่องควบคุมของสถานีควบคุมคุณภาพ สามารถแสดงการทำงานได้เช่นเดียวกับสถานีจ่ายพลังงาน

รูปที่ 6.6 ด้านบนจะแสดงภาพจำลองของสถานีพักขึ้นงาน โดยจะมีสายพานลำเลียงซึ่งสามารถแสดงได้ว่าสายพานหมุนหรือหยุด ตัวต้นขึ้นงานสามารถแสดงการหมุนเปิดหรือปิดได้ และจะมีขึ้นงานแสดงให้เห็นตามตำแหน่งขึ้นงานจริง ปุ่ม Control Panel ใช้เมื่อต้องการไปตรวจดูที่หน้าจอของกล่องควบคุม และปุ่ม Back to Main ใช้เมื่อต้องการกลับไปหน้าจอหลัก ส่วนภาพด้านล่างจะเป็นภาพหน้าจอของกล่องควบคุมของสถานีพักขึ้นงาน สามารถแสดงการทำงานได้เช่นเดียวกับสถานีจ่ายพลังงาน

รูปที่ 6.7 ด้านบนจะแสดงภาพจำลองของสถานีผลิตชิ้นงาน โดยจะมีโต๊ะหมุนสามารถแสดงได้ว่ากำลังหมุนหรือหยุด และจะมีชิ้นงานแสดงให้เห็นตามตำแหน่งชิ้นงานจริง ที่ตำแหน่งที่ 2 เมื่อชิ้นงานถูกรัดแน่นแล้วจะมีข้อความ Clamped แสดงขึ้นมาด้านบนชิ้นงาน และจะมีภาพจำลองของหัวเจาะรู ซึ่งสามารถเลื่อนแสดงการเจาะรูได้ พร้อมทั้งแสดงสถานะ การหมุนของดอกสว่านในตาราง Drill part ที่ตำแหน่งที่ 3 จะแสดงการตรวจสอบรูเจาะบนชิ้นงาน โดยกำหนดทดสอบรูสามารถเลื่อนขึ้น-ลงแสดงการทดสอบรูเจาะ และถ้ารูเจาะใช้ได้จะแสดงให้เห็นเป็นจุดบนชิ้นงาน ปุ่ม Control Panel ใช้เมื่อต้องการไปตรวจดูที่หน้าจอของกล่องควบคุม ปุ่ม Back to Main ใช้เมื่อต้องการกลับไปหน้าจอหลัก ส่วนภาพด้านล่างจะเป็นภาพหน้าจอของกล่องควบคุมของสถานีผลิตชิ้นงาน สามารถแสดงการทำงานได้เช่นเดียวกับสถานีจ่ายชิ้นงาน

รูปที่ 6.8 ด้านบนจะแสดงภาพจำลองของสถานีแขนกล ซึ่งจะมีตาราง JOB แสดงคำสั่งการทำงานของแขนกลขณะนั้น และตาราง STATUS แสดงสถานะของแขนกล โดยจะมีช่องแสดงมือจับของแขนกล 2 ช่อง ถ้าแขนกลอยู่ที่ตำแหน่งเริ่มต้นจะแสดงให้เห็นภาพมือจับในช่อง INITIAL POSITION แต่ถ้าแขนกลไม่ได้อยู่ที่ตำแหน่งเริ่มต้นจะแสดงให้เห็นภาพมือจับในช่อง NOT INITIAL POSITION ในแต่ละช่อง ถ้าขณะนั้นแขนกลกำลังหยิบจับชิ้นงานอยู่จะแสดงให้เห็นภาพชิ้นงานที่มือจับของแขนกล และถัดลงมาจะมีภาพแสดงกระบอกใส่ชิ้นงาน 4 กระบอก ซึ่งสามารถแสดงภาพชนิดและจำนวนชิ้นงานที่มีอยู่ในกระบอกนั้น ๆ และเมื่อชิ้นงานเต็มจะแสดงข้อความ FULL ปุ่ม Control Panel ใช้เมื่อต้องการไปตรวจดูที่หน้าจอของกล่องควบคุม ปุ่ม Back to Main ใช้เมื่อต้องการกลับไปหน้าจอหลัก ส่วนภาพด้านล่างจะเป็นภาพหน้าจอของกล่องควบคุมของสถานีแขนกล สามารถแสดงการทำงานได้เช่นเดียวกับสถานีจ่ายชิ้นงาน

รูปที่ 6.9 ด้านบนจะแสดงภาพจำลองของสถานีแยกชิ้นงาน โดยจะมีสายพานลำเลียงซึ่งสามารถแสดงได้ว่าสายพานหมุนหรือหยุด ตัวกั้นบังคับชิ้นงานสามารถแสดงการเปิดกั้นหรือปิดได้ และจะมีชิ้นงานแสดงให้เห็นตามตำแหน่งชิ้นงานจริง รางรับชิ้นงานจะมี 4 รางซึ่งสามารถแสดงภาพชนิดและจำนวนชิ้นงานที่มีอยู่บนรางนั้น เมื่อชิ้นงานเต็มจะแสดงข้อความ FULL ปุ่ม Control Panel ใช้เมื่อต้องการไปตรวจดูที่หน้าจอของกล่องควบคุม ปุ่ม Back to Main ใช้เมื่อต้องการกลับไปหน้าจอหลัก ส่วนภาพด้านล่างจะเป็นภาพหน้าจอของกล่องควบคุมของสถานีแยกชิ้นงาน สามารถแสดงการทำงานได้เช่นเดียวกับสถานีจ่ายชิ้นงาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การทดลองปรับเปลี่ยนสายการผลิตในอีก 6 รูปแบบ

7.1 การปรับเปลี่ยนรูปแบบของสายการผลิต

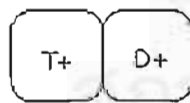
ในการปรับเปลี่ยนรูปแบบของสายการผลิต จะต้องมีการปรับเปลี่ยนทั้งทางด้านซอฟต์แวร์ และฮาร์ดแวร์ ในส่วนของซอฟต์แวร์ หรือโปรแกรมในตัว PLC จะมีการปรับเปลี่ยนในส่วนของการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานี และอาจจะมีการปรับเปลี่ยนในส่วนของโปรแกรมการทำงานด้วย เพื่อให้เหมาะสมกับรูปแบบของสายการผลิตใหม่ ซึ่งในการปรับเปลี่ยนโปรแกรมในตัว PLC เราอาจจะมีการเตรียมโปรแกรมไว้ล่วงหน้า เพื่อให้เวลาปรับรูปแบบสายการผลิตสามารถทำได้รวดเร็วมากขึ้น

ขั้นตอนในการปรับเปลี่ยนรูปแบบของสายการผลิต เป็นดังนี้

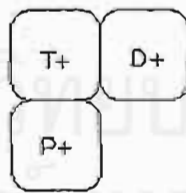
1. ปิดการทำงานทั้งหมด ปลดสายลม, สายไฟ รวมทั้งสายเครือข่ายการสื่อสารออก
2. จัดเรียงโมดูลใหม่ตามรูปแบบของสายการผลิตที่ต้องการเปลี่ยน และปรับอุปกรณ์บนโมดูลให้สายการผลิตมีความต่อเนื่อง
3. ต่อสายลม, สายไฟ และสายเครือข่ายการสื่อสาร
4. ใส่โปรแกรมการทำงานใหม่ที่ได้เตรียมไว้ลงใน PLC ทุกตัว
5. เปิดการทำงานทั้งหมด เริ่มทำงานในสายการผลิตใหม่

7.2 เครือข่ายการควบคุมในสายการผลิตอีก 6 รูปแบบ

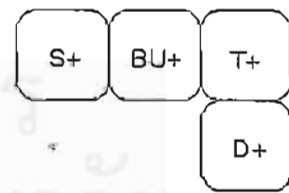
สายการผลิตสามารถปรับเปลี่ยนไปได้อีก 6 รูปแบบ ดังรูปที่ 7.1 โดยในแต่ละรูปแบบมีเครือข่ายการสื่อสารและลักษณะการทำงานดังต่อไปนี้



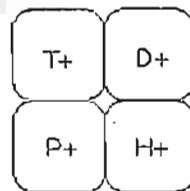
แบบ 2 โมดูล



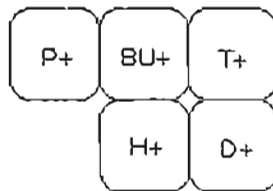
แบบ 3 โมดูล



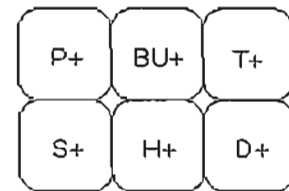
แบบ 4 โมดูล ต่อเป็นรูปตัว L



แบบ 4 โมดูลต่อเป็นรูปตัว O



แบบ 5 โมดูล



แบบ 6 โมดูล

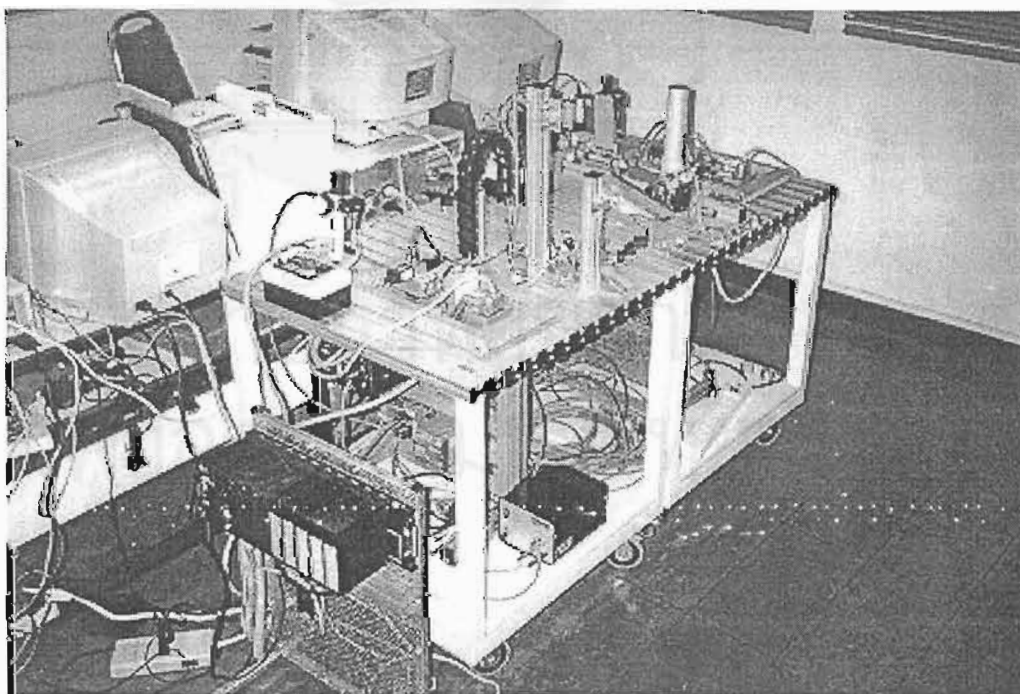
รูปที่ 7.1 แสดงสายการผลิตในอีก 6 รูปแบบ

1. สายการผลิตแบบ 2 โมดูล ประกอบไปด้วยสถานีจ่ายชิ้นงาน และสถานีทดสอบชิ้นงาน ดังรูปที่ 7.2 เครื่องข่ายการสื่อสารที่ใช้ และการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีเป็นดังรูปที่ 7.3 และมีลักษณะการทำงานของสายการผลิตจากโปรแกรมที่ได้เขียนขึ้นมาเป็นดังนี้

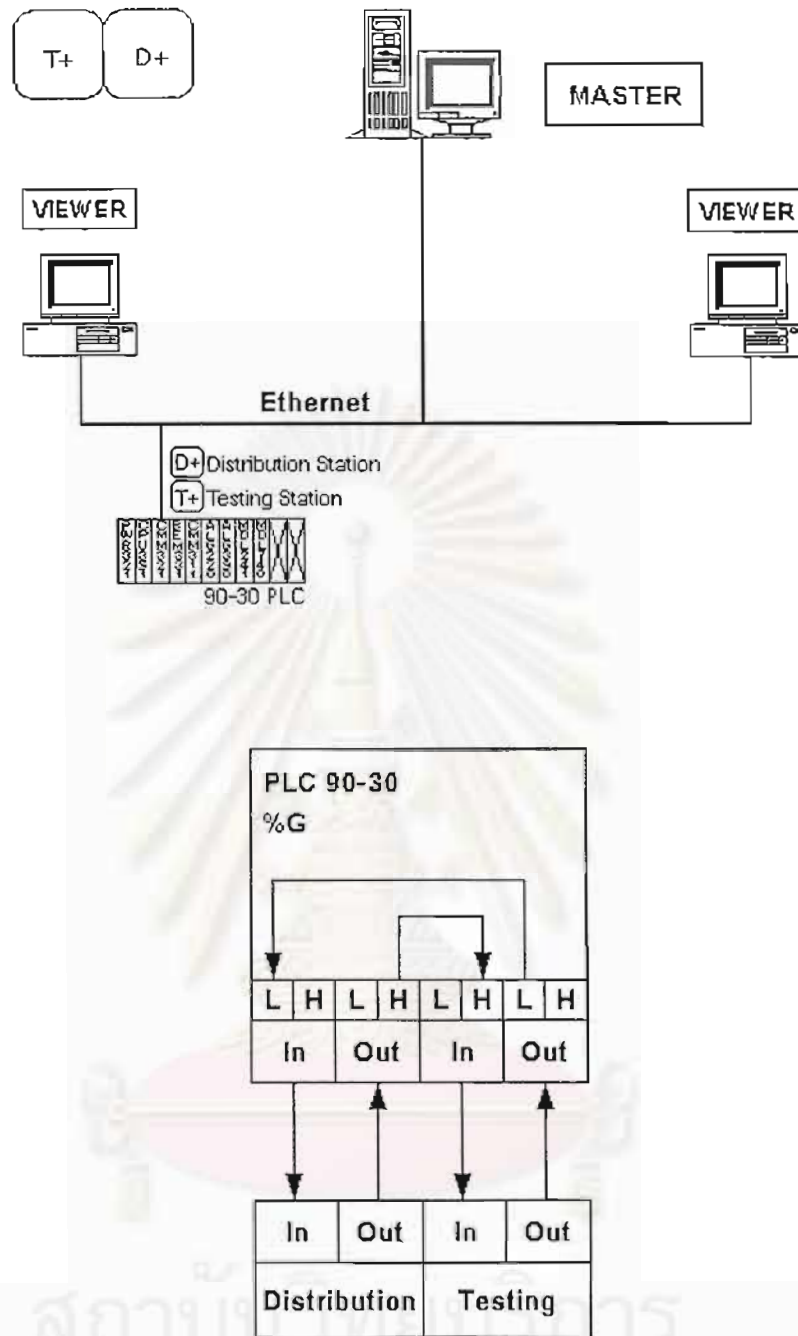
การทำงานจะเริ่มจากสถานีจ่ายชิ้นงาน ส่งชิ้นงานจากกระบอกลใส่ชิ้นงานเข้าไปยังถาดรับชิ้นงานในสถานีทดสอบชิ้นงาน จากนั้นชิ้นงานจะถูกยกขึ้นไปเพื่อทดสอบความสูง ถ้าชิ้นงานมีความสูงใช้ได้หรืออยู่ในช่วงที่กำหนด ชิ้นงานจะถูกดันออกที่ด้านบน แต่ถ้าชิ้นงานสูงไปหรือต่ำไป ถาดยกจะเลื่อนลงมาแล้วดันชิ้นงานออกที่ด้านล่าง

2. สายการผลิตแบบ 3 โมดูล ประกอบไปด้วยสถานีจ่ายชิ้นงาน, สถานีทดสอบชิ้นงาน และสถานีผลิตชิ้นงาน ดังรูปที่ 7.4 เครื่องข่ายการสื่อสารที่ใช้และการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีเป็นดังรูปที่ 7.5 และมีลักษณะการทำงานของสายการผลิตจากโปรแกรมที่ได้เขียนขึ้นมาเป็นดังนี้

การทำงานจะเริ่มจากสถานีจ่ายชิ้นงาน ส่งชิ้นงานจากกระบอกลใส่ชิ้นงานเข้า ไปยังถาดรับชิ้นงาน ในสถานีทดสอบชิ้นงาน จากนั้นชิ้นงานจะถูกยกขึ้นไปเพื่อทดสอบความสูง ถ้าชิ้นงานมีความสูงใช้ได้หรืออยู่ในช่วงที่กำหนด ชิ้นงานจะถูกดันออกที่ด้านบน แต่ถ้าชิ้นงานสูงไปหรือต่ำไป ถาดยกจะเลื่อนลงมาแล้วดันชิ้นงานออกที่ด้านล่าง ในกรณีที่ชิ้นงานถูกดันออกที่ด้านบนชิ้นงานจะไหลเข้าสู่สถานีผลิตชิ้นงานซึ่งจะทำการเจาะรูบนชิ้นงาน และหมุนออกมาเพื่อให้หยิบชิ้นงานออก และเมื่อหยิบชิ้นงานออกแล้วให้กดปุ่ม O.K./NOT O.K. เพื่อให้ทำงานต่อไป



รูปที่ 7.2 แสดงสายการผลิตแบบ 2 โมดูล



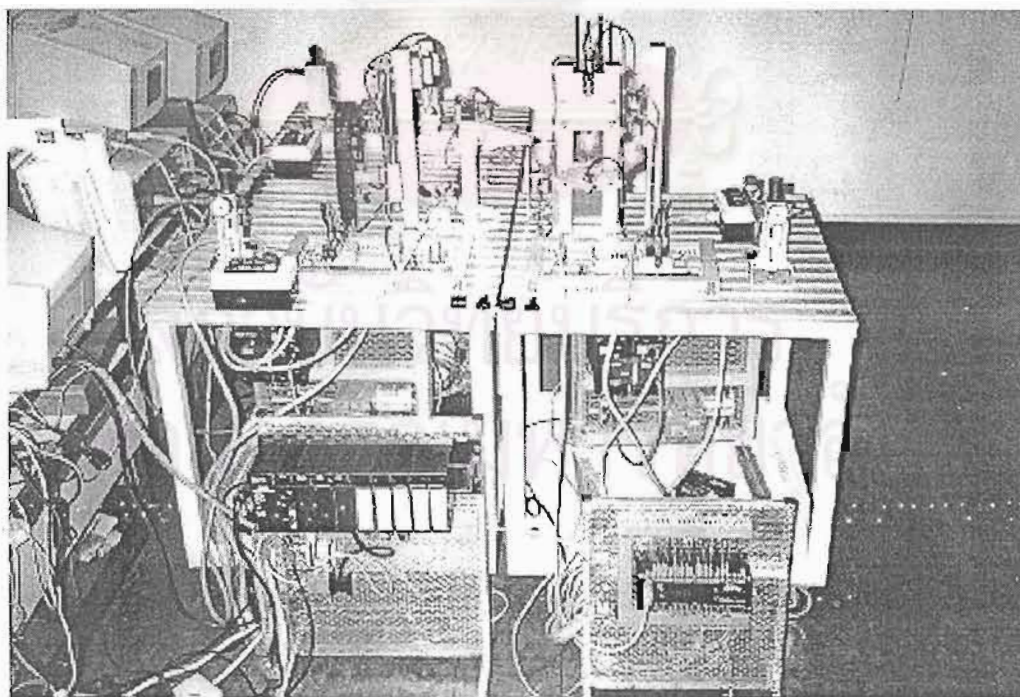
รูปที่ 7.3 แสดงเครือข่ายการสื่อสารและการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีของสายการผลิตแบบ 2 โมดูล

3. สายการผลิตแบบ 4 โมดูล ต่อเป็นรูปตัว O ประกอบไปด้วยสถานีจ่ายชิ้นงาน, สถานีทดสอบชิ้นงาน, สถานีผลิตชิ้นงาน และสถานีแขนกล ดังรูปที่ 7.6 เครือข่ายการสื่อสารที่ใช้และการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีเป็นดังรูปที่ 7.7 และมีลักษณะการทำงานของสายการผลิตจากโปรแกรมที่ได้เขียนขึ้นมาเป็นดังนี้

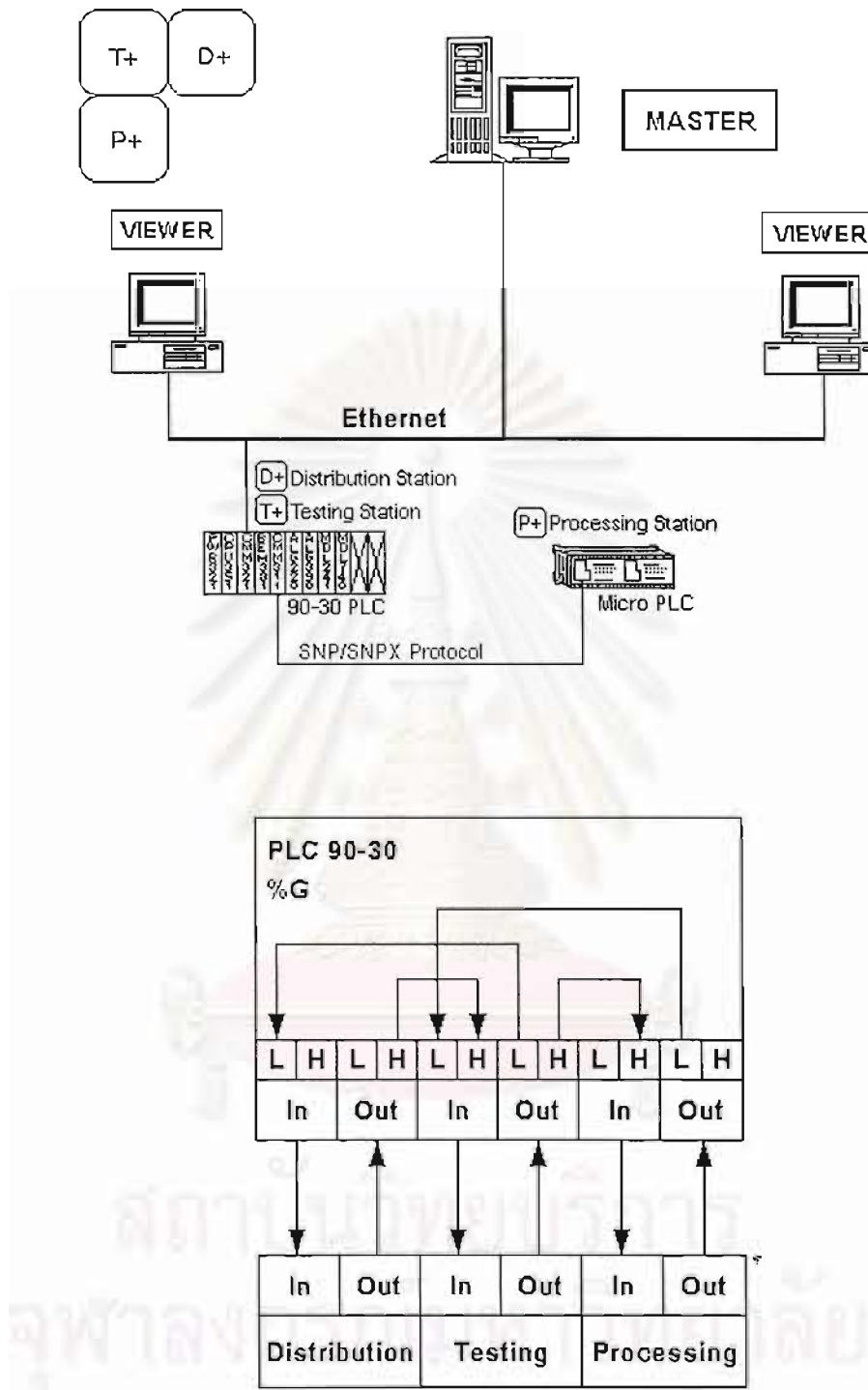
การทำงานจะเริ่มจากสถานีจ่ายชิ้นงาน ส่งชิ้นงานจากกระบอกลใส่ชิ้นงาน เข้าไปยัง ถาดรับชิ้นงานในสถานีทดสอบชิ้นงาน ชิ้นงานจะถูกตรวจสอบความเป็นโลหะ, สี และความสูง และจะบันทึกข้อมูลชิ้นงานลงในบิต D0, D1 และ D2 เมื่อตรวจสอบเสร็จแล้วชิ้นงานจะถูกดัน ออกที่ด้านบนไหลเข้าสู่สถานีผลิตชิ้นงาน ซึ่งจะทำให้การเจาะรูบนชิ้นงานที่มีความสูงใช้ได้ รวมทั้ง ตรวจสอบรูเจาะบนชิ้นงาน และบันทึกข้อมูลลงในบิต D5 จากนั้นสถานีแขนกลจะรับชิ้นงานต่อ โดยให้แขนกลหยิบชิ้นงานจากสถานีผลิตชิ้นงานไปแยกใส่กระบอกลใส่ชิ้นงาน ซึ่งจะมี 4 กระบอกล คือ ชิ้นงานสีแดง, ชิ้นงานสีดำ, ชิ้นงานโลหะ และชิ้นงานเสีย (ความสูงหรือรูเจาะใช้ไม่ได้)

4. สายการผลิตแบบ 4 โมดูล ต่อเป็นรูปตัว L ประกอบไปด้วยสถานีจ่ายชิ้นงาน, สถานีทดสอบชิ้นงาน, สถานีพักชิ้นงาน และสถานีแยกชิ้นงาน ดังรูปที่ 7.8 เครื่องช่วยการสื่อสารที่ใช้และการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีเป็นดังรูปที่ 7.9 และมีลักษณะการทำงานของสายการผลิตจากโปรแกรมที่ได้เขียนขึ้นมาเป็นดังนี้

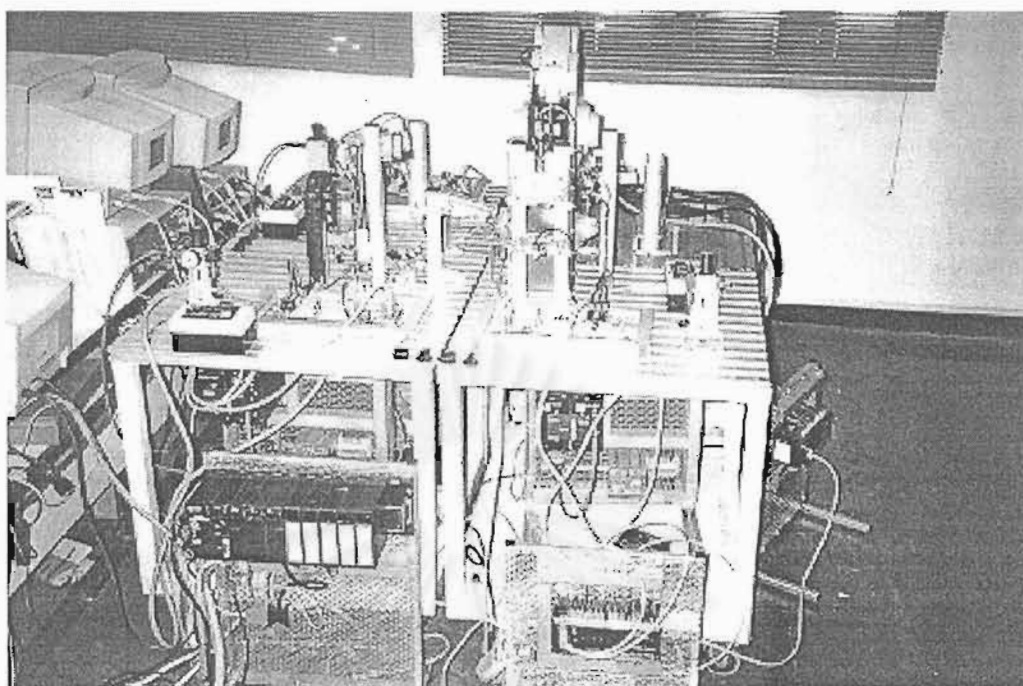
การทำงานจะเริ่มจากสถานีจ่ายชิ้นงาน ส่งชิ้นงานจากกระบอกลใส่ชิ้นงานเข้า ไปยัง ถาดรับชิ้นงานในสถานีทดสอบชิ้นงาน ชิ้นงานจะถูกตรวจสอบความเป็นโลหะ, สี และความสูง และจะบันทึกข้อมูลชิ้นงานลงในบิต D0, D1 และ D2 เมื่อตรวจสอบเสร็จแล้ว ชิ้นงานจะถูกดัน ออกที่ด้านบนไหลเข้าสู่สถานีพักชิ้นงาน ซึ่งจะพักชิ้นงานไว้ชั่วคราวได้สูงสุด 2 ชิ้น จากนั้น ชิ้นงานจะไหลต่อไปยังสถานีแยกชิ้นงาน ที่สถานีแยกชิ้นงานสายพานจะหมุน และเปิดตัวกัน บังคับให้ชิ้นงานไหลลงในรางรับชิ้นงาน ตามชนิดและสีของชิ้นงาน โดยจะมีรางรับชิ้นงาน ทั้งหมด 4 ราง คือ ชิ้นงานสีแดง, ชิ้นงานสีดำ, ชิ้นงานโลหะ และชิ้นงานเสีย (ความสูงใช้ไม่ได้)



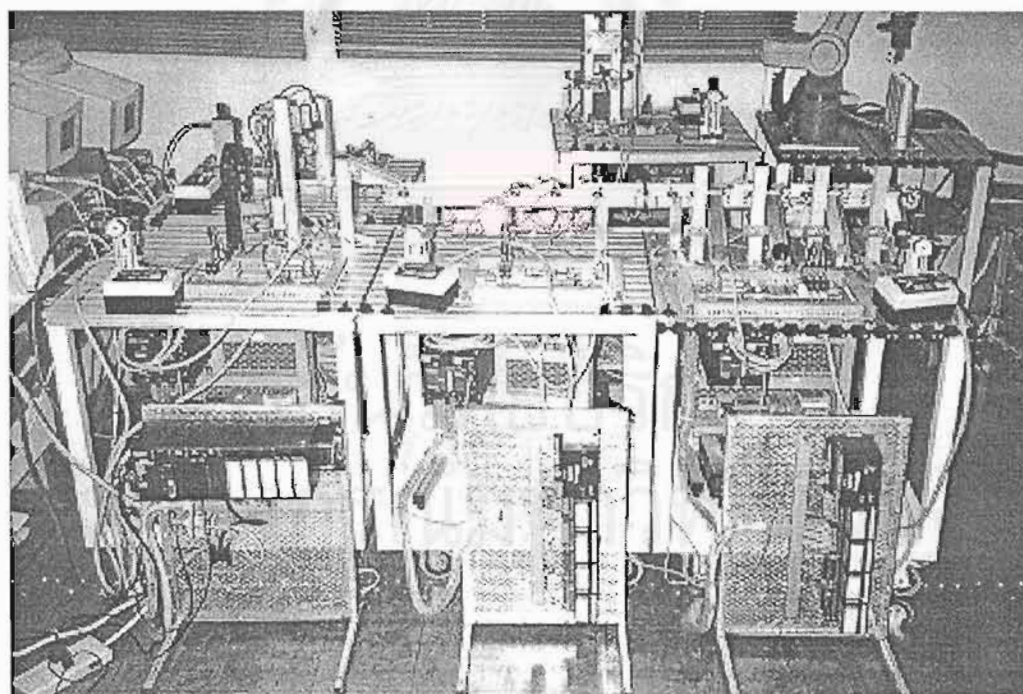
รูปที่ 7.4 แสดงสายการผลิตแบบ 3 โมดูล



รูปที่ 7.5 แสดงเครือข่ายการสื่อสารและการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีของสายการผลิตแบบ 3 โมดูล

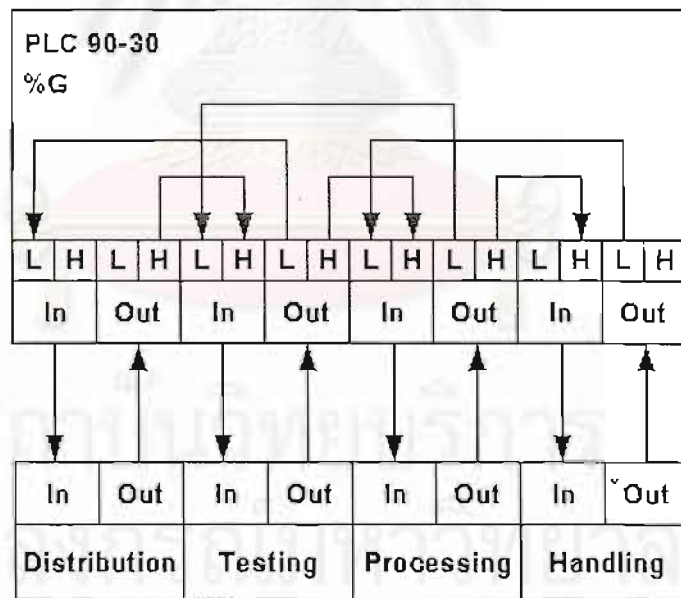
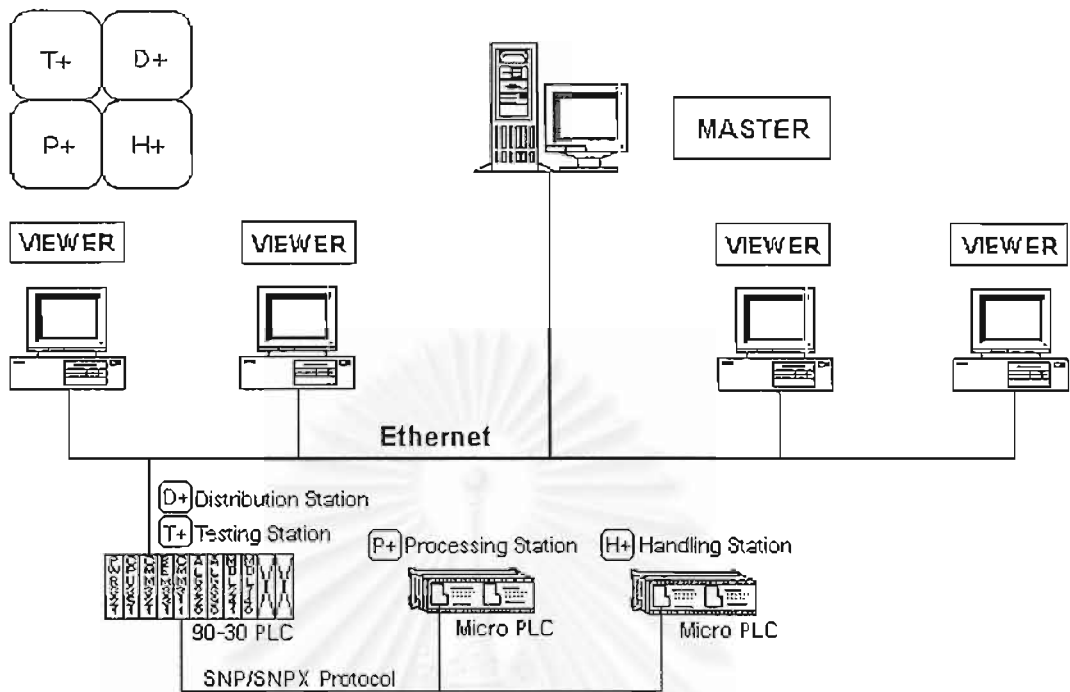


รูปที่ 7.6 แสดงสายการผลิตแบบ 4 โมดูลต่อเป็นรูปตัว O

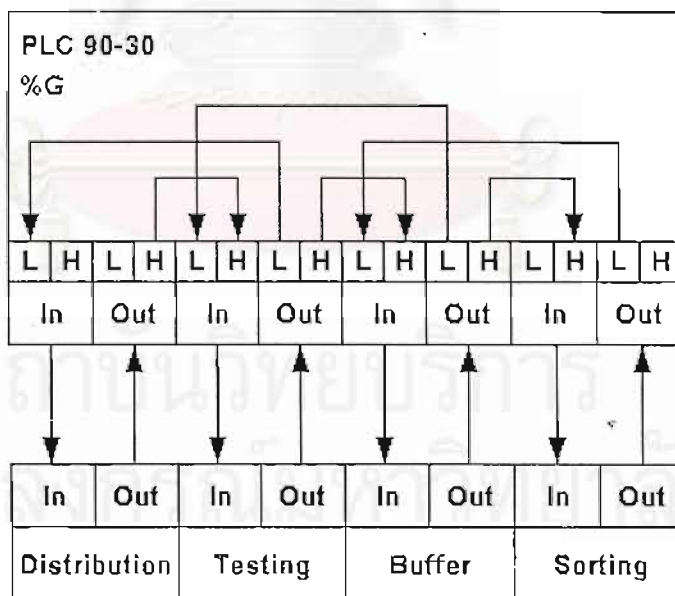
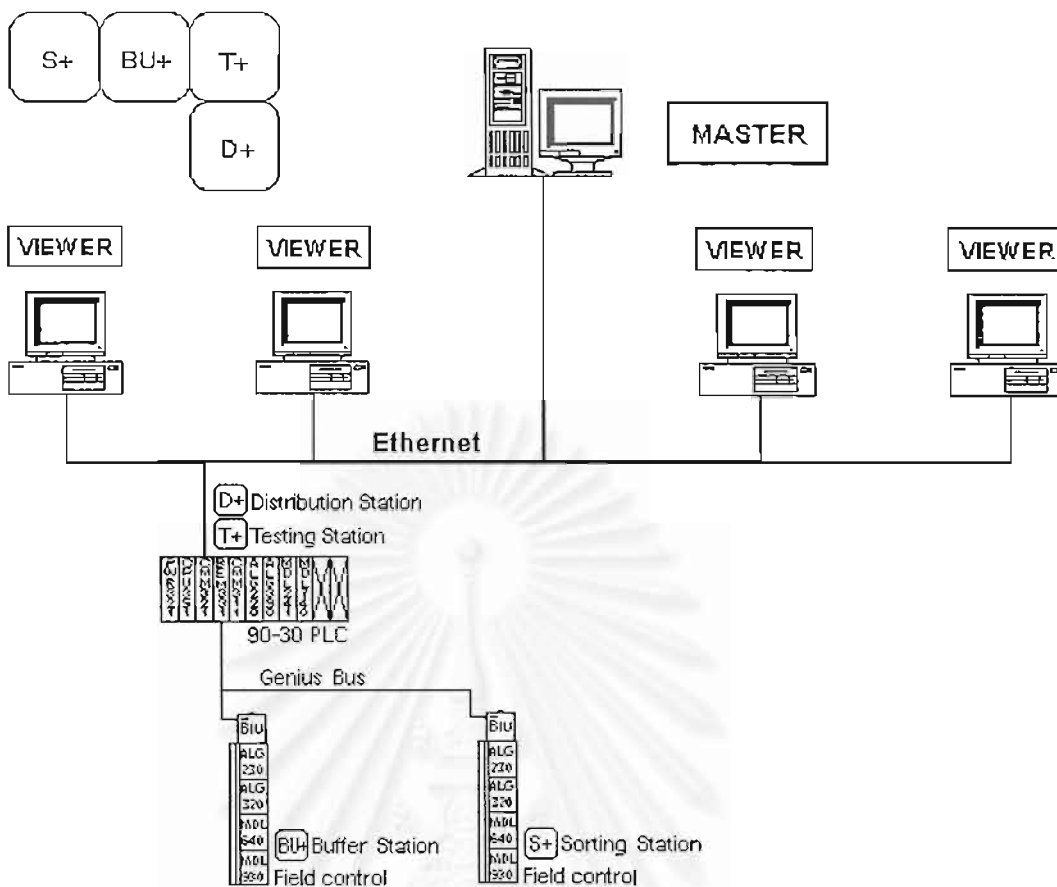


รูปที่ 7.8 แสดงสายการผลิตแบบ 4 โมดูล ต่อเป็นรูปตัว L





รูปที่ 7.7 แสดงเครือข่ายการสื่อสารและการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีของสายการผลิตแบบ 4 โมดูลต่อเป็นรูปตัว O



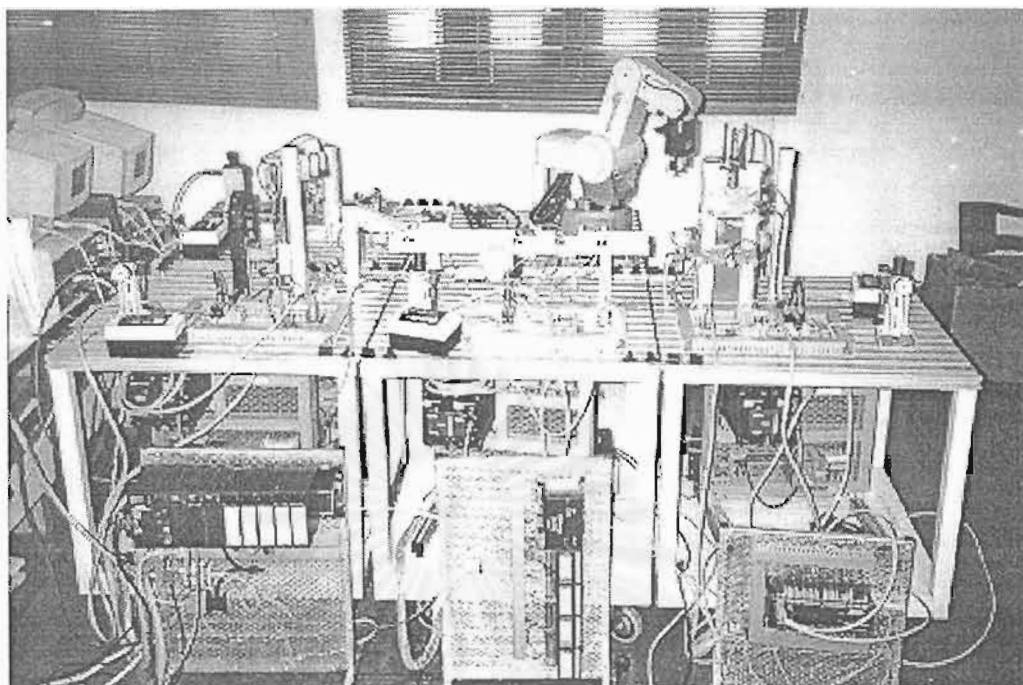
รูปที่ 7.9 แสดงเครือข่ายการสื่อสารและการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีของสายการผลิตแบบ 4 โมดูล ต่อเป็นรูปตัว L

5. สายการผลิตแบบ 5 โมดูล ประกอบไปด้วยสถานีจ่ายชิ้นงาน, สถานีทดสอบชิ้นงาน สถานีพักชิ้นงาน, สถานีผลิตชิ้นงาน และสถานีแขนกล ดังรูปที่ 7.10 เครือข่ายการสื่อสารที่ใช้ และการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีเป็นดังรูปที่ 7.11 และมีลักษณะการทำงานของสายการผลิตจากโปรแกรมที่ได้เขียนขึ้นมาเป็นดังนี้

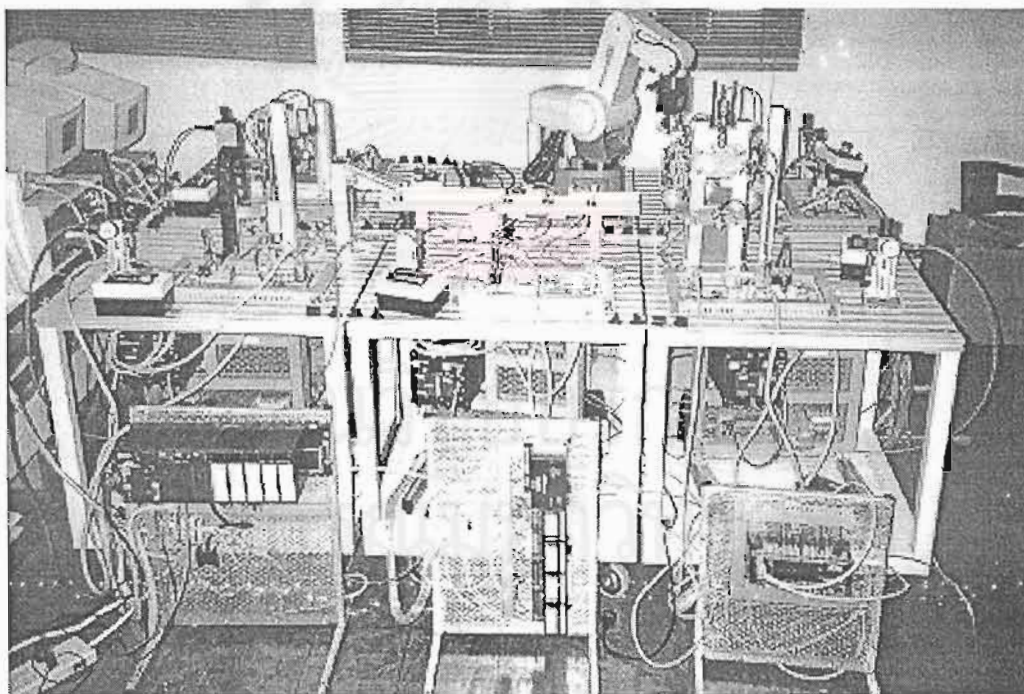
การทำงานจะเริ่มจากสถานีจ่ายชิ้นงาน ส่งชิ้นงานจากกระบอกลใส่ชิ้นงานเข้า ไปยัง ภาตรับชิ้นงานในสถานีทดสอบชิ้นงาน ชิ้นงานจะถูกตรวจสอบความเป็นโลหะ, สี และความสูง และจะบันทึกข้อมูลชิ้นงานลงในบิต D0, D1 และ D2 เมื่อตรวจสอบเสร็จแล้ว ชิ้นงานจะถูกดันออกที่ด้านบนไหลเข้าสู่สถานีพักชิ้นงาน ซึ่งจะพักชิ้นงานไว้ชั่วคราวได้สูงสุด 3 ชิ้น และเมื่อสถานีผลิตชิ้นงานพร้อมรับชิ้นงาน ก็จะส่งบิตข้อมูลร้องขอให้แขนกลทำการหยิบชิ้นงานจาก สถานีพักชิ้นงานมายังสถานีผลิตชิ้นงาน ซึ่งจะทำการเจาะรูบนชิ้นงานที่มีความสูงใช้ได้ รวมทั้ง ตรวจสอบรูเจาะบนชิ้นงาน และบันทึกข้อมูลชิ้นงานลงในบิต D5 จากนั้นสถานีแขนกลจะรับ ชิ้นงานต่อโดยให้แขนกลหยิบชิ้นงานจากสถานีผลิตชิ้นงาน ไปแยกใส่กระบอกลใส่ชิ้นงาน ซึ่งจะมี 4 กระบอกล คือ ชิ้นงานสีแดง, ชิ้นงานสีดำ, ชิ้นงานโลหะ และชิ้นงานเสีย (ความสูงหรือรูเจาะใช้ไม่ได้)

6. สายการผลิตแบบ 6 โมดูล ประกอบไปด้วยสถานีจ่ายชิ้นงาน, สถานีทดสอบชิ้นงาน สถานีพักชิ้นงาน, สถานีผลิตชิ้นงาน, สถานีแขนกล และสถานีแยกชิ้นงาน ดังรูปที่ 7.12 เครือข่ายการสื่อสารที่ใช้ และการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีเป็นดังรูปที่ 7.13 และมีลักษณะการทำงานของสายการผลิตจากโปรแกรมที่ได้เขียนขึ้นมาเป็นดังนี้

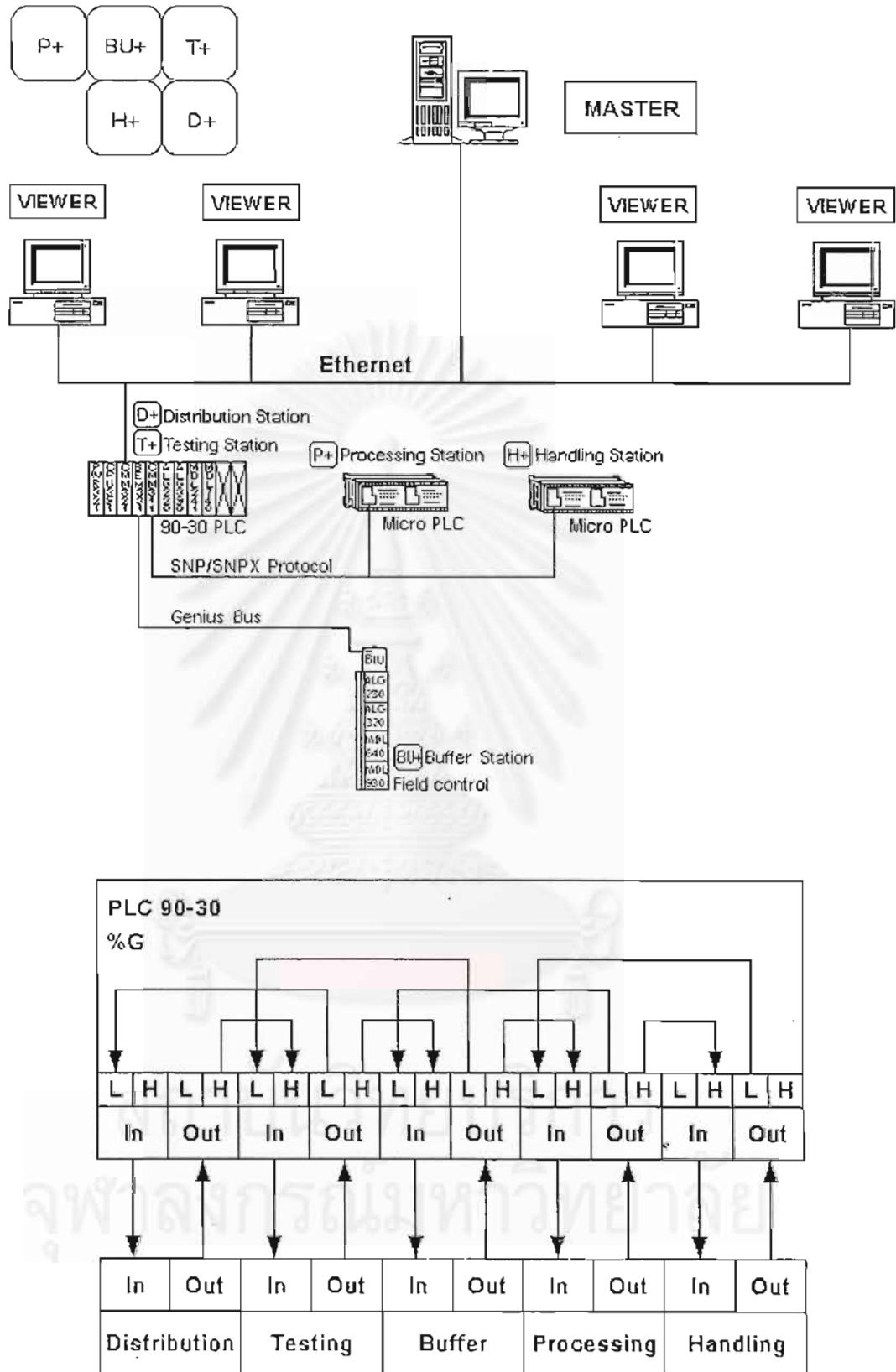
การทำงานจะเริ่มจากสถานีจ่ายชิ้นงาน ส่งชิ้นงานจากกระบอกลใส่ชิ้นงานเข้า ไปยัง ภาตรับชิ้นงานในสถานีทดสอบชิ้นงาน ชิ้นงานจะถูกตรวจสอบความเป็นโลหะ, สี และความสูง และจะบันทึกข้อมูลชิ้นงานลงในบิต D0, D1 และ D2 เมื่อตรวจสอบเสร็จแล้วชิ้นงานจะถูกดันออกที่ด้านบนไหลเข้าสู่สถานีพักชิ้นงาน ซึ่งจะพักชิ้นงานไว้ชั่วคราวได้สูงสุด 3 ชิ้น และเมื่อ สถานีผลิตชิ้นงานพร้อมรับชิ้นงาน ก็จะส่งบิตข้อมูลร้องขอให้แขนกลทำการหยิบชิ้นงาน จาก สถานีพักชิ้นงานมายังสถานีผลิตชิ้นงาน ซึ่งจะทำการเจาะรูบนชิ้นงานที่มีความสูงใช้ได้ รวมทั้ง ตรวจสอบรูเจาะบนชิ้นงาน และบันทึกข้อมูลชิ้นงานลงในบิต D5 จากนั้นสถานีแขนกลจะรับ ชิ้นงานต่อ โดยให้แขนกลหยิบชิ้นงานจากสถานีผลิตชิ้นงาน ในกรณีที่ชิ้นงานไม่มีรูเจาะ แขนกล จะนำชิ้นงานไปแยกใส่กระบอกลใส่ชิ้นงาน ซึ่งจะมี 4 กระบอกล คือ ชิ้นงานสีแดง, ชิ้นงานสีดำ, ชิ้นงานโลหะ และชิ้นงานเสีย (ความสูงใช้ไม่ได้) ส่วนในกรณีที่ชิ้นงานมีรูเจาะ แขนกลจะนำ ชิ้นงานไปวางที่สถานีแยกชิ้นงาน จากนั้นที่สถานีแยกชิ้นงานสายพานจะหมุน และเปิดตัวกัน บังคับ ให้ชิ้นงานไหลลงในรางรับชิ้นงาน ตามชนิดและสีของชิ้นงาน ซึ่งจะมีรางรับชิ้นงาน ทั้งหมด 4 ราง คือ ชิ้นงานสีแดง, ชิ้นงานสีดำ, ชิ้นงานโลหะ และชิ้นงานเสีย (ความสูงใช้ไม่ได้)



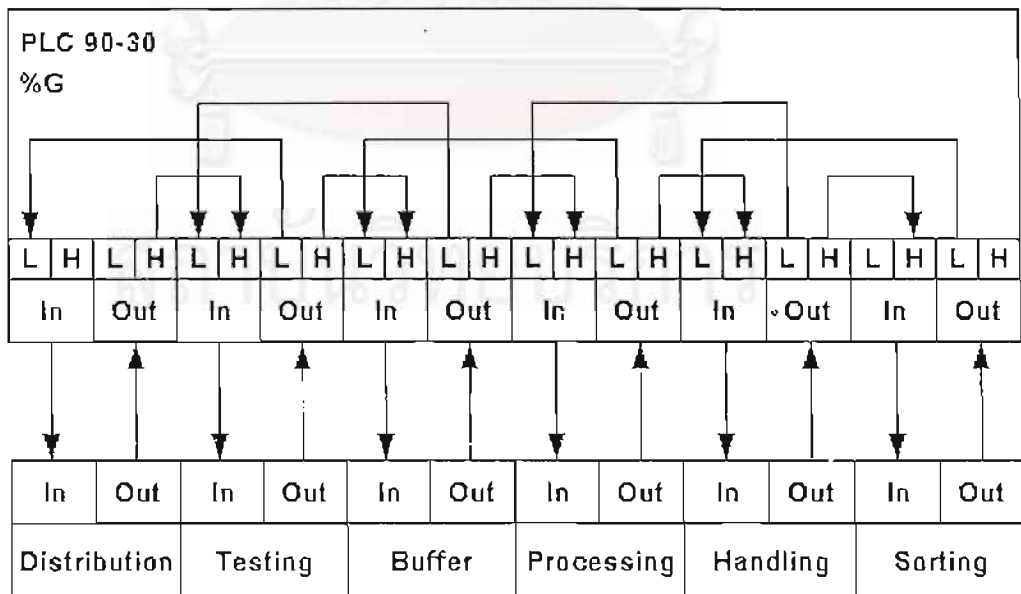
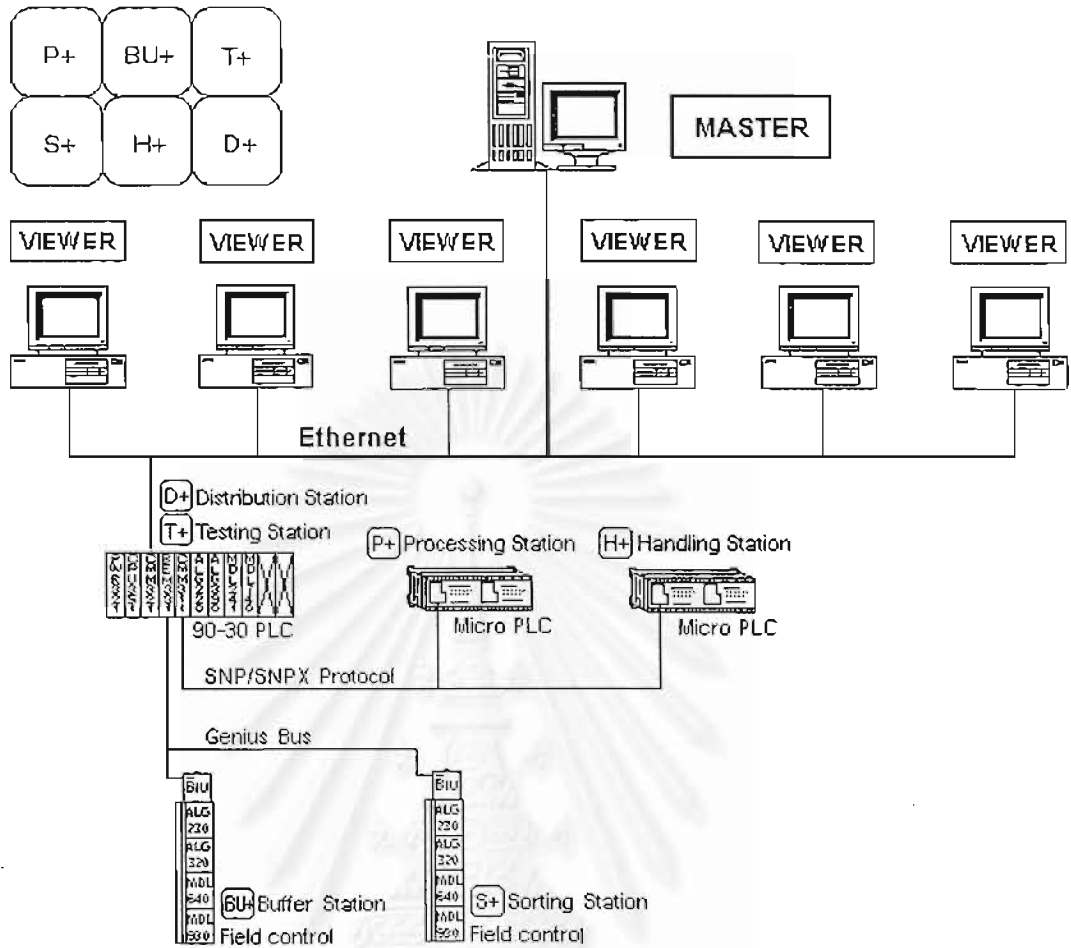
รูปที่ 7.10 แสดงสายการผลิตแบบ 5 โมดูล



รูปที่ 7.12 แสดงสายการผลิตแบบ 6 โมดูล



รูปที่ 7.11 แสดงเครือข่ายการสื่อสารและการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีของสายการผลิตแบบ 5 มิติ



รูปที่ 7.13 แสดงเครือข่ายการสื่อสารและการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสถานีของสายการผลิตแบบ

6 โมดูล

## บทที่ 8

### สรุปผลและข้อเสนอแนะ

#### สรุปผลการทำวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้แสดงให้เห็นถึง การนำเอาระบบเครือข่ายการควบคุมมาใช้กับระบบการผลิตอัตโนมัติแบบโมดูล ที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบของสายการผลิตได้หลากหลายรูปแบบ ระบบเครือข่ายที่นำมาใช้จะครอบคลุมทุกระดับของการสื่อสาร ตั้งแต่ระดับล่างสุด (เครือข่าย I/O) ไปจนถึงระดับบนสุด (เครือข่ายโรงงาน) ทำให้สามารถควบคุมสายการผลิต และเก็บรวบรวมข้อมูลการผลิต เพื่อใช้ในการวางแผนการผลิตต่อไปได้ โดยมีรายละเอียดเป็นขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นตอนการศึกษาการทำงาน และวางแผนการจัดการเครือข่ายการควบคุม เนื่องจากมีระบบการผลิตแบบโมดูลอยู่ 7 โมดูล ซึ่งมีหน้าที่การทำงานต่าง ๆ กัน และมีอุปกรณ์ควบคุมคือ PLC, I/O Block ขนาดต่าง ๆ กัน ดังนั้นในการวิจัยจะแสดงให้เห็นถึงการเลือกใช้อุปกรณ์ควบคุมที่มีอยู่ให้เหมาะสมกับโมดูล ตามลักษณะการทำงานและจำนวน I/O ในโมดูลนั้น ๆ รวมไปถึงการวางแผนการจัดการเครือข่ายการควบคุม สำหรับอุปกรณ์ควบคุมที่อยู่ในโมดูลต่าง ๆ ให้สามารถรองรับการปรับเปลี่ยนรูปแบบของสายการผลิต

2) ขั้นตอนการเขียนโปรแกรมการทำงาน โปรแกรมสำหรับการสื่อสาร และโปรแกรมสำหรับตรวจสอบระบบการผลิต ขั้นตอนนี้แสดงให้เห็นถึงการเขียนโปรแกรมการทำงานสำหรับโมดูลต่าง ๆ และโปรแกรมสำหรับการสื่อสารข้อมูลระหว่างโมดูล โดยใช้ภาษาแลตเตอร์ในการเขียนโปรแกรมซึ่งเป็นภาษาพื้นฐานที่เข้าใจได้ง่าย ในส่วนของโปรแกรมสำหรับตรวจสอบระบบการผลิต ได้ใช้ซอฟต์แวร์ CIMPLICITY HMI ซึ่งเป็นซอฟต์แวร์ที่ใช้งานได้ง่าย และทำให้สามารถแสดงรูปภาพเคลื่อนไหวแทนการทำงานในโมดูลนั้นได้

3) ขั้นตอนการทดลองปรับเปลี่ยนรูปแบบสายการผลิต ในขั้นตอนนี้แสดงให้เห็นถึงความยืดหยุ่น (Flexibility) ของเครือข่ายการควบคุมและสายการผลิตแบบโมดูล โดยในการวิจัยได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบของสายการผลิตไปทั้งหมด 7 รูปแบบ ซึ่งการปรับเปลี่ยนในแต่ละรูปแบบสามารถทำได้ง่ายและรวดเร็ว และสามารถทำงานได้ตามลักษณะของสายการผลิตนั้น

## ข้อเสนอแนะ

1) เนื่องจากอุปกรณ์ควบคุมที่มีอยู่ มีหลายขนาด ทำให้ในบางโมดูลมีการใช้อุปกรณ์ควบคุมที่มีขนาดความสามารถเกินความต้องการในโมดูลนั้น ๆ

2) ในการเขียนโปรแกรมใน PLC ด้วยภาษาแลดเดอร์ สำหรับโปรแกรมที่มีความซับซ้อน เช่น โปรแกรมการทำงานในโมดูลต่าง ๆ ทำให้ต้องเขียนโปรแกรมที่ยาวมาก ซึ่งการตรวจสอบโปรแกรมทำได้ยาก ซึ่งถ้าใช้ภาษาที่สูงกว่า จะทำให้สามารถตรวจสอบโปรแกรมได้ง่ายขึ้น

3) ในส่วนของโปรแกรมตรวจดูระบบการผลิต สามารถพัฒนาเพิ่มเติมให้สามารถควบคุมการทำงานของโมดูลผ่านทางหน้าจอกอมพิวเตอร์ เช่น ในส่วนหน้าจอของกล่องควบคุมสามารถพัฒนา ให้สามารถกดปุ่มเพื่อควบคุมการทำงานของโมดูลนั้น ได้จากบนหน้าจอ

4) ในส่วนของเครือข่ายระดับโรงงาน ที่ใช้เครือข่ายอีเทอร์เน็ต และโปรโตคอล TCP/IP ถ้าสามารถเชื่อมต่อเครือข่ายของโรงงาน เข้ากับเครือข่ายสาธารณะ จะทำให้สามารถตรวจดูสายการผลิต ได้จากทุกที่ทั่วโลก หรืออาจจะสร้างเป็นเว็บเพจ (Web Page) แสดงการทำงานของสายการผลิต





## รายการอ้างอิง

### ภาษาไทย

กองบรรณาธิการ. ระบบควบคุมอัตโนมัติ. Industrial Technology Review ฉบับที่ 66 (มกราคม 2543) : 60-63.

ปานเพชร ชินินทร, ขวัญชัย สันทิกย์สมบุรณ์. นิวแมติกอุตสาหกรรม. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2541.

พรจิต ประทุมสุวรรณ และคณะ. PROGRAMMABLE CONTROLLER. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์, 2536.

พลพงษ์ บุญพราหมณ์. คอมพิวเตอร์ช่วยงานอุตสาหกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), 2537.

ภาสิต อนุกุลอนันต์ชัย. การพัฒนาโพสต์โปรเซสเซอร์สำหรับระบบผลิตอัตโนมัติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วาทิต เบญจพลกุล. การสื่อสารข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สัมฤทธิ์การพิมพ์, 2541.

สุภัทสรณ์ จุติสงขลา. Fieldbus เทคโนโลยีระบบควบคุมในศตวรรษที่ 21. Industrial Technology Review ฉบับที่ 45 (พฤษภาคม 2541) : 120-124.

สุเชียร เกียรติสุนทร. ดีซีเอส. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), 2542.

### ภาษาอังกฤษ

Festo Didactic. Communication at field level Profibus. August 1995.

Fieldbus Forum. <http://hallen.ele.kth.se/~willi/Fieldbus>

GE Fanuc Automation. CIMPLICITY<sup>®</sup> HMI for Windows NT<sup>®</sup> and Windows 95<sup>®</sup> Base System User's Manual. GFK-1180D November 1996.

GE Fanuc Automation. Genius<sup>™</sup> I/O System and Communications User's Manual. GEK-90486F-1 November 1994.

GE Fanuc Automation. Series 90<sup>™</sup> PLC Serial Communication User's Manual. GEK-0582B May 1993.

Technical Overview Profibus. <http://www.profibus.com>



ภาคผนวก



%G0015	I_HS	Handling slave request
%G0016	I_EN	Data/ Part ready
%G0017	O_S_RDY	
%G0018	O_P_RDY	
%G0019	O_D_REQ	
%G0025	O_D0	
%G0026	O_D1	
%G0027	O_D2	
%G0028	O_D3	
%G0029	O_D4	
%G0030	O_D5	
%G0031	O_HS	
%G0032	O_EN	
%T0001	TMP_1	Temp. flag 1
%T0002	TMP_2	Temp. flag 2
%T0004	TMP_4	Temp. flag 4
%T0010	TMP_B2H	Temp. flag for BLINK2H
%R0001	R_TMP1	Temp. register for BLINK2H
%R0011	R_TMP2	Temp. register for BLINK2H

```

[ { START OF SUBROUTINE LOGIC      }
|
| (*****
| (*      MODE OF OPERATION          *)
| (*****
|
| (*****
| (* << Network 1 : Reset_OK is set, if station is reset >>      *)
| (*****
|
| R_FERTI                                RICHT_O
+--] [-----] [-----] (S) --
|
| IMPS102                                RICHT_O
+--] [---+ ] [-----] (R) --
|
| NOTAUS {
+--]/[---+
|
| (*****
| (* << Network 2 : Reset flag for station >>          *)
| (*****
|
| RICHT_O                                ST_RESE
+--]/[-----] [-----] (S) --
|
| ABRAUME                                ST_RESE
+--] [-----] [-----] (R) --
|
| (*****
| (* << Network 3 : Clear station during reset >>      *)
| (*****
|
| S102  RICHT_O                          ABRAUME
+--] [-----]/[-----] (S) --
|
| R_FERTI                                ABRAUME
+--] [---+ ] [-----] (R) --
|
| NOTAUS {
+--]/[---+
|
| (*****
| (* << Network 4 : Station is reset and can be started >>  *)
| (*****
|
| ABRAUME RICHT_O                        ANL_GO
+--]/[-----] [-----] (S) --
|
| RICHT_O                                ANL_GO
+--]/[-----] [-----] (R) --
|
| (*****
| (* << Network 5 : Flag for flashing of initial position light >> *)
| (*****
|

```

```

|RICHT_O                                     BL_RICH
+--)/[-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] ( )--
|
| (*****
| (* << Network 6 : Flag for single step operation >> *)
| (*****
|
| ANL_GO S104 IMPS101                         EINZEL
+--) [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] ( )--
|
| (*****
| (* << Network 7 : Flag for execution (automatic mode) >> *)
| (*****
|
| S101 ANL_GO S104 MAG_VOL                     ABLAUF
+--) (-----) [-----]/[-----] [-----] [-----] [-----] (S)--
|
|                                     |A_FERTII|
|                                     +--)/[--+
|
| S104                                         ABLAUF
+--) [--+-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] (R)--
|
| ANL_GO |
+--)/[--+
|
| S105 |
+--) [--+
|
| (***** Auxiliary flag *)
| (*****
|
| (* << Network1 : Positive edge of start button >> *)
| (*****
|
| S101                                         IMPS101
+--) [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] (^)--
|
| (*****
| (* << Network 2 : Positive edge of reset button >> *)
| (*****
|
| S102                                         IMPS102
+--) [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] (^)--
|
| (*****
| (* << Network 3 : Distribution station in motion >> *)
| (*****
|
| SCHR1                                         V_IN BE
+--) [--+-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] ( )--
|
| SCHR2 |
+--) [--+
|
| SCHR3 |
+--) [--+
|
| SCHR4 |
+--) [--+
|
| SCHR5 |
+--) [--+
|
| SCHR6 |
+--) [--+
|
| SCHR7 |
+--) [--+
|
| SCHR8 |
+--) [--+
|

```

```

| (*****
| (* << Network 4 : Distribution station execution completed >> *)
| (*****
|
| V1B1 V1S1 V1S3 V1S2 V_IN_BE A_FERTI
+--] [----]/[----]/[----]/[----]/[----] ( )--
|
| (*****
| (* << Network 5 : Reset of distribution station ready >> *)
| (*****
|
| A_FERTI ABRAUME IN_SCH3 R_FERTI
+--] [----] [----]/[----] (S)--
|
| ST_RESE R_FERTI
+--] [---] [---] (R)--
|
| SCHR0
+--] [---]
|
| (*****
| (* << Network 6 : Flag whether step 4 was active >> *)
| (*****
|
| SCHR4 SCHR_VA
+--] [---] (S)--
|
| SCHR0 SCHR_VA
+--] [---] (R)--
|
| (*****
| (* << Network 7 : Flag whether step 3 was active >> *)
| (*****
|
| SCHR3 IN_SCH3
+--] [---] (S)--
|
| SCHR8 IN_SCH3
+--] [---] (R)--
|
| (*****
| (* << Network 8 : Establish whether a part is still in the magazine >> *)
| (*****
|
| SCHR0 V1B3 MAG_VOL S103 MAG_VOL
+--] [----]/[----]/[----] [---] (S)--
|
| V1B3 SCHR0 MAG_VOL
+--] [----] [---] (R)--
|
| (*****
| (* Step sequence module *)
| (*****
|
| (*****
| (* << Network 1 : step 0 : Initialising step >> *)
| (*****
|
| SCHR7 SCHR8 V1S3 ANL_GO SCHR0
+--]/[----] [----] [---] [---] (S)--
|
| R_FERTI
+--] [---]
|
| SCHR1 SCHR0
+--] [---] (R)--
|
| ST_RESE
+--] [---]
|
| (*****
| (* << Network 2 : Step 1 : Swivel cylinder to lifting cylinder >> *)
| (*****
|

```

```

| SCHR8  SCHR0  MAG VOL EINZEL  FS GRUN                                SCHR1
+--)/[-----] [-----] [---+--] [---+--] [-----] [-----] (S)---
|
|                                     |
|                                     | ABLAUF |
|                                     +--) [---+
|
| TMP_1
+--) [-----]
|
| ABRAUME  V1B1  V1S2  MAG VOL SCHR VA  SCHR2  SCHR3  SCHR4  SCHR5
+--) [-----] [-----]/[---+--] [---+--]/[-----]/[-----]/[-----]/[-----]/[-----]<+>
|
|                                     |
|                                     | IN_SCH3|
|                                     +--) [---+
|
| SCHR6  SCHR7  SCHR8  SCHR0  V1S4                                TMP_1
+<+>-----)/[-----]/[-----]/[-----]/[-----]/[-----] ( )---
|
| SCHR2                                                                SCHR1
+--) [---+-----]----- (R)---
|
| ST_RESE|
+--) [---+
|
| (*****
| (* << Network 3 : Step 2 : Ejection cyclinder advance >> *)
| (*****
|
| SCHR0  SCHR1  V1S4  EINZEL                                SCHR2
+--)/[-----] [-----] [---+--] [---+-----] (S)---
|
|                                     |
|                                     | ABLAUF |
|                                     +--) [---+
|
| ABRAUME  V1S4  SCHR1  SCHR0 |
+--) [-----] [---+--] [-----]/[---+
|
|                                     |
|                                     | TMP_2 |
|                                     +--) [-----]
|
| V1S2  SCHR3  SCHR4  SCHR5  SCHR6  SCHR7  SCHR8  SCHR0  SCHR VA  TMP_2
+--)/[-----]/[-----]/[-----]/[-----]/[-----]/[-----]/[-----]/[-----]/[-----] ( )---
|
| SCHR3                                                                SCHR2
+--) [---+-----]----- (R)---
|
| ST_RESE|
+--) [---+
|
| (*****
| (* << Network 4 : step 3 : Swivel cyclinder to magazine >> *)
| (*****
| SCHR1  SCHR2  V1S1  EINZEL                                SCHR3
+--)/[-----] [-----] [---+--] [---+-----] (S)---
|
|                                     |
|                                     | ABLAUF |
|                                     +--) [---+
|
| ABRAUME  V1S1  SCHR1  SCHR2  SCHR4  SCHR5  SCHR6  SCHR7  SCHR8 |
+--) [-----] [-----]/[-----] [-----]/[-----]/[-----]/[-----]/[-----]/[-----]
|
| SCHR4                                                                SCHR3
+--) [---+-----]----- (R)---
|
| ST_RESE|
+--) [---+
|
| (*****
| (* << Network 5 : Step 4 : Vacuum on >> *)
| (*****
|
|
|
|

```







```

|ST_RESE                                                     V1Y5
+--] [---+----- (R)---
|
| SCHR1 |
+--] [---+
|
| SCHR6 |
+--] [---+
|
| SCHR0 |
+--] [---+
|
| (*****
| (* << Network 3 : Vacuum on >> *)
| (*****
|
| SCHR4                                                     V1Y2
+--] [----- (S)---
|
|ST_RESE                                                     V1Y2
+--] [---+----- (R)---
|
| SCHR7 |
+--] [---+
|
| (*****
| (* << Network 4 : Vacuum off >> *)
| (*****
|
| SCHR7                                                     V1Y3
+--] [----- (S)---
|
|ST_RESE                                                     V1Y3
+--] [---+----- (R)---
|
| SCHR4 |
+--] [---+
|
| SCHR0 |
+--] [---+
|
| (*****
| (* << Network 5 : Ejection cylinder advance >> *)
| (*****
|
| SCHR2                                                     V1Y1
+--] [----- (S)---
|
|ST_RESE                                                     V1Y1
+--] [---+----- (R)---
| SCHR5 |
+--] [---+
|
| (*****
| (* << Network 6 : Light for initial position >> *)
| (*****
|
|BL_RICH BLINK2H                                           LA_GRST
+--] [-----] [---+----- ( )---
|
| R_FERTI |
+--] [-----+
|
|ANL_GO A_FERTI|
+--] [-----] [---+
|
| (*****
| (* << Network 7 : Light for magazine empty >> *)
| (*****
|
| SCHR0 MAG_VOL BLINK2H                                     LAMPE_M
+--] [-----]7[-----] [---+----- ( )---
|
| (*****
| (* < Network 8: Start button warning light; to be actuated if illuminated > *)
| (*****

```

```

|EINZEL ABLAUF ANL_GO SCHRO MAG_VOL AUTO_LA
+--]/[-----]/[-----] [-----] [-----] [-----]----- ( )--
|
| SCHR1 VIS4 |
| +--] [-----] [---+
|
| SCHR2 VIS1 |
| +--] [-----] [---+
|
| SCHR3 VIS3 |
| +--] [-----] [---+
|
| SCHR4 VIS2 |
| +--] [-----] [---+
|
| SCHR5 VIS1 |
| +--] [-----] [---+
|
| SCHR6 VIS4 |
| +--] [-----] [---+
|
| SCHR7 VIS2 |
| +--] [-----]/[---+
|
| (*****
| (* Flashing pulse module *)
| (*****
|
| (*****
| (* << Network 1 : Pulse generator - Timer >> *)
| (*****
|
| TMP_B2H +-----+ BLINK2H
+--]/[---+ TMR +-----]----- ( )--
| |0.10s|
| | |
| CONST -+PV |
| +00005 | |
| +-----+
| %R0005
|
| BLINK2H +-----+ TMP_B2H
+--] [---+ TMR +-----]----- ( )--
| |0.10s|
| | |
| CONST -+PV |
| +00005 | |
| +-----+
| %R0015
|
| (*****
| (* Communication Module *)
| (*****
|
| (*****
| (* << Network 2 : Lamp following station is on >> *)
| (*****
|
| I_S_RDY VERNETZ
+--] [-----]----- ( )--
|
| (*****
| (* << Network 3 : Transfer of distrib. st. in initial position >> *)
| (*****
|
| VIS3 VIS1 VIS2 O_EN
+--] [-----] [-----]/[-----]----- (M)---
|
| (*****
| (* << Network 4 : Reading,whether subseq. st. is in initial position >> *)
| (*****
|
| I_P_RDY I_S_RDY FS_GRUN
+--] [-----] [-----]----- ( )--
|
| ( END OF SUBROUTINE LOGIC )

```

ภาคผนวก ข

โปรแกรมสำหรับเคลื่อนย้ายข้อมูล

```

|{ START OF LD PROGRAM SNPX } (* *)
|
|{ VARIABLE DECLARATIONS }
|
|{ BLOCK DECLARATIONS }
|
|SUBR 1 |DISTRIB| LANG: LD (* Distribution Station *)
|+-----+
|
|SUBR 2 |TESTING| LANG: LD (* Testing Station *)
|+-----+
|
|SUBR 4 |BUFFER | LANG: LD (* Buffer Station *)
|+-----+
|
|SUBR 3 |SORTING| LANG: LD (* Sorting Station *)
|+-----+
|
|SUBR 5 |COM_PLC| LANG: LD (* Communicate MicroPLC on P+ H+ *)
|+-----+
|
|{ START OF PROGRAM LOGIC }
|
|FST_SCN +-----+
|+--} [---+ BLK_+
| | CLR_ |
| | WORD |
| %G0001 --IN |
| | LEN |
| |00016|
| +-----+
|
|ALW_ON +-----+
|+--} [---+ CALL DISTRIB+
| | (SUBROUTINE) |
| +-----+
|
|ALW_ON +-----+ +-----+
|+--} [---+MOVE_+-----+MOVE_+
| | BIT | | BIT |
| | | |
| %G0025 --IN Q+-%G0041 %G0049 --IN Q+-%G0001
| | LEN | | LEN |
| |00008| |00008|
| +-----+ +-----+
|
|ALW_ON +-----+
|+--} [---+ CALL TESTING+
| | (SUBROUTINE) |
| +-----+
|
|ALW_ON +-----+ +-----+
|+--} [---+MOVE_+-----+MOVE_+
| | BIT | | BIT |
| | | |
| %G0057 --IN Q+-%G0073 %G0081 --IN Q+-%G0033
| | LEN | | LEN |
| |00008| |00008|
| +-----+ +-----+
|
| (*****
| (* Quality Station on PLC90-70 *)
| (*****

```

```

|ALW_ON +-----+
+---] [---+MOVE_+-----+MOVE_+-
| | BIT | | BIT |
| | | | | |
| %G0089 --IN Q+-%G0105 %G0113 --IN Q+-%G0065
| | LEN | | LEN |
| | 00008 | | 00008 |
| +-----+ +-----+
|
|ALW_ON +-----+
+---] [---+ CALL BUFFER +
| | (SUBROUTINE) |
| +-----+
|
|ALW_ON +-----+
+---] [---+MOVE_+-----+MOVE_+-
| | BIT | | BIT |
| | | | | |
| %G0121 --IN Q+-%G0137 %G0145 --IN Q+-%G0097
| | LEN | | LEN |
| | 00008 | | 00008 |
| +-----+ +-----+
|
| (*****
| (* PROCESSING STATION on Micro PLC *)
| (*****
|
|ALW_ON +-----+
+---] [---+ CALL COM_PLC+
| | (SUBROUTINE) |
| +-----+
|
|ALW_ON +-----+
+---] [---+MOVE_+-----+MOVE_+-
| | BIT | | BIT |
| | | | | |
| %G0153 --IN Q+-%G0169 %G0177 --IN Q+-%G0129
| | LEN | | LEN |
| | 00008 | | 00008 |
| +-----+ +-----+
|
| (*****
| (* ROBOT STATION on micro PLC *)
| (*****
|
|ALW_ON +-----+
+---] [---+MOVE_+-----+MOVE_+-
| | BIT | | BIT |
| | | | | |
| %G0185 --IN Q+-%G0201 %G0209 --IN Q+-%G0161
| | LEN | | LEN |
| | 00008 | | 00008 |
| +-----+ +-----+
|
|ALW_ON +-----+
+---] [---+ CALL SORTING+
| | (SUBROUTINE) |
| +-----+
|
| [ END OF PROGRAM LOGIC ]

```

## ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นาย ราชิต ลิ้มปิจันตรา เกิดเมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2517 ที่จังหวัด กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2539 และได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2540

